

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

KIZIL Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/15 • 11 Nisan 2008 • 50 YKr

**13-14 Mart'ın, 1-6 Nisan'ın
coşkusu ve kararlılığıyla...**

İÇİNDEKİLER

Uzlaşma yok, mücadele sürüyor!.....	3
SSGSS saldırısına karşı mücadelenin imkanları ve görevler	4-5
Onbinlerce işçi ve emekçi Kadıköy'de haykırdı!	6-7
Dünü ve bugünle EP deneyimi... ..	8
TKİP'den 1 Mayıs çağrısı!	9
6 Nisan mitingi tabanın mücadele azminin göstergesidir!	10-11
Krize karşı tek etkili önlem sınıf mücadelesini yükseltmektir!	12
AKP'nin düzen içi çatışmada yeni taktiği "daha fazla demokrasi"....	13
Birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak için!..	14-15
<i>TKİP II. Kongresi kapanış konuşması.../ 1</i>	
Devrimci çizgi, devrimci örgüt, devrimci sınıf...	16-18
İşçi ve emekçi hareketinden....	19-20
Faşizme karşı omuz omuza!	21
Gençlik hareketinden... ..	22
Mısır'da işçi ve emekçiler sömürü ve zorbalığa karşı ayakta!	23
NATO'ya biçilen misyon: Küresel tetikçilik!	24-25
İran Batılı emperyalistlerin uzattığı havucu reddetti!	26
SSGSS'ye karşı mücadele!	
M. Can Yüce	27
14 Mart'tan 1 Mayıs 2008'e: İşçi sınıfının baharına doğru... ..	28-29
Volkan Yaraşır	28-29
<i>kizilbayrak.net sitesinin Mart ayı rakamları</i>	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/15 ● 11 Nisan 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Sosyal yıkım saldırılarına karşı eylemler sürüyor. 6 Nisan günü İstanbul Kadıköy'de gerçekleştirilen ve onbinlerce işçi ve emekçinin katıldığı miting, hem saldırılara karşı mücadele kararlılığının bir ifadesi oldu hem de sendikal bürokrasiye karşı öfke ve tepkinin açığa çıktığı bir gösteriye dönüştü.

Kuşkusuz sosyal yıkım saldırısına karşı asıl mücadelenin büyük ölçüde İstanbul ile sınırlı kalması saldırı yasasının geri püskürtülmesi bakımından bir zayıflığı işaret etmektedir. Ama bu aynı zamanda taban inisiyatifinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması ölçüsünde mücadele dinamiklerinin büyüyebileceğini de gösteriyor.

İstanbul Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu yaptığı yazılı bir açıklama ile 15 Nisan günü Ankara'da olacağını açıkladı. Tüm sendikaları, meslek örgütlerini ve kurumları da ayırım yapmaksızın eyleme katılmaya ve destek vermeye çağırdı.

15 Nisan'da onbinlerin Ankara'da buluşmayı başarabilmesi sosyal yıkım saldırısının bundan sonraki seyri bakımından belirleyici olacaktır. Öyleyse 15 Nisan eyleminin sermayeye geri adım attıracak bir zemini ortaya çıkarması için tüm ilerici, devrimci ve işçi sınıfından yana güçler seferber olmalıdır.

13-14, 1 Nisan, 6 Nisan eylemleri ve ardından 15 Nisan'da gerçekleştirilecek Ankara eylemi, sosyal yıkım saldırısına karşı işçi ve emekçilerin tepkisinin sürekliliğini ve derinliğini göstermesi bakımından anlamlıdır. Sermaye hükümetinin tüm tepkilere rağmen geri adım atmama konusundaki ısrarına karşı işçi ve emekçiler de "biz de ısrarcıyız" diyorlar. Bu ısrarın 1 Mayıs'ta kitlesel biçimde iş bırakılarak ve alanlara çıkılarak gösterilmesi gerekiyor.

Tüm ilerici ve devrimci güçlerin, işçi ve emekçilerin sosyal yıkım saldırılarına karşı yaygınlaşan tepki ve öfkesini büyütecek bir çaba ortaya koymaları güncel bir görev ve sorumluluktur. 1 Mayıs günü Türkiye'nin dört bir yanında milyonlarca işçi ve emekçi alanlara çıkarak saldırılara boyun eğmeyeceğini haykırarak saldırı yasalarının geri çekilmesini talep edebilmelidir.

* * *

Liselilerin Sesi'nin Mart-Nisan 2008 tarihli sayısı

çıktı. Okurlarımız *Liselilerin Sesi* dergisini Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirler.

İstanbul Liseli Gençlik Platformu, 12 Nisan günü **İLGK Liseliler Kurultayı**, 13 Nisan günü **İLGK Dershane Öğrencileri Kurultayı** ve 19 Nisan günü ise **İLGK Meslek Liseleri Kurultayı** düzenleyecek.

İzmir Liseli Gençlik Platformu Girişimi ise 12 Nisan günü uzun bir zamandır çalışmasını yürüttüğü "**İzmir Liseli Gençlik Platformu Kuruluş Şenliği**"ni gerçekleştirecek.

Liseli genç komünistler gerçekleştirecekleri bu kurultaylar ve kuruluş şenliği ile liseli çalışmasında yeni bir döneme doğru ilerliyorlar. Liseli gençlik çalışmamızın tüm alanları ileri atılan bu adımlardan öğrenmeleri ve kendi buldukları zeminlerde bu adımları güçlendirmeleri güncel bir görevdir.

H. Fırat
Tasfiyeciler sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

6 Nisan'dan 1 Mayıs'a...

Uzlaşma yok, mücadele sürüyor!

Sınıf ve kitle hareketi gözlenebilir bir tempoyla gelişmeye devam ediyor. Üstelik bu, düzen cephesinde yaşanan rejim krizinin saptırıcı etkilerine ve perdeleyici gücüne rağmen yaşanıyor. Son olarak AKP'nin kapatılma davası üzerinden koparılan gürültü dahi hareketin gelişimini baltalayamadı. Şüphesiz henüz baharın devrimcileştirilebildiğini söylemekten uzağız. Fakat 2008 Mart'ı oldukça yoğun ve hareketli bir ay olarak çoktan mücadele sayfalarına kaydedildi. 8 Mart, emekçi kadın mücadelesine kazandırdıklarının ötesinde, solda ayrışma ve saflaşmanın yeni bir düzeyde netleşmesine, yıllardır sağa-sola yalpalayanların nihayet gerçek kimlik ve yönelimleriyle uyumlu sulara demir atmalarına, böylece de önemli bir ek kazanıma vesile oldu. Gazi, Halepçe, Beyazıt, Kızıldere yıldönümleri de giderek artan bir ilgiyle anıldı. Bu yılki Newroz ise Kürt halkında, Türkiye devrimci hareketiyle arasına konulmaya çalışılan mesafeyi de daraltan yeni bir canlanmanın vesilesi oldu. Elbette yıllardır ABD ve TC'ye yönelik olarak yaratılan tüm temelsiz beklentilerin olayların gücüyle boşa çıkması, bu arada devletin sınır ötesi fiyaskosunun Kürt halkında yarattığı moral ve özgüven, bu değişimde belirgin bir rol oynadı.

Mart döneminde, geleneksel yıldönümü etkinliklerinin ötesinde öne çıkan en önemli gelişme ise şüphesiz sınıf ve emekçi hareketinin 13-14 Mart çıkışıydı. Bir yıldan fazladır gündemde olan, düzen içi krizlerin de etkisiyle bugüne sarkan hayati bir saldırı olarak Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı, ilk kez olarak 14 Mart'ta bu ölçekte genel ve kitlesel bir eylemle yanıtlandı. Bu çapta bir eylem uzun yılların tepki birikiminden bağımsız değil kuşkusuz. Yine de maddi temelini geçen yıl başlayan hareketlenmelerle döşendiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Militan Taksim 1 Mayıs'ı, THY işçilerinin grev kararlılığı, TELEKOM işçilerinin düzenin perdelemesine rağmen uzun bir süre boyunca sürdürdükleri grev, tersanelerdeki iş cinayetleri ve işçilerin gündeme damgasını vuran tepkileri, TEKEL işçilerinin bir dönemki hareketlenmeleri, çeşitli sanayi havzalarında sürekli yenisi gündeme gelen örgütlenme ve hak arama eylemleri, son olarak bizzat SSGSS gündemiyle süren faaliyet ve eylemler, işçi ve emekçilerde 14 Mart'ı yaratan moral ve özgüvenin dayanakları oldular.

AKP eliyle yürütülen kapsamlı saldırıların tabanda yarattığı tepki birikimi ve 13-14 Mart'ın etkisi ise, "Emek Platformu"ndaki iç ayrışmayla ve 1-6 Nisan eylem kararlarıyla sonuçlandı. DİSK, KESK ve meslek odaları-birlikleri tabanın mücadele isteğine uygun olarak ileri çıkmak durumunda kaldılar. Yerelerde kurulan ve genelde devrimci güçlerin etkin olduğu Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformları'nın bu basıncın hissettirilmesinde kritik bir işlev üstlendikleri tartışmasızdır. Hem yaşanan gelişmeler, hem tabanda yaşanan kaynaşma ve tepki, hem de yerel faaliyetlerin etkisi, Türk-İş bünyesinde de eylemlere katılım üzerinden ayrışmaya yol açtı. İstanbul Şubeler Platformu bileşeni Türk-İş sendikalarının çoğu, merkezi bürokrasinin engelleyici çabalarına rağmen eylemlerde kitlesel olarak yer aldılar. Kadıköy mitinginin en dikkate değer ve burjuva basının bile üzerinde durma gereği hissettiği

yanlarından biri bu ayrışma oldu.

6 Nisan mitinginin bir başka temel özelliği ise, bugüne kadar SSGSS ile ilgili yapılan en kitlesel ve coşkulu eylem olmasıdır. Genel çalışması ve yerelerde-birimlerde örgütlenmesi oldukça zayıf kalmasına rağmen eyleme büyük katılım, "Sosyal Güvenlik Reformu", "İstihdam Paketi" (kıdem tazminatının gaspı, kapitalistlere sigorta primini ödememe kıyağı, işçi simsarlığının hayata geçirilmesi vs.) gibi yıkım saldırılarının, giderek işçi ve emekçilerin daha geniş kesimlerinde tepkiyle karşılandığını ortaya koydu. Yanısıra tabandan gelişen basıncın ve inisiyatifin artarak sürdüğünü yeniden teyit etti. Eylem ayrıca sınıf hareketinin, sermaye cephesindeki saptırıcı gelişmelere karşı giderek dirençli hale gelmekte olduğunu gösterdi. Ve nihayet 6 Nisan, sınıfın kendi gündemini yaratmasının ne anlama geldiğini somut olarak gözler önüne serdi.

Eylemlerin başarısının en açık göstergesi 8 Nisan'daki 1 Mayıs açıklamasıdır. Sendika merkezlerinin birleşik bir 1 Mayıs için Taksim'i kutlama alanı olarak açıklamasını, yaşanan eylemlerden ayrı düşünmek mümkün değildir. Hem zamanlaması hem de içeriği itibarıyla 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanacağını açıklanması, ayrıca Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun çağrısıyla da örtüşmektedir. Üstelik kutlama alanındaki tercihin, icazete tabi olmayacağı da belirtilmiş bulunuyor. Dolayısıyla Türk-İş merkezinin böyle bir açıklamada yer almasının tek nedeninin değil belki, fakat belirleyici nedeninin 1-6 Nisan eylemleri (dolayısıyla yaşanan ayrışma) olduğunu söylemek abartı olmayacaktır. Geçen yılın militan 1 Mayıs'ının bu yılki 1 Mayıs için yarattığı beklentiler, sürmekte olan hareketin yarattığı basınçla birleşmiş, merkezi sendika bürokrasisine bu adımı attırıştır. Arkasındaki etkenler, niyetler vb.'nden bağımsız olarak, böyle bir kararın bugünden açıklanmış olması bile sınıf hareketi payına oldukça önemli bir gelişme ve kazanımdır. Yine de işçi ve emekçilerin, sendika bürokrasisinin olası satış manevralarına karşı uyanık kalmasını sağlamak ve bu olasılığı bir an olsun unutmamak, tüm önemini korumaktadır.

Hali hazırda yaşanan süreci mevcut sendika bürokrasisinin az da olsa mücadeleciliğine yormak, son 5-6 yılın suskunluğunu (bu arada örneğin, bugün esnekleştirme ve köleleştirme dayatmalarına dayanak olan kölelik yasasının nasıl çıktığını) unutmak olacaktır. Sendika bürokrasisi harekete geçmek ihtiyacı duymaktadır; zira tabanın tepkisi, basıncı, inisiyatif ve özgücü onu buna zorlamaktadır.

Tabanın mücadele isteğinin yarattığı basınç haliyle sendika bürokrasisinin eylem kararlarına da yansıyor. Fakat bu, sınıf hareketinin sendikal bürokrasiyi peşinden sürüklemesi durumu değildir henüz. Bugün için olup biteni sendika bürokrasisinin denetimi kaybetmeme refleksi olarak değerlendirmek gerçeğe daha uygundur. Bu açıdan taban inisiyatifi, henüz hareketin karşı karşıya olduğu tehlikeleri bertaraf edecek derecede gelişkin ve örgütlü değildir. Bu da onun en önemli zayıflığı sayılmalıdır. Bu zayıflığı gidermek, sınıfın ileri bölükleri ve devrimcileri açısından 1 Mayıs'a hazırlığın doğal olarak en öncelikli boyutu olarak ele alınmak durumundadır.

Öte yandan, bahar eylemlerinin gücüyle 1 Mayıs'a,

ya da başlığa çıkardığımız ifadeyle, 6 Nisan'dan 1 Mayıs'a yürümek, Taksim açıklamasına uygun bir hazırlık ve seferberlik içine girmeyi gerektiriyor. Bu öncelikle, sınıfın ileri bölüklerinin, sendika bürokrasisi üzerinde yaratılmış bulunan basınca da yaslanarak, sendikal imkanları bu çerçevede harekete geçirmeyi başarmaları anlamına geliyor. Gündemdeki saldırılardan bağımsız bir hazırlık düşünülmeğe göre, başarının en belirgin göstergesi, geniş işçi ve emekçi kitleleri mecliste görüşülen sosyal yıkım yasasına karşı mücadeleye kazanmak ve irili-ufaklı eylemlerle hareketi diri tutmak olacaktır. Tabanda yürütülecek faaliyet, dünya kapitalizminin etkisi artarak hissedilen kriziyle birlikte daha kesin bir şekilde sınıfa dayatılacak "istihdam paketi" ve köleleştirme saldırısına karşı mücadele görevlerini de içerebilmelidir.

Aslında sınıfın ileri bölükleri ve öncü devrimci güçleri üzerine işaret edilen sorumluluklar, doğal olarak öncelikle işçi sınıfı devrimcilerine yönelik bir çağrı olarak anlaşılmalıdır. 1-6 Nisan eylemlerinin tablosu, bunu vurgulamayı özellikle gerekli kılıyor. Özellikle Kadıköy mitingi, sınıf hareketinin genel gelişmelerine müdahale görevlerinin, yerelerde planlanıp yürütülen özgün çalışmalarla, örneğin 1 Mayıs hazırlık faaliyetleriyle, doğru ve etkili bir tarzda kaynaştırılmadığını gösteriyor. Bu, devrimci güçlerin hemen tümünü kesen ortak bir zayıflık olarak da değerlendirilebilir. İşçi sınıfı devrimcileri payına genel olarak sınıf hareketine, onun gelişen gündemlerine müdahaleden kopuk bir siyasal sınıf çalışması olamaz. Yerelerde örgütlenme ve hak arama girişimlerine, yaygın sendikalaşma eğilimine müdahale üzerinden taban inisiyatifini örgütlemek ve mevziler kazanmak biçimindeki dönemsel sınıf çalışması politikası, ancak genel sınıf hareketine ve gündemlerine müdahalenin bir parçası olarak ele alınıp hayata geçirilebildiği ölçüde başarılı olabilir.

1 Mayıs'a yönelik hazırlık çerçevesinde yapılmış bulunan planlamaları eksiksiz biçimde hayata geçirmenin önemi yeterince açıktır. Fakat toplamda 1 Mayıs çalışmalarına sınıf hareketindeki gelişmelere ve gündemlere etkili bir müdahale kaygısı damgasını vurmalıdır.

Bahar eylemlerinin de gücüyle 1 Mayıs'ı etkili bir yeni devrimci çıkış haline getirebilmenin yolu bundan geçmektedir.

SSGSS saldırısına karşı mücadelenin imkanları ve görevler

Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) Yasa Tasarısı'nın maddeleri mecliste görüşülmeye devam ederken, konfederasyonlar, sendikalar ve platformlar cephesinden yeterince net ve tok bir tutum yükseltilmiş değil. Emek cephesinin, her biri kendi içinde ayrı düzeylerde zaaf ve eksiklikler barındıran bu tablosu sermaye iktidarının elini rahatlatmaktadır.

Mevcut tabloda en temel ihtiyaç birleşik, kitlesel ve militan bir sınıf hareketinin yaratılması için gereken görev ve sorumlulukların yerine getirilmesidir. Bu görev ve sorumlulukların doğru belirlenmesi, imkanların açığa çıkarılması bakımından önem taşımaktadır.

Saldırıya karşı birleşik, kitlesel ve militan bir mücadele yükseltebilmenin imkanları heba edildi!

Emek Platformu'nun aldığı karar doğrultusunda 14 Mart'ta Türkiye genelinde alanlara çıkan onbinlerce işçi ve emekçi mücadelenin birleşik, kitlesel ve militan bir karakter kazanabileceğini gösterdi. Bu hava Emek Platformu'nun hükümetle ve patron örgütleriyle 24 Mart'taki görüşmeden sonra yaptığı açıklamanın ardından dağıldı, yükselmekte olan yasa karşıtı tepkilerde bir kırılma ve dağınıklık yaşandı. Bu durum saldırıya karşı topyekûn bir direniş yükseltebilmesinin güç ve imkanlarını da böldü ve daralttı.

Emek Platformu içerisinde yeralan Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen ve Memur-Sen gibi sermayeyle kolkola girerek işçi ve emekçilere ihanette sınır tanımayan sendikal bürokrasinin bu tablodaki sorumluluğu, sendikal ihanet şebekesiyle açıktan bir hesaplaşmayı ve cepheden karşı bir tutum almayı gerektiriyordu. 24 Mart'taki görüşmenin ardından Türk-İş'in Emek Platformu adına yaptığı açıklamada "hükümetle uzlaşıyoruz" mesajını suskunlukla karşılayan DİSK ve KESK yöneticilerinin böylesi bir hesaplaşmayı açıktan göze alamaması ise niyetleriyle değil konularıyla ilgili bir durumdur. İşçi ve emekçilerin en temel hakları sözkonusu olduğunda DİSK ve KESK yöneticilerinin bugüne kadarki pratikleri militan bir mücadele anlayışı üzerinden yükselen sınıf sendikacılığı değil "çağdaş sendikacılık", "kitle sendikacılığı" vb. adlar altında sermaye iktidarıyla karşı karşıya gelmeyi göze alamayan, tersinden uzlaşmayı esas olan bir tutum olagelmıştır.

Yasanın gündeme geldiği günden itibaren kararlı, açık ve net bir tutum almaktan, buna uygun bir pratik örgütlemekten uzak duran DİSK ve KESK'in bu konumu Emek Platformu içerisinde yeralan işbirlikçi odakların işini daha da kolaylaştırmış, 14 Mart'ta ortaya çıkan güç ve imkanların heba olmasına neden olmuştur. Türk-İş'in Emek Platformu adına yaptığı açıklamadan ancak bir gün sonra, o da ilerici sendikaların ve şubelerin basıncı ile TTB ve TMMOB'un desteğiyle "bağımsız" bir tutum almak zorunda kalan DİSK ve KESK'in halihazırdaki konumu, sınıf hareketinin ihtiyaçlarına, günün görev ve sorumluluklarına yanıt olmaktan uzaktır. Sürecin

bundan sonrası için hangi taleplerle, nasıl bir mücadele yöntemi ile saldırıya karşı durulması gerektiği üzerine açık ve net bir söz söylenmiş değildir. Protestoyu aşmayan eylemliliklerle "yasa geçse dahi mücadelemiz sürece" sınırını aşmayan açıklamalarla gün kurtarılmaya çalışılmakta, süreç geçiştirilmektedir. Sendikal hareketin ve sınıflar mücadelesinin tablosunda esasa ilişkin bir değişiklik olmadığı koşullarda bu çok da şaşırtıcı değildir.

14 Mart ve 1-6 Nisan eylemlerinin gösterdikleri ve sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadelenin imkanları

14 Mart eylemi Emek Platformu bileşenlerinin, 1 Nisan eylemi ise başını DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çektiği 4'lünün aldığı karar doğrultusunda gerçekleşti. Her iki eylemin de niteliği ve niceliği üzerine söylenecekler esasa ilişkin bir fark taşımıyor. Zira her iki eylemde de eylemin örgütleyicileri birkaç saatlik de olsa "iş bırakarak alanlara çıkma" çağrısı yapmaktan uzak durmuştur. KESK sevk eylemlerini üyelerinin "tercihi"ne bırakarak eylem kısıcılığı yapmıştır. Sürecin sonrasına dair ne yapılacağına ilişkin bir programsızlığın olduğu koşullarda iyi-kötü bir etkisi olabilecek işbirakma çağrısı dahi bütünlüklü ve tok bir çağrıyla birleştirilmemiş ve örgütlenememiştir. Zira her iki eylem için de, eylemi örgütleyen bileşenlerin tek tek konumu ve misyonu buna uygun değildir. Tüm bu eksikliklerine rağmen her iki eylem de, mücadele eğilimi ve azmi gösteren azımsanmayacak sayıda işçi ve emekçinin varlığını göstermiştir.

14 Mart'ın ardından sermayeyle kolkola giren sendika ağalarının ipliğini pazara çıkarmak için Emek Platformu'ndan ayrı davranacağını ilan eden 4'lünün yasayı tümünden reddeden, sonrasını gören, mücadele taleplerini ve yöntemlerini açıklayan bir hat çizmesi

gerekiyordu. 1 Nisan'da gerçekleştirilen eylemlere sıkıştırılmış bir mücadele programını ilan etmeleri ise özünde programsızlık ve iddiasızlık anlamına gelmektedir. Bu, 1 Nisan eylemlerinden yansıyan mücadele isteğini ve dinamizmini sürece yayararak yormak, tepkilerin sönmülmesini beklemek demektir. Emek Platformu'yla yollarını ayırarak anlamlı bir adıma imza atanların iradesi ve iddiası, sonrasındaki süreci kucaklamaktan, mücadeleye hak alıcı bir hat çizmekten uzaktır.

14 Mart, 1 ve 6 Nisan eylemleri, işçi ve emekçilerin mücadelesine, kendi özgücüne güvensiz ve inançsız kesimlerin ve sendikaların "sendikalar tek başına bir şey yapamaz, önce halk tabakalarını harekete geçirmek lazım" anlayışının çöktüğünü göstermiştir. Zira sözkonusu eylemler halkın geniş desteğini almış olsa da eylemlerin asıl ve temel gücü sendikalara üye işçi ve emekçi kesimlere dayanmaktadır. Hak alıcı bir mücadele seyri izlenmediği için alanlara çıkan onbinlerce işçi ve emekçinin mücadele azmi geniş halk kesimleri tarafından büyük ilgi ve sempati ile karşılanırsa da, onları harekete geçirmeye yetmemiştir. Sürecin başından beri vurgulayageldiğimiz gibi, esas motor güç olan işçi ve emekçi kitleler kararlı, militan, hak alıcı eylem biçimleriyle (genel grev, süresiz iş bırakma vb.) harekete geçirilemediği için diğer halk katmanlarının ancak desteğini alabilmiştir. Oysa saldırılara yanıt olması ve birleşik-militan bir sınıf hareketi yaratmak için yüklenilmesi gereken asıl halka başta konfederasyonların ve sendikaların üyeleri olmak üzere tabandaki işçi ve emekçiler olmalıydı. Eksik bırakılmaya devam eden bu yan, halihazırda sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadelenin temel zayıflıklarından birisidir.

1 Nisan eylemleriyle açığa çıkan bir diğer temel olgu ise, mücadelenin önünde gerici barikata dönüşen sendikal bürokrasiye karşı bir tutum alındığında, iyi-kötü bir mücadele azmi sergilendiğinde, akacak kanal

arayan diri unsurların varlığıdır. Bu kanalın alt kademe sendikacılar tarafından açılması ise sınıf hareketi açısından ayrı bir handikapa işaret etmektedir. Her ne kadar bu unsurlar, kendi genel merkezleriyle yaşadıkları gerilimlere rağmen diri bir tutum almaya çalışsalar da, konunun asıl muhatapları henüz son sözü söyleyebilecek bir örgütlülük düzeyinden yoksundur. Zira mücadeleyi güçlendirecek, hak alıcı bir mecrada yükselmesini sağlayacak asıl irade taban örgütlülüklerine dayanan siyasal bir işçi ve emekçi hareketinin kendisidir. Tüm eksikliklerine ve zaaflarına rağmen Emek Platformu'ndan ayrı bir tutum almaya çalışan DİSK ve KESK'i önünde sürükleyebilecek, ilerici unsurlara dayanan alt kademe sendikacıların açtığı kanalı devrimci temellerde ilerletebilecek yegane güç budur.

Sürecin açığa çıkardığı kazanımlar ve görevler

SSGSS'nin de içinde yer aldığı sosyal yıkım saldırılarının geniş bir emekçi kesimi hedefliyor olması, birleşik mücadelenin olanaklarını fazlasıyla artırmaktadır. Sermayenin, uzun süredir saldırıları sessizce izlemekle yetinen, örgütsüz ve dağınık sınıf hareketi tablosundan aldığı güçle iyice pervasızlaşmasının önünün THY, Telekom, Tekel işçilerinin grev silahını etkin bir şekilde kullanmasıyla bir parça kesilmiş olması da, olanakları güce dönüştürmek bakımından anlamlı bir zemin açığa çıkarmıştır. Ancak sermaye demagojiye dayanan karşı propagandayı yükselterek, böl-parçala-yönet taktiğini iyi kullanarak, "iyileştirmeler" yapıyormuş görüntüsü altında saldırıyı zamana yayarak SSGSS karşıtı tepkileri bir parça dizginleyip bölmeyi başaramamıştır. Bunda Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen vb. gibi sınıfın mücadele istek ve dinamizmini kırma misyonunu layıkıyla yerine getiren gerici sendikal odakların rolü küçümsenemez.

Öte yandan, nedenleri ne olursa olsun, bugüne kadar işçi ve emekçilerin en temel hakları gaspedilirken harekete geçmeyen, sendikal bürokrasiye karşı açıktan tutum almak yerine "tek başına ne yapabiliriz ki" edebiyatı yapan alt kademe sendika yönetimlerinin bu süreçle birlikte "artık yeter" diyebilme gücünü kendilerinde bulabilmesi fazlasıyla anlamlıdır. Özellikle sınıf hareketinin gelişmesinin önünde barikat olan ve çoktan dağıtılmayı hak eden Türk-İş'in gericiliğine karşı kendi sendika ve şubelerinin açık tutum alması ileriye dönük önemli bir adımdır. Süreç nasıl noktalanırsa noktalsın, ileriye dönük en temel kazanımlardan birisi de bu olacaktır. Uzun vadede militan bir sınıf hareketi yaratabilmenin olanaklarını barındıran böylesi bir sürecin güçlendirilmesi için öncü, ilerici, devrimci tüm güçlere önemli görevler düşmektedir.

İstanbul'daki Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu aracılığıyla yapılan işlerin kendisi, platformun tüm eksikliklerine rağmen attığı adımlar, sendikacılarla devrimci, ilerici sol siyasal güçler arasındaki güven sorununu bir parça gidermiştir. Birlikte iş yapabilmeyi zeminlerini güçlendirmiştir. Bu da sürecin kazanımları arasında sayılabilecek bir diğer gelişmedir.

Saldırı yasasına karşı oluşan tepkileri militan bir mücadele kanalına akıtabilmenin, saldırıları buradan alınan güçle püskürtebilmenin yolu üretimden gelen gücün kullanılmasını temel alan bir mücadele programının ilan edilmesi ve sürecin buna uygun örgütlenmesiyle mümkündür. Esası itibarıyla günün temel görevi de halihazırda budur. Ancak 4'lü şahsında sürecin başından itibaren bu konuda kararlı ve iradeli bir tutum alınmadığı için sosyal yıkım saldırılarına karşı militan bir mücadele yükseltmenin imkanları sınırlanmıştır. Her şeye rağmen bu sınırlı imkanların güce dönüştürülmesi için halen de önümüzdeki süreci bu bakışla kucaklayacak bir

iradeye ihtiyaç vardır.

Ancak, saldırı yasasının maddeleri mecliste görüşülürken arkası belli olmayan ve sonrası ilan edilmeyen bir anlayışla "yasa geçse dahi mücadelemiz sürece" söylemleriyle kısmi bir takım eylemler örgütlenmesi süreci zayıflatmaktadır. "Mücadeleyi yerelliklere yaymak" anlayışıyla tüm illerde yaygın ve kitlesel basın açıklamaları, mitingler gerçekleştirmek hava boşaltmanın ötesine geçememektir. Eylemlerin yerelliklere yayılmasının mantığı ancak "yasa geri çekilene kadar süresiz iş bırakma" çağrısı ile birleşirse ve pratikte bu örgütlenilirse anlamını bulacaktır. Bunun için de tüm yerelliklerde ortak irade etrafında kenetlenmiş ve aynı zamanda merkezi olarak da ortak hareket etme kabiliyeti gösterebilen devrimci, ilerici güçlerden oluşan birlikteliklerin varlığı ve işler halde olması gerekmektedir. Halihazırda bunun somut karşılığı çeşitli illerde oluşturulan Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformları'dır. Ancak ne yazık ki İstanbul dışında sözkonusu platformların ne ortak bir iradesi ne de iş yapabilme gücü ve azmi vardır. Dağınık, plansız, iddiasız platformlar İstanbul dışındaki tüm illerin ortak eksikliğidir.

Mevcut tabloda Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen gibi sendikal çeteler eliyle düzene yedeklenen, saldırılar karşısında sessizleştirilen, bilinci bulandırılan onbinlerce işçi ve emekçiyi, geniş halk kesimlerini harekete geçirebilecek iradenin kendisi "Saldırılara karşı genel grev-genel direniş!" çağrısı olmalıdır. 4'lünün böylesi bir kararın altına imza atmamak için direndiği, ortaya çıkan imkanları heba ettiği bir gerçek. Bu koşullarda bu görev HSGG platformları

içinde yer alan bileşenlere düşmektedir. Böylesi bir iradeyi ve iddiayı güçlendirmek için de yasa mecliste görüşülürken kararlı ve militan bir tutum sergilemek gerekmektedir. Bu tutumun somut karşılığı yasa geri çekilene kadar merkezi olarak Ankara'da alanlarda olmak ve Kızılay'ı işgal etmektir. "Yasa geri çekilene kadar süresiz iş bırakma" çağrısıyla birleştirilen böylesi bir direnişin kendisi devlet terörüyle ezilse bile, ortaya çıkaracağı imkanlar açısından fazlasıyla anlamlı olacaktır. Kapsamlı bir sosyal yıkım anlamına gelen SSGSS saldırısına karşı militanca tutum alan bu öncü çıkışın kendisi geniş emekçi kesimlere güven verecek ve umut olacaktır. "Direne direne kazanacağız!" şiarının somutta ete-kemiğe büründürülmeye çalışılması anlamına gelecektir.

Militan ve kararlı bir tutumla Ankara sokaklarını işgal eden işçi ve emekçiler devletin azgın terörüyle karşılaşırsa dahi böylesi bir direnişin sınıf hareketinde ve sendikal harekette yaratacağı moral ve motivasyon yeni bir sınıf ve sendikal hareket yaratmanın olanaklarını açığa çıkaracaktır.

Bunun güç ve imkanları fazlasıyla vardır. Bu imkanları görmek isteyenler 1 ve 6 Nisan'da eylem alanlarında "Genel grev-genel direniş!" çağrısı yapan onbinlerin sesine kulak vermeli, bu çağrıyla ete-kemiğe büründürmek için tok bir iddia ve iradeyle çıkmalı, taşın altına elini koymalıdır. İşte o zaman devrimci baharları yaratmış, ülke geneline yayılan ve giderek militanlaşan bir sınıf hareketi için anlamlı bir zemin açığa çıkarılmış olacaktır. Bu görev bir kez daha emekten yana olduğunu iddia eden tüm ilerici, devrimci güçlere düşmektedir.

HSGGP'den açıklama:

SSGSS'ye karşı 15 Nisan'da Ankara'ya!

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi için eylem ve etkinlikler örgütleyen, 76 sendika, meslek örgütü, siyasi parti, demokratik kitle örgütü ve insiyatiften oluşan **HERKESE SAĞLIK /GÜVENLİ GELECEK PLATFORMU** olarak; halen mecliste görüşülmekte olan bu gayri vicdani yasaya tepkimizi göstermek üzere **15 NİSAN SALI GÜNÜ ANKARA'DA olacağımızı** ve TBMM'ye giderek taleplerimizi iletip, tepkimizi göstereceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz.

Emek Platformunun ilk toplantısında belirlemiş olduğu "yasa meclise geldiğinde tüm yönetici, temsilci ve aktivistleri Ankara'ya çağırma" kararına ve onbinlerin katıldığı eylem ve mitinglerimizde haykırılan bu talebe uygun olarak katılımcı tüm örgütlerimizin, sendika ayrımı olmadan tüm sendikalarımızın yöneticileri ve aktivistleri ile birlikte ANKARA'da buluşacağımızı umuyoruz.

Çünkü; dört yıldan bu yana meclis komisyonlarında, genel kurullarında, cumhurbaşkanlığında ve anayasa mahkemesinde defalarca gidip gelen SSGSS yasa tasarısı Mecliste görüşülmeye devam ediliyor.

Oysa aylardır sendikalar, meslek örgütleri, dernekler, siyasi partiler, Türkiye'nin dört bir tarafında bir araya gelen kamu çalışanı, işçisi, işsizi, emeklisi, esnafı, çiftçisi, öğrencisi, kadınları ve gençleri ile birlikte gerçekleştirdiğimiz eylemlerle defalarca bu yasanın geleceğimizi kararttığını, sağlık ve sosyal güvenlik hakkımızı gasp ettiğini, en temel insani haklarımıza bir saldırı olduğunu haykırdık.

Aylardır toplantılarla, panellerle, basın açıklamalarıyla, yürüyüşlerle, bildirilerimizle, pankartlarımızla, dövizlerimizle, sloganlarımızla milyonlarca vatandaşımıza anlattık.

13-14 Mart, 1 Nisan, 6 Nisan günlerinde emek hareketinin uzun yıllardan sonraki en kitlesel eylemleri hayata geçirildi. Mahallelerde, fabrikalarda, hastanelerde, meydanlarda, sokaklarda, otobanlarda gerçekleştirilen protestolara toplumsal katılım ve destek muazzam oldu.

Tüm bu süreç, Mecliste hala görüşülmekte olan Sosyal Güven(siz)lik ve Genel Sağlık(sızlık) Sigortası yasa tasarısının halkın vicdanında mahkum olduğunu dosta düşmana gösterdi.

Ancak AKP hükümeti sesimizi duymamakta ısrar ediyor. Çünkü hükümet, halkın taleplerini değil sağlık tekellerinin çıkarlarını düşünüyor! Halkın sesine kulaklarını tıkıyor, IMF ve Dünya bankasının talimatlarını uyguluyor!

Biz de ısrarcıyız!

SSGSS yasası tamamen geri çekilmeli,

Çalışanların emeklilik hakkının genişletilmesi için mevcut emeklilik yaşı ve prim gün sayısı düşürülmeli, Emekli maaşları insanca yaşanabilecek düzeye çıkarılmalı,

Nüfus cüzdanına sahip olan bütün vatandaşlara, prim ödeme gücü olsun olmasın, eşit/ücretsiz/nitelikli sağlık hizmeti sunulmalıdır.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu olarak, tüm sendikaların, meslek odalarının ve demokratik kurumların sendika, kurum ayrımı yapmadan ülkemizin her yanından gelecek bileşenleriyle Ankara'da buluşacağımızı umuyoruz. Merkezi örgütlerimizin çağrıları ve kararlı tutumları bu etkinliğin güçlü ve sonuç alıcı hale gelmesini sağlayacaktır.

Biz karşı çıkarsak yapamazlar!

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu

Onbinlerce işçi ve emekçi Kadıköy’de haykırdı!

“Uzlaşma yok mücadele var!”

“Bizim mutabakatımız yok! Herkese sağlık, güvenli gelecek mücadelemiz sürüyor/sürecek!” şiarıyla adım adım hazırlanan 6 Nisan mitingi yıkım yarasını bir çırpıda meclisten geçirmek isteyen sermayeye ve işbirlikçilerine güçlü bir cevap oldu.

Yasa tasarısının mecliste görüşülmeye başlandığı günlerde 6 Nisan Kadıköy mitingi 30 bini aşkın kişinin katılımı ile 1 Mayıs ‘08’in provasına döndü.

Saat 13.30’da Tepe Nautilus ve Numune Hastanesi önü olmak üzere toplanan iki yürüyüş kolu Et Balık Kurumu önünde birleşerek Kadıköy İskelesi’ne aktı. 12 Nisan’da Türkiye genelinde bölgesel miting yapma kararı alan Eğitim Sen de Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu ile 6 Nisan mitingini birleştirerek kitlesel olarak Kadıköy mitinginde yerini aldı.

Metal işçilerinin öfkesi ve coşkusu Kadıköy’de!

DİSK, KESK, siyasi partiler, DKÖ’ler ve devrimci kurumların yer aldığı Tepe Nautilus kolunun en başında “Herkese Sağlık, Güvenli Gelecek Platformu” pankartı arkasında DİSK konumlandı. DİSK’in en kitlesel katılımcısı mitinge fabrika pankartlarıyla katılan Birleşik Metal-İş Sendikası’ydı. Metal işçileri yürüyüşlerini tüm coşkularıyla davul ve zurna eşliğinde halaylar çekerek gerçekleştirdiler. Metal işçileri kitlesellikleriyle de dikkat çektiler.

Ejot Tezmacı, G-U, Isuzu, Pancar Motor, Gimsan Madeniyat, Paksan, Konvekta ve Bosal Mimaysan fabrikaları pankartlarıyla mitinge katılan BMİS üyeleri, direnişteki işçilerle de dayanışma sloganları attılar.

Genel-İş Sendikası 2 ve 3 No’lu Bölgelere bağlı şubelerin üyeleri mitinge cılız bir katılım sağlarken, Dev Sağlık-İş, Nakliyat-İş, Limter-İş, Sine-Sen ve Emekli-Sen de pankartlarıyla mitinge katıldılar. Birleşik Metal dışında bu kortejde Emekli-Sen İstanbul şubeleri, Nakliyat-İş ve Dev Sağlık-İş coşkularını ve disiplinlerini koruyan sendikalar idi.

Bu kolun dikkat çeken diğer bir korteji ise Genç-Sen’di. Genç-Sen’liler, kalabalık ve coşkulu kortejleri ile gençliğin dinamizmini alana taşıdılar.

KESK’e bağlı sendikalar DİSK kortejlerinin ardından kitlesellikleriyle yer aldılar. Eğitim Sen İstanbul şube pankartları ile çevre illerin pankartlarının taşındığı kortejlerin en kitleseliydi. KESK’e bağlı sendikalardan Eğitim Sen dışındaki katılım ise Tüm Bel-Sen, Yapı-Yol Sen İstanbul Şube, BES 3 No’lu Şube, Haber-Sen, Kültür Sanat Sen, Tarım Orkam-Sen ve BTS ile sınırlı kaldı. SES şubeleri de mitinge pankartlarıyla katıldılar.

KESK kortejlerinin arkasında Sosyal Haklar için Kadın Platformu, Halkevleri İstanbul Şubeleri, Liseli Genç Umut, Öğrenci Kolektifleri, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri Marmara Şubeleri, Çağdaş Avukatlar Grubu, Divriği Kültür Derneği, SODAP, Mücadele Birliği, KÖZ gazetesi, Marksist Bakış Dergisi, DİP Girişimi, ESP, ÜİD-DER, TÖP, TÜM-İGD, EMEP, 78’liler Girişimi, Yeniden Sosyalist Kuruluş Meclisi, Alinteri, ÖDP, İlerici Gençlik Derneği ve Küresel Eylem Grubu yer aldılar.

Devrimci 1 Mayıs Platformu 1 Mayıs’ın provası niteliğindeki mitingte SSGSS karşıtı talepleri 1 Mayıs çağrısıyla birleştirdi. Birleşik-kitlesel duruşunu SSGSS saldırısına karşı da gösterdi. BDSP, HÖC,

PDD, ODAK, HKM, DDSB, DHP, Çağrı ve Kaldıraç Devrimci 1 Mayıs Platformu pankartı arkasında kendi pankartlarıyla yer aldılar. Platform bileşenleri sıkça “1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!”, “Taksim’de 1 Mayıs yasağına son!”, “Biji yek gulan!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganlarını attılar.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) mitinge “Sosyal yıkım saldırılarına karşı genel grev, genel direniş!” pankartı ile katıldı. BDSP pankartının arkasında “Herkese sağlık güvenli gelecek için genel grev genel direniş!/TİB-DER” pankartı ile Tersane İşçileri Birliği Derneği, “SSGSS Yasa Tasarısı geri çekilsin! Sağlıkta yıkıma, mezarda emekliliğe geçit yok” pankartı ile OSİM-DER ve “Gücümüz birliğimizden gelir!” pankartı ile Topkapı İşçi Derneği yer aldı. Ayrıca “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için mücadeleye!” pankartını açan İstanbul Liseli Gençlik Platformu da coşkulu sloganlarıyla kortejde yerini aldı.

BDSP’liler kortejde kızıl bayraklar ve güncel taleplerinin yer aldığı dövizlerle yürüdüler. Kortejde güncel saldırıları hedef alan sloganların yanı sıra sıklıkla devrim ve sosyalizm sloganları haykırıldı. BDSP 1 Mayıs gündemini de alana taşıyarak, sık sık “1 Mayıs’ta Taksim’e, mücadeleye!” sloganını attı.

Ayrıca GOP İşçi Platformu ile alana gelen İlber Tekstil işçileri de coşkulu sloganlarla kendilerini ifade ettiler. Tersane işçilerinin arama noktasına gelindiğinde baretlerini yere vurarak “Artık ölmek istemiyoruz!” sloganını haykırma çabaları çevredekiler tarafından alkışlarla desteklendi.

Diğer yürüyüş kolu olan Haydarpaşa Numune Hastanesi kolunda ise, yine en önde “Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu” pankartı yer alırken, Türk-İş’e bağlı sendikaların İstanbul şubeleri Türk-İş bürokrasisine öfke yağdıran sloganlar attılar. Kortejler canlılıklarıyla dikkat çektiler. TMMOB İl Koordinasyon Kurulu, İstanbul Tabip Odası, İstanbul

Dış Hekimleri Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, İSMMM, İstanbul Barosu yer aldı. Meslek örgütlerinin ardından Yurtsever Cephe de eylemde yerini aldı.

TTB’nin arkasında yer alan tıp öğrencileri de bu kolun dikkat çeken kortejlerinden biriydi. Oldukça kitlesel ve coşkulu olan öğrenciler, yürüyüş boyunca sağlık hakkının gaspına karşı slogan attılar.

Tabandan mücadele beklentisi...

Kortejlerin miting alanına girmesiyle başlayan miting programı boyunca SSGSS saldırısına karşı mücadelede tabanın kararlılığı ifade edildi. Emek örgütlerinden yasa tasarısına karşı eylem beklentisi dile getirildi. Konuşmalarda Türk-İş bürokrasisi de temel hedefti.

Mitingin ana konuşmasını Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu adına TTB Merkez Konseyi Üyesi Ali Çerkezoğlu yaptı. SSGSS Yasa Tasarısı’na karşı mücadele sürecine değinerek, mücadele ile kazanılan hakları masa başında kaybetmeye niyetleri olmadıklarını söyledi. Çerkezoğlu’nun Newroz kutlamalarına dönük saldırılara vurgu yaptığı bölümde ise “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!” sloganı atıldı. Konuşmada istihdam paketi adı altında kıdem tazminatı, kiralık işçilik vb. birçok saldırı yarasına karşı çıkılmadığı koşullarda, bunların yeni dönemde işçi ve emekçilerin önüne geleceğini

vurguladı. “Genel grev genel direniş zamanıdır!” dedi.

Konuşmanın ardından “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganı atıldı. Çerkezoğlu’nun ardından TTB Merkez Konseyi Başkanı Gencay Gürsoy, merkezi düzeyde mitingi destekleyen DİSK ve KESK’in de içinde olduğu tüm konfederasyon ve sendikalar adına kitleyi selamladı. AKP’nin kapatılma davası telaşında sosyal güvenliği yok etmeye çalıştığını belirtti. Emekçilere “şalter indirme” çağrısında bulundu.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu adına T. Harb-İş Anadolu Yakası Başkanı Hüseyin Över konuşma yaptı. Türk-İş yönetiminin “tabanımızda rahatsızlık yok!” sözlerini eleştirerek, bu sözler en iyi cevabın Kadıköy’de verildiğini ifade etti. Türk-İş’e bağlı diğer sendikaların genel merkezlerini mücadeleden yana olmaya çağırıldı. Emek Platformu’nu, aldığı kararların arkasında durmaya çağırıldı.

HSGGP adına konuşan Meriç Eyüboğlu’nun yaptığı konuşmada SSGSS’ye ve istihdam paketinin kadınlar üzerindeki etkileri ele alındı.

Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer ise mitingin son konuşmacısı olarak kürsüye çıktı. Dinçer, eğitim ve sağlığın piyasalaştırılmasına karşı mücadelenin süreceğini belirterek haftaya Türkiye genelinde gerçekleştirecekleri bölge mitinglerini yerel platformlarla gerçekleştirme çağrısı yaptı.

Miting programı Grup Yorum ve Hilmi Yarayıcı’nın söylediği türkü ve halaylarla son buldu.

Kitlesele ve coşkulu gerçekleşen mitinge “Genel grev, genel direniş!” çağrısı damgasını vururken, konuşmalarda konfederasyonlara mücadele etmeleri ve SSGSS’ye karşı eylem programı çıkarmaları çağrısı yapıldı.

Mitingten notlar:

- Miting alanında kısa süreli arbedeler de yaşandı. Halkevleri üyeleri arkadaşlarının giriş noktasında polisle yaşadığı sürtüşmeden kaynaklı alanda oturma eylemi yaptılar. “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganı atıldılar.

- Yürüyüşte Devrimci 1 Mayıs Platformu’nun 2008 1 Mayıs’ı için Taksim’e çağrı yaptığı bildirisi kortejlere dağıtıldı.

- Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu’nun “Nisan eylemleri 1 Mayıs’a hazırlığa dönüştürülmeli, 1 Mayıs ise genel grev/genel direnişin provası olmalıdır!” başlıklı bildirisi dağıtıldı.

- Farklı siyasi çevreler de yürüyüş kortejlerine bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçilerden Türk-İş’e anlamlı yanıt!

İstanbul Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu’nun 6 Nisan’da gerçekleştirdiği eyleme işçi ve kamu sendikalarının yanısıra Türk-İş’in ihanetçi ve sınıf işbirlikçisi tutumuna karşı tavır alan Türk-İş’e bağlı 11 sendika genel merkez düzeyinde destek verdi.

Mitingten iki gün önce Türk-İş’e bağlı 10 sendikanın genel merkezi, Türk-İş Konfederasyonu’na mücadele çağrısı yaparak, 6 Nisan Kadıköy mitingine katılacaklarını açıkladılar. Mitingten bir gün önce ise Harb-İş Sendikası bu çağrıya destek verdi. Mitinge tam katılım sağlayan 11 sendikanın genel başkanları alanda işçiler tarafından selamlandılar.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek İstanbul Platformu’nun etkin bileşenlerinden biri olan Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu’nun ve Türk-İş Ankara Şubeler Platformu’nun Türk-İş’in ihanetçi tutumuna karşı aldığı tavır ve süreci tabandan örme çabası 6 Nisan mitingindeki birlikteliği hazırladı. Türk-İş üyeleri konfederasyonlarına “Biz uzlaşmadık, mücadeleye hazırız!” mesajını iletiler.

Diğer yürüyüş kolu olan Haydarpaşa Numune Hastanesi kolunda yine en önde Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu pankartı yer aldı. Mitingten bir gün önce Türk-İş’e bağlı 16 şubenin imzacısı olduğu metinle mitinge tüm gücüyle katılacağını duyuran Türk-İş şubeleri, sağladıkları katılımdan da öte Türk-İş bürokrasisine karşı aldıkları tavırlarıyla etkili bir duruş sergilediler.

HSGGP arkasında yer alan Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu pankartının arkasında sendika pankartlarıyla sıralanan Türk-İş şubeleri yoğun yağmura rağmen canlılıklarını ve coşkularını korudular.

Yol-İş 1 No’lu Şube, 300’ü aşkın kişilik kortejiyle ve turuncu ağırlıklı rengiyle ön taraflarda dikkat çekti. Yol-İş üyeleri miting boyunca “İşçiler burada Türk-İş nerede?”, “Uzlaşma değil mücadele!”, “Hükümet istifa, Tayyip Amerika’ya!” sloganlarını attılar.

Yol-İş 1 No’lu Şube pankartının arkasında ise TÜMTİS pankartı yerini aldı. 150’yi aşkın katılımın olduğu TÜMTİS kortejinde coşku hiç dinmedi. “Emeklilikte sefalet istemiyoruz!”, “Emeklilik fonlara emanet!”, “Herkese güvenli gelecek!” dövizlerini taşıdılar. TÜMTİS üyeleri yürüyüş boyunca, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “İşçi memur elele, genel greve!”, “Kahrolsun İMF, bağımsız Türkiye!” sloganlarını attılar.

Basın-İş Sendikası İstanbul Şubesi Türk-İş kolunun bir diğer canlı ve coşkulu sendikasıydı. “İş, ekmek, özgürlük ve barış için!” pankartını açan Basın-İş üyeleri “Türk-İş şaşırma, sabrımızı taşırma!”, “Hükümet yasasını al başına çal!”, “Yıpranma hakkımız gaspedilemez!” sloganlarını attılar.

Türk-İş kortejlerinin bir diğer renkli sendikası ise Tez Koop-İş sendika şubeleriydi. Tez Koop-İş 1 ve 2 No’lu şubelerin yanısıra Gebze Şubesi de pankartlarıyla yürüyüşte yer aldılar. Tez Koop-İş kortejlerinde 2 No’lu Şube “Kıdem tazminatının gaspına izin veremeyeceğiz” pankartıyla yürüdü.

Basın-İş Sendikası’nın hemen ardında ise T. Haber-İş Sendikası 1 No’lu Şube yer aldı. “Sosyal güvenlik yasası iptal edilsin!” pankartını açan Haber-

İş üyeleri “AKP şaşırma, sağlığımıza dokunma!” dövizlerini taşıdılar. “Geliyor geliyor genel grev geliyor” şarkısıyla beraber “Satılmış Türk-İş istemiyoruz!”, “Türk-İş işçiye ihanet etme!” sloganlarını attılar.

Belediye-İş 2 No’lu Şube üyeleri de mitinge “Birlik, mücadele, zafer!” pankartıyla katıldılar. Belediye işçileri, “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!”, “Kahrolsun sendika ağaları!” sloganlarını attılar.

Bu kolda Türk-İş kortejlerinin en kitlesele katılımını Petrol-İş Sendikası gösterdi. Selüloz-İş Sendikası İstanbul Şube pankartının ardından sıralanan Petrol-İş, Petrol-İş İstanbul 1,2 No’lu Şube, Petrol-İş Gebze, Ankara, Bursa ve Bandırma Şubelerinin pankartlarını açtı. Tepe Nautilus kolunda fabrika pankartlarının yer aldığı Petrol-İş korteji, gerek yürüyüşte gerekse de miting alanında dikkat çekti. Petrol-İş üyeleri, “Suskun Türk-İş istemiyoruz!” sloganını attılar. Petrol-İş’te örgütlenme mücadelesi veren Farplas, Coster işçileri de 70 kişiyi aşkın kortejleriyle alana coşku kattılar.

Hava-İş Sendikası da Petrol-İş kortejlerinin arkasında yerini alarak mitinge katılım sağladı. Hava-İş üyeleri de sendika pankartı arkasında SSGSS’ye karşı sloganların yanısıra uçuş süreleriyle ilgili başlattıkları “Yorgun uçmak istemiyoruz!” kampanyasına dönük sloganlar attılar.

Deri-İş üyeleri mitinge tüm coşkuları ve kitlesellikleri ile katıldılar. “Suskun Türk-İş istemiyoruz!”, “Susma sustukça sıra sana gelecek!”, “AKP yasasını al başına çal!”, “Katil ABD, işbirlikçi AKP!” sloganlarını atan Deri-İş üyeleri “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Birlik mücadele zafer!”, “Kölelik yasasına hayır!” pankartları ile ve Deri-İş Tuzla Şube pankartlarını açtılar. Deri-İş flamaları ile yürüyüşte yer alan deri işçileri Deri-İş Genel Merkezi pankartını da taşıdılar.

T. Harb-İş Anadolu Yakası ve İstanbul Şubeleri de mitinge etkin katılım sağladılar. Canlılıklarını ve kitleselliklerini miting boyunca sürdüren Harb-İş üyeleri Türk-İş bürokrasisini hedef alan sloganlar attılar.

Türk-İş üyesi işçiler attıkları sloganlarla, kararlı duruşlarıyla, kitlesellikleriyle Türk-İş Genel Merkezi’ne anlamlı ve tok bir yanıt verdiler. Bürokrasinin ihanetçi tutumuna rağmen mücadeleye hazır olduklarını ilan ettiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dünü ve bugünüyle EP deneyimi...

Yönünü arayan sınıf hareketinde taban inisiyatifleri ve yerel platformların rolü

13-14 Nisan eylemlerinin ardından hükümetin başvurduğu manevra karşısında, Emek Platformu bileşenleri yekpare bir şekilde ihanet çizgisinde bulmuşlardı. Öyle ki, Çalışma Bakanı ile birlikte “mutabakat” resminde yer alarak mutluluk pozları veren Emek Platformu içerisinde birkaç gün boyunca da herhangi bir aykırı ses çıkmamıştı. Fakat, yaratılan toz duman ortadan kalkmaya yüz tutunca, EP içerisinde yer alan örgütlerden DİSK, KESK, TMMOB ve TTB “mutabık” olmadıklarını açıkladılar.

Bu çıkış, EP’in diğer bileşenleri, özellikle de ana güç odağı konumundaki Türk-İş yönetimi tarafından hiddetle karşılandı. Ona Hak-İş de katılmakta gecikmedi. EP’in “mutabık” olmayan güçlerini, çarptirmekle ve elde edilen kazanımları hiçe sayarak başka niyetlerle davranmakla suçlayan bu “mutabık kuvvetler”, yasa karşıtı mücadelelerini mecliste “aktif takipçilik”le sürdüreceklerini de açıklamalarına eklediler!

Bu “mutabık kuvvetler”e en sarsıcı yanıt bizzat kendi bünyelerinden geldi. Türk-İş üyesi 11 sendikanın genel merkezi, kendilerinin de “mutabık” olmadıklarını açıklayarak, ileri bir çıkış sergilediler. Son olarak 6 Nisan eylemine katılacaklarını açıkladılar.

Oysa Emek Platformu’nun yıllar sonra toplanması, bir takım çevrelerce sınıf ve emekçi hareketi adına yeni bir dönemin başladığına işaret sayılmıştı. Yanısıra, geçmişte olduğu gibi, EP’e bağlanan umutlar yeniden şişirilmeye başlanmıştı. Ancak, 13-14 Mart eylemlerinin ardından EP’in çatlaması aynı ölçüde umut kırıcı oldu. EP konusunda unutulmuş ya da unutturulmaya çalışılan bir gerçek de böylelikle açığa çıkmış oldu.

Geçmişte işçi ve emekçi hareketinin birleşik mücadele arayışlarının zorlamasıyla kurulan EP, mücadelenin merkezi düzeyde denetlenmesi için sermaye lehine kullanılan bir araç olmuştu. Özellikle, yerel inisiyatif ve mücadele dinamiklerinin bastırılmasında EP oldukça işlevsel bir rol oynadı. KESK ve DİSK gibi, tabanın mücadele isteğinin güçlü olduğu örgütlerin üst yönetimleri mücadele görevlerini EP’e havale ederek taban basıncından kendilerini kurtarıyorlardı. Diğer taraftan Türk-İş bünyesinde, bir takım ilerici politik güçler tarafından kontrol edilen, fakat esas güçlerini mücadeleciler tabanlarından alan sendikalar, yüzlerini EP’e çevirdikleri ölçüde Türk-İş yönetimi de hedef olmaktan uzaklaştı. İşçi ve emekçiler ise, kapsamlı ve ağır mücadele görevlerini yüklenmesini beledikleri EP’in mücadele ediyor görünüşü sonra da ihanete imza atması karşısında, mücadeleye olan inançlarını büyük ölçüde yitirdiler. Bu inanç yitimi, özellikle yerel örgütlere gelindiğinde çok daha ağırlaştı. “EP yapamadıysa, tek tek sendikalar ya da şubeler hiç yapamaz” düşüncesi tabana hakim oldu. Bu düşünce özellikle de ara kademe yönetimler aracılığıyla tabana götürüldü ve işlerini sorunsuzca yürütmek için iyi bir olanak olarak değerlendirildi. Bunlarla birlikte, dibe vuran sınıf ve emekçi hareketi gerçeğinin yanısıra geçmişin nispeten mücadeleden yana sendika yöneticileri de yozlaşmış üst kademe bürokratlarına eklemelendiler.

1. EP dönemini bu biçimde yaşayan işçi ve

emekçiler, bugün olayların geldiği noktada hem o dönem EP’sinin rolünü bir kez daha hatırlamış oldular hem de 2. EP dönemini ters bir yönden karşıladılar. Evet, EP bir kez daha işçi ve emekçilerin tabandan yükselttikleri mücadelenin sonucunda yeniden işbaşı yapmış ve çok geçmeden geçmişte oynadığı biçimde rolünü oynamaya başlamıştır. Fakat bu kez EP bileşenleri merkezi denetleme işlevini oynamakta geçmişte kazandığı başarıyı elde edememiş, tersine, giderek Türk-İş bünyesini de içerisine alacak biçimde büyük bir çatlak ortaya çıkmış, buldukları yerden ayak direyen Türk-İş ve Hak-İş yönetimleri tecrit olmuştur. Böylece EP’in başarısının ömrü çok kısa olmuştur.

Sürecin bu aşamaya varmasıyla, görünür ilk hareket, 1. EP döneminde iradelerini Türk-İş’e teslim eden DİSK ve KESK yönetimleri ile onlarla birlikte hareket eden meslek örgütlerinden gelmiştir. Bu örgütlerin “mutabakat” a son vererek bağımsız eylem iradesini ortaya koyması üzerine, ihanet cephesi dağılmaya yüz tutmuştur. Bu 1. EP döneminin temel zaafının bu noktadan ileriye doğru aşılması anlamına gelmektedir. Bu açıdan sendika ağaları ve sermaye cephesi tam bir moral yenilgi almıştır.

Fakat dikkat edilirse, DİSK ve KESK yönetimlerinin bağımsız eylem iradesini koymasında temel rol oynayan güç, tabandan yükselen “mutabık” olmama bilinci ve zorlamasıdır. Özellikle de, devrimci ve ilerici güçlerle omuz omuza yerel platformlarda SSGSS karşıtı mücadelenin yükünü taşıyan ilerici ve mücadeleciler sınıf güçlerinin birleşik-örgütlü iradesi, DİSK ve KESK’i harekete zorlamıştır. 1. EP döneminin en önemli zayıflığı, sınıfın ileri ve öncü kesimleriyle devrimci güçlerin birleşik-örgütlü duruşu sayesinde bugün için bir ölçüde kapatılmıştır. EP’in ihaneti sınıf ve emekçi hareketi saflarında büyük bir bozgun havasına yol açmışken, öncelikle bu güçler toparlanarak yeniden eyleme geçme iradesini göstermişlerdir.

İhanete yanıt vererek sürecin bu biçimde toparlanmasında anahtar rol oynayan yerel platformlar, EP’nin 1. döneminin arkasından yaygınca görülen yerel EP girişimlerini aklı getirmektedir. O dönem en ileri biçimini İEP şahsında kazanan bu girişimler, özellikle süreci sendika şubeleriyle sınırlama ve tabana ulaşma iradesini gösterememe gibi sorunlar nedeniyle kısa süre sonra sönmüşlerdi. Büyük ölçüde o dönemin yerel platform deneyimlerinin izinden giden SSGSS karşıtı platformların bugün için sağlamış oldukları en büyük başarı ise, geçmişin yerel EP girişimlerini başarısızlığa uğratan sorun alanlarında belli bir ölçüde mesafe almalarından kaynaklanmaktadır. Geçmişin başarısız yerel EP girişimleri hem devrimci örgütlenmelerle aralarına bir mesafe koymaya çalışmakta, hem de taban inisiyatifini açığa çıkaracak ara mekanizmaları kurmakta gerici bir direnç göstermekteydiler. Fakat bir kısmı geçmişte de işin başında olan sendika yönetimleri, büyük bir daralmayla yüzyüze bulunuyor olmaları gerçeğinden de hareketle, bugün artık bu konuda daha açık ve yapıcı davranabilmektedirler. Diğer taraftan ise, devrimci güçler o dönemden farklı olarak bugün artık bu sendikal odaklarla daha eşit bir ilişki kuruyor ve

özgüvenli bir duruş sergiliyorlar.

Sonuç olarak, ilerici ve mücadeleciler sınıf güçlerinin devrimci güçlerle ortak zeminlerde yüzünü tabana dönen ve bağımsız bir eylem iradesi gösteren bir çizgide gösterdikleri inisiyatif, sürecin bugün olumlu bir mecrada ilerlemesinin ana nedeni olmuştur. Fakat bu durum bir zafer sarhoşluğuna da yol açmamalıdır. Çünkü bu kadarı sadece bir başlangıçtır; ortaya konulan bu inisiyatifin oldukça ciddi yetersizlikleri ve zayıflıkları olduğu gerçeğinin üstü örtülmemelidir. Bu zayıflıkların başında ise, kararlı bir duruşun sergilenmesinde gösterilen yalpalanmalar ile birlikte zaman zaman devrimci çizgiye karşı örgütlenen geri tutum gelmektedir. Buna bir de dar grup kaygıları ve küçük-burjuva hesapçılığı eklendiğinde, bu zayıflık daha da büyüyebilmektedir.

Diğer taraftan, her ne kadar yüzünü tabana dönmek ve bu yönde belli mekanizmaları yaratmak konusunda belli bir ısrar gösterilmişse de, henüz sınıfın geniş bölüklerini taban örgütlenmeleri aracılığıyla örgütleyerek arkasına alacak bir süreç başlatılmamıştır. Oysa bugünkü kısmi başarının kalıcı sonuçlara dönüşmesi, bürokratik sendikal kademelerde yaratılan sarsıntıların gerçek kırılmalara yol açabilmesi ve en sonunda işçi sınıfı ve emekçi hareketinin ihtiyaç duyduğu türden bir devrimci sendikal önderlik kapasitesinin yaratılması, bu sürecin başarıyla örgütlenmesine sıkı sıkıya bağlıdır. Aksi halde, tabandan yükseltile bağımsız mücadele iradesiyle sarsılan sendikal bürokrasi, kısa sürede yeniden ipleri eline alır ve ihanet geleneğine yeni bir halkayı kolaylıkla ekleyebilir.

İlerici ve devrimci güçlerin bu bilinçle davranmaları, kısmi başarıları sınıf mücadelesinin çok yönlü görevleri çerçevesinde bir dayanak olarak değerlendirilerek hareket etmeleri günün en önemli görevidir. Zira çok yönlü bir bunalım içerisinde bulunan düzene karşı devrimci bir çıkış yolu için sınıfın bağımsız devrimci hareketi ve inisiyatifi olmazsa olmaz koşuldur. Başta komünistler olmak üzere tüm devrimci ve ilerici güçlerin bu yönde ortaya koyacakları politik-pratik inisiyatif, devrimci geleceğin şekillenmesinde anahtar rol oynayacaktır.

Kapitalist sömürüye ve soyguna,
Sosyal yıkıma ve köleleştirmeye,
Emperyalist-siyonist saldırganlığa ve savaşa,
Faşizme, şovenizme ve gericiliğin karanlığına karşı,

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

Tüm dünyada emekçiler işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyorlar. 1 Mayıs bir kez daha dünya ölçüsünde işçi sınıfı ve emekçilerin, toplumsal zenginliği tekelinde tutan, sömürü ve yağmayı katmerleştiren, insanlığı ve doğayı yıkıma sürükleyen kapitalist asalaklar dünyasına meydan okuyacakları bir gün olacaktır.

1 Mayıs hazırlığı ülkemizde de başlamış bulunuyor. Türkiye işçi sınıfının kadın-erkek tüm neferleri bu hazırlığa etkin bir şekilde katılmalı, 1 Mayıs'ı, mensubu oldukları sınıfa yakışır bir coşkuyla kutlamaya kararlı olduklarını dosta-düşmana göstermelidirler. Bu kavgada yer almak her onurlu işçinin ve emekçinin boynunun borcudur.

İşçi, emekçi kardeşler!

Kızıl 1 Mayıs, insanın insan tarafından sömürülüp köleleştirildiği kokuşmuş karanlıklar dünyasına, yani kapitalizme karşı kavgaya çağırıyor bizi.

Üretim araçları küçük bir azınlığın özel mülkiyetinde iken, toplumsal zenginlikler bu kan emici azınlık tarafından talan edilirken, yaşamı üreten işçi ve emekçi çoğunluğun payına kölece çalışma koşulları, işsizlik, yoksulluk, açlık, sefillik düşüyor. Safını bilen hiçbir işçi ve emekçi, mücadeleden uzak durarak bu rezil çarkın dönmesine seyirci kalamaz.

İşçi sınıfının fabrikalarda, tersanelerde, sanayi sitelerinde, tarım işletmelerinde, hizmet alanlarında ömür tüketerek ürettiği zenginliğin üstünde tepinen kapitalist asalaklar bu kadarıyla da yetinmiyorlar. Emperyalizmin ve işbirlikçi sermaye sınıfının emrine amade hükümetlerin uyguladıkları İMF patentli sosyal yıkım paketleri sömürüyü daha da derinleştiriyor, işçi sınıfının kölelik zincirlerini daha da kalınlaştırıyorlar. Ürettiğimiz toplumsal değerlerin yağmasından daha büyük paylar almak uğruna şu günlerde kendi aralarında kıyasıya dalaşan burjuva gericiliğinin farklı kanatları, emekçilere yaşamı zindan eden yıkım programlarını uygulamak sözkonusu olduğunda tam bir uyum içinde davranmaktan geri durmuyorlar.

Oysa ülkemizde, işçi ve emekçilerin tüm temel ihtiyaçlarını karşılayacak, tüm temel sorunların çözülmesini sağlayacak, insanca yaşamalarına yetecek toplumsal zenginlik fazlasıyla mevcuttur. Ancak sömürü ve yağmaya dayanan kapitalist asalakların egemenliği bu zenginliğin tüm toplumun yararına kullanılmasına izin vermez. Çünkü bu zenginlik bir avuç asalaktan oluşan sermaye sınıfının tekelinde ve yönetimindedir. Elbette aynı durum yer küremizde yaşayan insanlığın tümü için de geçerlidir. Zira emperyalist-kapitalist düzen, sömürücü özü gereği, serveti bir yanda sefaleti öte yanda biriktirir, böylece muazzam zenginliklerin insanlığın büyük çoğunluğu yararına kullanılmasına izin vermez. Bu düzende zenginliğin muazzam boyutlarda artışına, insanlığın büyük çoğunluğunun yoksulluğu ve sefaleti eşlik eder.

Kapitalizmin dolaysız sonucu olan bu akıl almaz çelişki, insanlığı çoktandır "ya barbarlık içinde çöküş ya sosyalizm!" alternatifleri ile karşı karşıya bırakmıştır. Bu çelişkiyi ve onun yolaçtığı ikilemi işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar lehine çözümlenmesi yolu, kapitalist

sömürü düzenini yıkmaktan geçmektedir.

Emekçi kardeşler!

Bugün 1 Mayıs'ı birlik, mücadele ve dayanışma değerlerinin ileri düzeyde yaşam bulduğu bir kavga gününe dönüştürmenin olanakları mevcuttur. Kadın-erkek işçiler ve emekçiler ile ezilen Kürt halkı 8 Mart'ta, 13-14 Mart'ta, 21-23 Mart'ta ve son olarak 6 Nisan'da sömürüye, baskıya ve zorbalığa karşı tepkilerini geniş kitleler halinde katıldıkları militan eylemlerle ortaya koymuş bulunuyorlar. Şimdi bunu daha ileriye taşımamız zamanıdır. Emekçiler olarak bu hepimizin ortak sorumluluğudur. Bu sorumluluğun gereklerini yerine getirerek, 1 Mayıs'a geniş kitleler halinde ve militan bir ruhla katılmayı başararsak, böylece amerikancı sermaye iktidarının fütursuz saldırılarına karşı etkili bir barikat örmüş oluruz.

Bu, işbirlikçi sermaye iktidarının komşu halklara karşı emperyalist-siyonist güçlerle daha kapsamlı suç ortaklıklarına girmesini önlemek açısından da hayati önemdedir. 1 Mayıs alanlarındaki mücadele kararlılığı ile bu suç ortaklığına dur demeliyiz. Emperyalizmin ve siyonizmin sonu gelmeyen saldırıları altında acı çeken kardeş Ortadoğu halklarına karşı ertelenemez bir görevdir bu.

Türkiye Komünist İşçi Partisi,

Kapitalizmin ücretli kölelik dışında seçenek sunmadığı işçileri ve emekçileri, geleceksizliğe mahkum ettiği gençliği, çifte baskı ve sömürü altında tuttuğu emekçi kadınları, sınıfsal baskının yanısıra ulusal, dinsel, mezhepsel bakıya maruz kalan tüm ezilenleri, 1 Mayıs'a etkin biçimde katılmaya çağırılmaktadır!

DİSK, KESK ve Türk-İş'ten açıklama...

“1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!”

2008 1 Mayıs'ı yaklaşırken DİSK, KESK ve Türk-İş konfederasyonları 1 Mayıs'ı Taksim'de ortak kutlama kararı aldılar. 8 Mayıs günü Taksim Gezi Parkı'nda gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile “Sosyal adalet, eşitlik, bağımsızlık ve demokrasi için 1 Mayıs 2008'de omuz omuzayız!” şiarı ile 1 Mayıs'ı ortak kutlayacaklarını duyurdular.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, KESK Genel Sekreteri Abdurrahman Daşdemir ve Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türkel'in katıldığı basın açıklamasını üç konfederasyon adına DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün yaptı.

Ortak açıklama öncesinde konuşan konfederasyon genel sekreterleri, 30 yıldır devam eden Taksim'de 1 Mayıs yasağının son bulmasını talep ettiler ve emeğin taleplerini dile getireceklerini söylediler.

Tayfun Görgün ise yaptığı açıklamada, 1 Mayıs 2008'i güvencesiz, kural dışı çalışmanın yaygınlaştığı koşullarda karşıladıklarını, sömürü ve yoksulluğun arttığını ifade etti. 1 Mayıs 2008'deki gündemlerinin sosyal adalet, eşitlik ve demokrasi olduğunu söyledi.

“Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanına!” sloganlarının atıldığı açıklamanın sonrasında Taksim'de 1 Mayıs'a izin verilip verilmeyeceği sorusunu yanıtlayan temsilciler, Taksim'in 1 Mayıs alanı olduğunu ve 1 Mayıs'ı burada kutlamak için her türlü girişimi sürdüreceklerini dile getirdiler.

Faşist baskı ve teröre karşı direnmek
Sosyal yıkım saldırısını püskürtmek,
Sınıfsal, cinsel, ulusal baskıya son demek,
İnkarcılığa ve kirli savaşa karşı özgürlük ve eşitliği haykırmak,

Emperyalist-siyonist saldırganlığa ve savaşa dur demek,
İşçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarını yükseltmek,
Kapitalist sömürü ve baskı düzenine karşı safları sıklaştırmak için,

1 Mayıs'ta kavga alanlarımızı dolduralım!

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP)

7 Nisan 2008

6 Nisan mitingi tabanın mücadele azminin göstergesidir!

Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu aylardır yürüttüğü yoğun çalışmanın ardından 6 Nisan günü kitlesel bir miting gerçekleştirdi. Onbinlerce emekçinin SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı tepkisini dile getirdiği ve yağın yağmura rağmen coşkun dinmediği miting, platformun attığı adımları doğrularken, "biz yaparız ama tabanın mücadele isteği yok!" diyen sendika bürokrasisine verilen en anlamlı cevaplardan da biri oldu.

6 Nisan mitingi platformun biriken enerjisiydi!

Tüm olumsuzluklara karşın yoğun katılımı gerçekleşen ve coşkusunu hiç dinmeyen miting aylardır sergilenen yoğun emeğin bir sonucuydu. Kitlelerin saldırı yasasından bihaber olduğu, konfederasyonların ise günü geçiştirmek için genel grev nutukları attığı bir ortamda, sendikalarından devrimci örgütlerine 70'i aşkın kurumdan oluşan İstanbul HSGGP yoğun bir aydınlatma faaliyeti yürüttü, kitlelerin öfkelerini sokağa taşıdı. Tabandan örülen bu faaliyet tabandaki birikimi ve mücadele isteğini arttırırken, bugüne kadar aynı platformda yan yana gelmeyen kurumlar arasında da karşılıklı bir güven ilişkisi yarattı.

Bir dizi eylem ve etkinliğin ardından İstanbul'da 14 Mart eylemlerinin enerjisini sokağa yansıtan da yine HSGGP'ydü. Özellikle 13-14 Mart eylemlerinde açığa çıkan enerji platformun kendisine güvenini pekiştirirken, konfederasyonlar için de önemli bir ders oldu.

Konfederasyonların aldığı ders!

İstanbul başta olmak üzere bir dizi şehirde oluşturulan platformlar ve bu zeminde açığa çıkan enerji, konfederasyonları, başta 14 Mart "çalışmama hakkını kullanma" eylemi olmak üzere bir dizi eylem kararı almaya zorlamıştı. Ancak konfederasyonların hesabı tabandaki enerjiyi emebilecek pasif eylemlilikler oldu. HSGGP ise tabandan açığa çıkarttığı enerji ile 14 Mart'ta son yılların en önemli işçi eylemine imza attı.

Sendika bürokrasisinin bu eylemlerden aldığı ders ise, bu enerjiyi ileriye taşımak değil, hem bu eylemlilik dalgasını kendi hanesine yazmak hem de süreci pasifize edecek adımları atmak oldu. Gerçekleşen eylemlilikler sermaye hükümetini de "geri adım" atmak, bir kez daha konfederasyonlarla masaya oturmak zorunda bırakmıştı. Sendika bürokrasisi burada bir kez daha bilinen ihanetçi rolüne soyundu. Tabinın mücadele azminin kendisini taşıdığı masada bir kez daha işçi sınıfının kazanılmış haklarını pazarlık malzemesi yaptı.

Her ne kadar daha sonra bir kısmı "mutabık değiliz!" dese de, Çalışma Bakanı Faruk Çelik'in "anlaştık!" derken arkasında verdikleri gülümseyen fotoğraflar işçi sınıfının hafızasına bir ihanet belgesi olarak çoktan kazınmıştı. Tabandan aldıkları tepki ile "mutabık kalamayan" bu bürokratlar yeni bir eylem kararına da imza attılar. DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve TDHB 1 Nisan günü bir kez daha, saat 14:00'den sonra "işyerlerinden çıkarak" eylem gerçekleştirme çağrısı yaptılar. Ve kendilerinden beklendiği şekilde

de, bu eylemin uygulanması için doğru dürüst adım atmadılar. Genel-İş, BTS gibi şube düzeyinde enerji olan sendikalar bu kararı hayata geçirdiler. Platform ise 1 Nisan'da bir kez daha İstanbul'un iki yakasında sokaklara çıkarak mutabık olmadığını dosta-düşmana gösterdi, yasanın bütünüyle geri çekilmesini istedi.

6 Nisan'a giderken...

Yasanın mecliste görüşüldüğü bugünler artık mümkün olan en güçlü tepkilerin de açığa çıkartılacağı günlerdi. Platform bu bakışla, sınırlı bir zaman kalmasına karşın 6 Nisan için bir miting kararını almış oldu. Emek Platformu'nun ya da onu oluşturan konfederasyonların bir kısmının SSGSS karşıtı mücadeleyi vermeyeceklerinin iyice anlaşılmasının ardından platform kendi adına adımlarını hızlandırmış oldu. Artık okların hedefinde sadece sermaye değil, tasarıya mutabık olanlar ve mutabık olmasa da adım atmaktan geri duranlar da vardı.

Platformun kendilerini hedef alan bu söylemi doğal olarak sendika bürokrasisini de fazlasıyla rahatsız etti. Ancak tabanda biriken tepki bu duruma açıktan tepki koymalarına da olanak vermiyordu. Yaptıkları açıklama ile platformun mitingini desteklediklerini deklare ettiler. Ancak iç mekanizmalarını kullanarak kendi tabanlarını basınç altına almaktan da geri durmadılar. Baskılar, tehditler, hakaretler birbirini izledi. Bununla da yetinmeyip Ankaralar'dan gelip söz hakkı istediler. Bunlar, platformun organize ettiği mitingte Bakan'ın ardında gülen fotoğraflar veren bu baylara konuşma hakkı verilmediği için gerçekleşti.

Platformun ortaya çıkan zayıflıkları!

Bu basınç ortamının platform içinde bürokrasinin tabanını oluşturan kesimlerde bir gerileme yol açtığını

da belirtmek gerekiyor. Aslında ilk kurulduğu andan itibaren platformun işleyişi ve karar mekanizması tartışma konusu oldu. Ancak Platformun yürüttüğü kolektif ve yüzünü kitlelere dönen çalışma bu gerilimi yüzüne çıkarmadı. Sadece kritik aşamalarda alınan tutumlar gerilimi tırmandırdı.

Aylar önce Platformun önerisiyle gündeme gelen "Ankara yürüyüşü", yine bu sendikal bürokrasiden bağımsız tutum alamamanın sonucu olarak bürokratların eline teslim edilmiş ve güdüleştirilmişti. Platform için bir diğer kritik aşama ise Emek Platformu'nun bakanlıkla yapılan görüşmelerdeki tutumu ve "uzlaştıklarını" açıklamaları idi. Yaratılan moral bozucu ve gerici atmosferi hızla geride bırakan Platform, net ve tok bir tutumla EP'i eleştirdiği gibi, uzlaşmadığını ve mücadeleyi sürdüreceğini açıkladı. Peşisıra Türkiye'nin bir dizi yerinde yerel platformlar, sendikalar "mutabakatı" kabul etmediklerini açıkladılar.

Bu eleştirel tutum ve alınan mücadele kararı bürokratları fazlasıyla rahatsız etti. Bu rahatsızlık çift yönlü idi. Bir yanı bakan ile görüşmede sergilenen tutumun taban tarafından mahkum edilmesi iken, öbür yanı ise tabanın kendilerini eylem kararları almaya zorlaması idi.

HSGGP bileşenleri ile "merkezleri" arasındaki bakanla görüşmede alınan tutumdan doğan gerilim, kendini mitingin öngünlerinde "konuşma krizi" ile dışavurdu. 1 Nisan eyleminde Kızılay'ı işgal eden emekçileri zorla Güven Park'a çekmeye çalışanlar, bu mitingte de konuşma hakkıyla Bakan'la çekilmiş fotoğraftaki "kara lekeyi" temizleme uğraşına girdiler. Mitingte platform dışında kimseye söz hakkı verilmemesi kararı ne yazık ki uygulanamadı. Çünkü kimi bileşenlerde bir yandan aylardır yürütülen mücadelede ortaklaşılan kurumlara karşı sorumluluklar varken, bir yandan da merkezlere karşı

“sorumluluklar” vardı. Her ne kadar ortak mücadele bir güven aşılarsa da, bu bileşenlerin halen bürokrasiye karşı net ve tok tutumlar almaktan uzak olduğunu yaşanan süreç gösterdi.

Bu iç mücadelenin en sert biçimde yaşandığı Türk-İş'te İstanbul Şubeler Platformu hem net bir politik tercih yapar, hem de buna uygun bir pratik içerisine girerken, diğer bileşenlerin İstanbul örgütlülükleri ne yazık ki merkezi platformlarının gericiliklerine göğüs gerecek bir kararlılık sergileyemediler.

Yine de, tüm bu olumsuzluklara karşı Platform, daha önce hiçbir ortak çalışmada sergilenmeyen bir enerji ile miting çalışması yürüttü. Bir hafta içinde 10 bini aşkın afiş, 100 bini aşkın bildiri ile işçi ve emekçiler 6 Nisan buluşmasına çağrıldı. Ancak çok açık bir gerçek var ki, Platform iç tartışmalara boğulmasaydı, sendikal bürokrasiye karşı net ve kararlı bir tutum sergilemiş ve tartışmaların önünü kesmiş olsaydı, kuşkusuz ön hazırlık çok daha güçlü olacak ve bu da katılımı doğrudan etkileyecekti.

Sendika bürokrasisinin ibretlik tutumu ve tabanın mücadele dinamiği!

6 Nisan mitingi ve onu önceleyen süreç sendika bürokrasisinin kimliğinin kaba bir dışavurumu oldu. Bu özellikle DİSK ve Türk-İş şahsında ayrı biçimlerde yansıdı.

Türk-İş, daha hükümetle yapılan görüşmenin ardından ihanetçi kimliğini ortaya sermişti. Tasarıdaki kısmi değişimleri olumlayan Türk-İş bürokratları 6 Nisan mitingi yaklaşırken de tasarının artık meclis gündeminde olduğundan, bu saatten sonra tepki göstermenin gereksizliğinden dem vuruyordu. Oysa Türk-İş tabanı bambaşka bir şey söylüyordu. Tasarıyla mutabık olmayan Türk-İş tabanı konfederasyonunu mahkum ediyor, “mücadeleye devam!” diyordu.

Hatırlanacağı üzere Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu sürecin en başından itibaren bu ihanetçi tutuma tepki gösterdi, HSGGP'nin aktif bir bileşeni olarak rol oynarken Türk-İş içinde de etkin bir mücadele yürüttü. 6 Nisan mitingi yaklaşırken, bu mücadele en anlamlı sonuçlarından birini de üretmiş oldu. İstanbul'da yürütülen mücadelenin etkisi Ankara'ya sıçradı ve Ankara Şubeler Platformu da Türk-İş'in ihanetçi tutumunu mahkum ederek “mücadeleye devam!” dedi. Her şeyin bittiğini söyleyen, 6 Nisan mitingine katılmayacağını deklare eden Türk-İş bürokrasisine inat, Türk-İş'e bağlı 11 sendika, genel merkez düzeyinde mücadeleye devam dedi ve mitinge destek kararı aldı.

Türk-İş cephesinden gelişen bu süreç hiç kuşkusuz İstanbul Şubeler Platformu'nun aylardır harcadığı yoğun emeğin bir sonucu idi. Aylardır tabanını aktif bir mücadele içinde eğiten Şubeler Platformu konfederasyonların tezlerini çürüten, tabanın mücadele azmini ortaya seren en önemli odak oldu. Bu durum miting alanında da kendisini ifade etti. Türk-İş üyesi işçiler mitinge etkin bir katılım sergilerken, hem tasarıya hem de Türk-İş'e karşı öfkelerini dile getirdiler.

DİSK'e bağlı sendikaların da mitinge etkin bir katılım sergilemiş olmasına karşın, bunun “dostlar

alışverişte görsün!”ün ötesinde bir mantığı olmadığını belirtmek gerekiyor. DİSK, kendi adına boş nutuklar atıp göstermelik eylemler yaparken, imzacısı olduğu HSGGP'nin kimi yereller hariç neredeyse hiçbir çalışmada yer almadı. Öyle ki, platformun imza metnini fabrikalara ulaştırıp kampanyayı güçlendirmek bile DİSK'e zor geldi. Kendi tabanına yönelik konu ile ilgili hiçbir çalışma yapmadı. Buna rağmen Süleyman Çelebi ve DİSK bürokratları en önde boy göstermeyi ihmal etmediler.

13 Mart Taksim eyleminin Türk-İş ağırlıklı gerçekleşmesi nedeniyle kendi kitlelerini alana taşımaktan geri durdular. Diğer eylem ve etkinliklerde ise işi, imzacısı olduğu platformu tanımamaya, 1

Nisan Okmeydanı eyleminde olduğu gibi platform pankartını ittirerek kendi pankartlarını öne taşımaya kadar vardırıdılar. Genel-İş örneğinde olduğu gibi DİSK'e bağlı kimi şubeler yerelliklerle bu tutumdan ayrı davrandılar. Hem çalışmalarda aktif bir rol oynadılar, hem de 14 Mart ve 1 Nisan'da iş bırakarak alanlara çıktılar.

KESK İstanbul Şubeler Platformu da yer yer merkezi ile uyum içinde, yer yer de merkezin gericiliğine göğüs gererek gelişen süreçte önemli bir pay sahibi idi. Süreç boyunca kamu emekçisinin tepkisini sokağa taşıyan KESK İstanbul Şubeler Platformu, 6 Nisan'da tabanın mücadele azminin kendisini gösterdiği bir diğer kortejdi.

Bürokrasiye inat mücadele kürsüsü!

Bürokrasinin basıncına ya da güne kurtarmaya dönük eylemlerine karşı tabanın mücadele isteği daha önceki tüm eylemlerde olduğu gibi 6 Nisan mitinginde de kendisini oldukça güçlü bir şekilde hissettirdi. İşçi

ve emekçilerin öfkelerini ne yasayı apar-topar meclis gündemine taşıyan hükümet, ne bürokrasinin gerici basıncı, ne yağmur-fırtına dindirebildi. Yağmur ve fırtına şiddetlendikçe işçilerdeki coşku ve kararlılık daha da arttı.

Bürokrasinin basıncına karşı oluşturulan mücadele kürsüsü de mitingte coşku ve kararlılığın yansıdığı bir diğer alandı. Zira kürsü, her zaman boş nutuk atan bürokratların değil, süreci bugüne taşıyan asli unsurların elinde idi. Öyle ki bu mücadele kürsüsünde kendisine yer bulamayan bürokrasi, sahneden kendisini gösterip gerçekleştirdiği kısa selamlamanın ardından hızla alandan uzaklaştı. Çünkü alanda biriken onbinlerin sermayeye olduğu kadar kendilerine de kızgın olduğunu bilenlerin en başında onlar geliyordu. Kendilerinden bağımsız oluşan bu mücadele kürsüsünü tam da bu nedenle kendilerini aklayabilecekleri bir alan olarak düşündüler. İstediklerine ulaşamadıkları gibi, kürsüden ve alandan sürekli yükselen “genel grev” çağrısı da onlara verilmiş en anlamlı yanıt oldu.

14 Mart'tan 6 Nisan'a... 6 Nisan'dan daha ileri hedeflere!

Hem kitleselliği hem de coşkusu ile 6 Nisan hiçbir abartmaya yer bırakmaksızın güçlü bir 1 Mayıs provası oldu. İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve

dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın yaklaştığı bugünlerde işçi sınıfının coşkusuna ve mücadeleye dinamizme yakışan bir eylemdi. Aylardır inatla sürdürülen mücadele, kitleselliği ve coşkusu ile kendisini 6 Nisan mitinginde ortaya koydu.

6 Nisan mitingi bu karakteriyle, sadece SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı yürütülen mücadelenin değil, bir bütün olarak sınıf mücadelesinin önemli bir kaldıraç olma işlevini de taşıyor. Artık önümüzde bu kaldıraç en iyi şekilde değerlendirmek sorumluluğu bulunuyor. Bu da ancak HSGGP'nun sözkonusu zayıflıklarını aşarak daha ileri

eylemlere yönelmesi ve önümüzdeki dönemi kucaklayan bir mücadele programı ortaya koymasıyla olanaklı olabilir.

Küçükçekmece'de SSGSS çalışmalarından...

Küçükçekmece'de 6 Nisan Kadıköy mitingine kilitlenen bir çalışma yürüttük. İmza standlarını etkin bir şekilde kullandık. SSGSS karşıtı platform bileşeni ÖDP ve Halkevleri ile birlikte bildiri dağıtımları gerçekleştirdik. Semtte bulunan SSK Hastanesi'nde de ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildiri dağıtımları gerçekleştirdik. Yine platformun çıkarmış olduğu afişleri Sefaköy'de merkezi noktalara astık.

Ortak SSGSS faaliyetlerinin yanısıra Kızıl Bayrak'ı da etkin bir şekilde işçi ve emekçilere ulaştırıyoruz. Başta sanayi siteleri olmak üzere işçilerin yoğun geçiş güzergahlarında gazetemizin satışını etkin bir şekilde yapıyoruz.

Küçükçekmece BDSP

Herkese sağlık güvenli gelecek mücadelemiz sürece!

Eskişehir'de 9 Nisan günü, Eskişehir Emek Platformu tarafından, mecliste görüşülen SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı çıkan ve 10 Nisan eylemine çağrı yapan bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında, emek örgütlerinin ve kamuoyunun tüm tepkilerine rağmen yasanın meclis genel kurulundan geçirilmeye çalışıldığı, 13-14 Mart, 1 Nisan, 4 Nisan ve 6 Nisan'da işçi ve emekçilerin bu yasaya karşı alanlara çıktığı, yasaya karşı mücadelenin süreceği vurgulandı. Basın toplantısına sendikalara bağlı şubelerin başkanları katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Krize karşı tek etkili önlem sınıf mücadelesini yükseltmektir!

Sermaye sınıfı ve düzeni, ABD merkezli yeni küresel krizin telaşına düşmüş durumda. Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de kriz, bir kez daha, nasıl yönetileceği üzerinden tartışılıyor.

Enflasyon rakamlarının beklenenden yüksek çıkması, Standart&Poors’un Türkiye’nin kredi notunu negatife çevirmesi ve benzeri işin ayrıntısını teşkil ediyor. Tabii ki sınıf cephesinden... İşçi sınıfı ve emekçi kitleler yönünden kriz, faturasının kendilerine çıkarılması anlamına geliyor. Bu aynı zamanda, sistemin krizi yönetebildiğini de ifade ediyor. 2001 krizinde de böyle olmuştu. Sermayenin ekonomiyi yönetememe krizini, işçi ve emekçiler, işsizlik ve açlık somutunda ödemek zorunda kalmıştı.

Şimdi yeni bir kriz dalgası hızla yayılmaktadır. Türkiye bu kez bu dalgayı, bir siyasal kriz sürecinde karşılamak durumunda.

Bu ise, sınıfa, sınıfın siyasal önderliğine, krizin faturasını yüklenmeme imkanını gösteriyor. Siyasal krizden yeterince yararlanılabilir, saldırı programlarına karşı başlamış bulunan mücadele daha ileri götürülebilirse eğer, ekonomik krizin yükü de sahiplerine iade edilebilecektir.

Ancak bu o kadar basit bir hesap ki, düzen cephesinden çözülme, bilinme ihtimali bulunmuyor. Dolayısıyla, alınacak önlemler içinde kriz probleminin sınıf cephesinden bu derece basitinden çözülememesi için gerekenler de bulunacaktır. Fakat bunların basına açık toplantılarda tartışılması da beklenmemelidir.

Devlet cephesinden krize yönelik açık önlemler paketi, Erdoğan’ın sözde ekonomi kurmayları ile yaptığı değerlendirme toplantısı sonrası açıklandı. Ancak açıklanan bu önlemleri konuşabilmek için “kurmay”lık gerekmiyor. Her krizde başvurulan klasik önlemlerdir konuşulan. Faturayı işçi ve emekçi kitlelere kesmenin yöntemleri olarak özetleyebileceğimiz bu önlem paketinde, banka ve diğer finans kuruluşları için acil eylem planı bulunuyor. “Yapısal reform”ların acilen tamamlanması bulunuyor. Bu ikisi de zaten, tüm önlemler paketini özetliyor. Batan bankalar bizim sırtımızdan kurtarılacak. SSGSS başta olmak üzere, işçi ve emekçilerin soğuk savaş önlemleri döneminden kalma ne kadar hakkı varsa gaspedilecek. Emeklilik mezara erteleneceği için ödenmeyecek maaşlarla, tazminatlarla, hukuklu-hukuksuz zamlarla, işsizlik ve açlıkla, sermayeye krizi atlatması için “destek” sunacağız.

En azından sermaye cephesinde umutlar ve planlar bu yönde.

Diğer yandan, sınıf cephesinde krizin faturası üzerinden değilse de, şimdiden yansımaya başlamış bulunan faturanın da etkisiyle, SSGSS’nin temsil ettiği saldırı yasalarına karşı öfke ve mücadele isteği giderek yayılıyor. İstanbul’da yapılan son SSGSS karşıtı mitingin tablosu üzerinden bile rahatça görülebilecek olan bu durum, kuşkusuz düzen ve devlet cephesinden de gerekli değerlendirmelere konu edilmektedir.

Türk-İş’in uzlaşmasına rağmen mitinge katılan İstanbul Şubeler Platformu üzerinden (kuşkusuz diğer kortejlerden de) protestolar halen ortada iken, bu uzlaşma ve ihanet şebekesinin başından gelen “1 Mayıs’ta Taksim” görüşü, acaba neyi anlatıyor? Türk-

İş’in Taksim’le ne işi olabilir?

Anlaşıyor ki, bir kez daha yükselen sınıf muhalefeti dizginleme görevi üstlenmiştir. Hareket, içeriden Türk-İş’in ihaneti, dışarıdan kolluk güçlerinin şiddeti marifetiyle bastırılmak ve kriz bir kez daha kolayından atlatılmak istenmektedir.

Hükümet cephesinden yayılan muhalefetle uzlaşma, yumuşama, buna yönelik örneğin 301’de değişiklik gibi sinyaller de, yine sermayedarların da uyarısıyla, krize karşı siyasal gerilimi düşürme, faturanın sınıfa çıkarılabilmesi için elbirliği yapma çabasını ifade etmektedir.

Tüm bu oyunlara karşı hazırlıklı olmak, krizin faturasının sınıfa kesilmesini önlemek için mücadeleyi daha da yükseltmek sürecin temel görevidir.

Medyanın suskunluk fesadı işçi ve emekçilerin haklı sesini boğamaz!

SSGSS Yasa Tasarısı’na karşı 6 Nisan günü İstanbul-Kadıköy’de yapılan miting, sadece işçi sınıfının değil, sermaye düzeninin tablosuna da ışık tutmuş oldu.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, saldırının salt işçilere yönelik olmadığını yanısıra, sınıfın bu mücadelede yalnız olmadığını da göstergesidir. Platformda, işçi ve emekçi sendikalarının yanında, çeşitli meslek örgütleri de yer almaktadır. Eylemler, çeşitli kesimlerden emekçiyi giderek daha fazla mücadeleye çekmektedir.

Son eylem sayesinde bir kez daha görüldü ki, sermaye düzeni cephesinde de benzer bir ittifak nihayet kurulmuş bulunuyor. Televizyon ekranlarından her gün karşımıza çıkarılan düzen içi çatışma, eylem günü nedense birden bire yok oluverdi. Hükümet televizyonu olarak çalışan devlet televizyonunun kanalları ve hükümetten yana ve karşı dinci kanalların yanısıra, muhalefetin hükümete karşı “en sert” mücadeleyi yürüten borazanı *Kanaltürk* dahil olmak üzere istisnasız tüm televizyon kanalları, 6 Nisan günü “suskunluk fesadı” içindeydi.

Tam gün, akşam haberlerine kadar, hiçbirinde eyleme ilişkin tek haber görünmedi. Her ne kadar eylemde “biz kaç kişiyiz” dövizlerine rastlansa da, sözcüleri görmezden geldi. O sırada bir eylem yapılmaktayken, o, bir zamanlar yapılmış olan Cumhuriyet mitinglerinden kareler vermeyi tercih etti. Ekranının müdavimine defalarca izlettiği aynı mitingten kareler verip durmayı marifet bildi.

Burjuva medya sık sık düzenin muhalefet krizini işler. Ama bununla yapılmak istenen esas olarak muhalefeti eleştirmek değildir. Muhalefetin düzen içinde olduğu, olabileceği, olması gerektiği fikrini zihinlere yerleştirmek ve hep taze tutmaktır. Muhalefet deyince sadece, hükümette olmayan partilerin anlaşılması, bir sınıfın iktidarına karşı başka sınıfın muhalefeti gerçeğinin üstünün örtülmesini hedefler. Medyatik patronların derneği TÜSİAD da, bu koroya arada bir solo destek verir. Nitekim son günlerde yine böyle bir sözde “muhalefet eleştirisi” yapılıyor!

Gerçek muhalefet, sermaye sınıfının düzenine karşı işçi sınıfının muhalefeti sokağa taşıdığı, sesini yükseltmeye başladığında bu muhalefet sevdalılarının sesi birden kısılıyor. O hiç istemedikleri darbe girişimi dahil her yolla devirmeye çalıştıkları “dinci” AKP hükümetinin icraatı, sınıfın bu gerçek muhalefetiyle engellenmeye kalkıldığında, adeta elbirliğiyle onu korumaya alıyorlar.

İşçi ve emekçiler, hükümete muhalefet etmekle düzene muhalefet etmek arasındaki bu kaba ve kalın çizgiyi artık iyice kavramak durumundadır. Kendilerini düzenin çatışan kamplarından birinin peşine takmaya, böylece birliğini bölmeye, gücünü kırmaya çalışanlara karşı uyanık olmak gerekiyor. Yaşadığımız düzen sermayenin düzenidir ve hükümeti hangi partinin kurduğu, sınıf ve emekçiler açısından hiçbir fark yaratmamaktadır. İMF-DB-TÜSİAD saldırı programlarını uygulamak sermaye hükümetlerinin asli görevidir. Bu programlar da, bugün sokakları dolduran sınıfın hak ve özgürlüklerini kısıtlayarak, üzerindeki sömürüyü artırma programlarıdır.

Kurtuluş, AKP hükümetinin değil, sermaye düzeninin yıkılmasındadır. Mücadelenin hedefine sermayenin sömürü ve soygun düzeni oturtulmalıdır. Çekingenlerin, tereddüt edenlerin, emin olamayanların ifadesiyle, başka bir dünya mümkündür. Proletaryanın enternasyonal ifadesiyle de, o dünya sınıfsız sömürsüz sosyalist düzenle kurulacaktır.

AKP'nin düzen içi çatışmada yeni taktiği "daha fazla demokrasi"...

Zorbalıkta orduyla yarışan AKP'nin "demokrasi" oyunu tutmayacak!

Kapatma davasına Ergenekon operasyonu ile yanıt veren AKP'nin, bundan sonrasına ilişkin tutumu az çok bilinmekteydi. Zira tekelci burjuvazinin en etkili kesiminin örgütü TÜSİAD'ın müdahalesiyle birlikte çatışmanın en azından bir süreliğine yatıştırılması genel olarak kabul görmekteydi. AKP, Ergenekon operasyonu ile bir yandan kapatma davasına karşı yanıt verirken, diğer taraftan bu operasyon kızıl elmacı İP ile birlikte kontrgerillanın teşhir olmuş bazı unsurlarının tasfiyesine yöneldiği ölçüde, dengeli bir geri çekilişe hazır olduğunu daha baştan ortaya koymuştu. Aslında AKP'nin tutumu, daha çok karşı tarafın Ergenekon operasyonuna vereceği yanıtın ne olacağına bağlıydı. Operasyon büyük ölçüde "laikçi" kanadın "ulusalçı" yedek güçlerini hedeflediği ve bu da aslında bir biçimde merkezdeki çekirdeğin de işine geldiği ölçüde, TÜSİAD ve TOBB'un çatışma durumundan bir adım geriye çekilme talebi karşılıklı bulmakta gecikmedi. "Laikçi" cephe zaten, ordunun suskunluğu ile birlikte, İP'lilerin bağırtılarını duymazdan gelerek, bu duruma razı olduğunu belli ediyordu. Bu durumda AKP de daha kontrollü biçimde geriye çekilme taktiğini uygulamaya sokmak yoluna gitti.

8 Nisan günü "savunma stratejisi"ni açıklayan Tayyip Erdoğan, stratejilerinin "daha fazla demokrasi" üzerine kurulu olduğunu açıklayarak, "sıkıntılı süreci demokrat tavırla aşacağız" dedi. Bu sözlerini, 22 Temmuz'da elde ettikleri seçim zaferinin ardından yaptığı konuşmada söylediği "herkesin hükümetiyiz" ifadesine bağladı. Yani AKP daha önce başarıyla oynadığı "demokratlık" oyununu yeniden uygulamaya sokmaya hazırlanıyordu. AKP'nin bu tutumu TÜSİAD ile birlikte AB'nin de kendisinden beklediği bir tutumdur. Gerilimi yükselterek "siyasi istikrar"ın altını oyacak bir tutum yerine, demokrasicilik oyunuyla özellikle liberal çevrelerin desteğini arkasına alarak ülkenin AB ile entegrasyonunu sağlayacak AB politikalarının uygulanmasına zemin hazırlaması isteniyordu. AKP ancak böylece kendisine güvenli bir dayanak bulur ve konumunu bir süreliğine de olsa devam ettirebilirdi. Nitekim, AKP de çatışma halinde olduğu ordu merkezli cepheden önce, bir süredir TÜSİAD ve AB ile ilişkilerinde artan gerilimi gidermeye ve böylelikle arkasını sağlama almaya yöneldi.

Bu çerçevede atılan ilk adım, uzun zamandır AKP'nin önüne konulan 301. madde değişikliğinin apar-topar meclise gönderilmesi oldu. Kendisine yüklenen büyük anlamlardan ötürü 301. madde değişikliği AKP'nin demokrasi oyunu için biçilmiş kaftandı. Böylelikle, AKP "daha fazla demokrasi" aldatmacası için iyi bir başlangıç yapacaktı.

Fakat, 301. madde değişikliğinden böylesine büyük yararlar umulurken, tersinden bu hamlenin kendisi AKP'nin demokrasi oyununu deşifre edecek imkanları da ortaya koymaktadır. Zira, demokratik hak ve özgürlüklerin önündeki yegane engelmiş gibi gösterilen 301. maddede yapılan değişiklikler bir yanılısma yaratmaktan dahi uzaktır. Öyle ki, mevcut maddedeki "Türklük" sözcüğünü "Türk milleti" ile değiştirmek çocukça bir kandırmacadır. Ama bu kadarı dahi, AKP borazanı medya ve onun

güdümündeki burjuva liberal çevreler tarafından büyük bir "demokratikleşme" hamlesi gibi sunulmaktadır. Oysa ne 301'de esasa ilişkin bir değişiklik yapılmaktadır ne de özünde gerici ve faşist bir öz taşıyan TCK ile birlikte sınırsız devlet terörüne zemin oluşturan TMY gibi kanunların lafi edilmektedir.

AKP yeni demokrasi hamlesinin kofluğunu bizzat güncel tutum ve davranışlarıyla da açığa vurmaktadır. Yeni demokrasi hamlesi yapacakları konusunda atıp tutan Erdoğan, aynı gün kendisini ziyaret eden ve Kürt sorununa "sivil çözüm" için taleplerini ileten Diyarbakır heyetiyle görüşmesinde, "demokratlık" maskesini kabaca bir yana atmaktan geri durmadı. Görüşmede Diyarbakır Baro Başkanı hükümetin beklenen Kürt paketinin halen salt ekonomik tedbirlerden ibaret bulunduğunu, oysa sorunun ekonomik değil siyasi olduğunu vurgulayınca, başbakan sahte demokratlık oyununu bir yana bırakarak inkarcı resmi politikanın sözcülüğünü yaptı. Sorunu yalnızca ekonomik çerçevede gördüğünü söyleyen başbakan, Baro Başkanı'nın anadilde eğitim gibi talepleri ifade etmesi üzerine ise onu yalancılıkla suçlamak kadar kontrolünü yitirdi.

Erdoğan'ın bu tutumu, AKP hükümetinin "daha fazla demokrasi" hamlesinin bir aldatmaca olduğunu oldukça net bir biçimde göstermiştir. Düzenin has partisi AKP, düzenin temel çıkarları sözkonusu olduğunda en az düzen ordusu kadar şoven, inkarcı ve azılı bir Kürt düşmanıdır. Bu onun genel emek ve özgürlük düşmanlığının Kürt sorunu üzerinden yansımasıdır. AKP bu tutumunu, emekçilere meydanları yasaklamak, polislin elini kolunu serbest bırakıp sınırsız bir zorbalık uygulamak, Kürt halkına yönelik kanlı operasyonların altına imza atmak, sınırlı söz-basın ve örgütlenme haklarını dahi kaba biçimde çiğnemek biçiminde ölçsüz bir faşizanlıkla sürdürmüştür, sürdürmektedir.

Bu arada TÜSİAD Başkanı altını çize çize siyasetteki en önemli problemi "muhalefet boşluğu" olarak tanımlamıştır. Bu tespit, rejim krizinin bir başka önemli ve kritik halkasını dile getirmektedir.

TÜSİAD AKP'nin kendileri için paha biçilmez hizmetlerinin elbette herkesten çok bilincindedir. Fakat kendisini özel tarzda arkalayan tekelci sermaye gruplarına kazandırdığı etkinlik ve dinci girişimleri nedeniyle de gelinen yerde AKP'den belli rahatsızlıklar duymaktadır. Bu çerçevede onu etkili bir muhalefetle dengelemek ve ciddi bir soruna dönüştüğü anda da bertaraf etmek istemektedir. Ne var ki halen AKP'yi bugün için dengeleyebilecek ve yarın için yerini doldurabilecek siyasal bir alternatif de sahip değildir. Zira 2002'den beridir burjuva siyasetinin tüm geleneksel merkez partileri çökmüştür. Ayakta kalan yegane parti olan CHP bir türlü dikiş tutmamaktadır. Çöktükten sonra yeniden ayağa kalkan MHP ise burjuvazinin güncel ihtiyaçlarını karşılayacak bir çizgiye sahip değildir. Bu nedenledir ki TÜSİAD, gelinen yerde yarattığı özel rahatsızlıklara rağmen AKP'den vazgeçmemektedir. Muhalefet boşluğundan yakınma, bu mecburiyetin yarattığı sıkıntının da bir dışavurumudur.

Şu sıralar AKP eliyle estirilmeye çalışılan sahte demokrasi rüzgarının iç yüzünü sergilemek bakımından kitle mücadelesinin taşıdığı büyük önemi yakın dönem işçi ve emekçi eylemleri göstermiştir. Emekçilerin hayatını karartan sosyal yıkım yasalarını çıkarmak konusunda gösterdiği gözü karalığı ile AKP, sınıf ve emekçi düşmanı kimliğiyle sahnededir. Emekçilerin saldırılara karşı direniş kararlılığı onun tüm gerici ve zorba karakterinin açığa çıkmasına vesile olmaktadır. Kitle mücadelesi daha ileriye taşındığı ölçüde AKP hükümeti zorbalıkta yeni sınırları zorlamak durumunda kalacak ve böylece her türden sahte demokrasi söyleminin içyüzü de tüm çıplaklığı ile ortaya çıkacaktır. Bu gerçek, dinci partiye karşı mücadelenin en etkili ve sonuç alıcı halkasını da ortaya koymaktadır.

Devrimci kitle mücadelesi, burjuva gericiliğinin bugün kendi aralarında dalaşmakta olan iki kanadının aynı safta kenetlenmesine yol açacağı için, halen emekçileri düzen içi sahte kutuplaşmanın tarafı haline getiren zeminini de parçalayıp bir kenara atacaktır.

Birleşik, kitlesele ve devrimci bir 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak için!..

2008 1 Mayıs'ı yaklaşıyor. Bu yıl 1 Mayıs'ı, sermayenin işçi sınıfına ve emekçilere yönelik özelleştirme, SSGSS, kıdem tazminatı hakkının gaspı ve "istihdam paketi" saldırılarını yönelttiği bir süreçte karşıyoruz. Bir yandan iktisadi-sosyal saldırılar sürerken, öte yandan faşist baskı ve terör her geçen gün tırmanıyor.

Emekçilere topyekûn bir saldırının yöneltildiği bu dönem, aynı zamanda sınıf içinde mücadele dinamiklerinin güçlendiği bir süreç olarak yaşanıyor. Yıllardır üzerine ölü toprağı serpili olan sınıf hareketi son aylarda kısmi kazanımlar (THY, Novamed, Telekom, SCT vb.) elde ederek ilerliyor. SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı yürütülen mücadelede olduğu gibi, hem birleşik mücadelenin kanallarının açıldığı hem de tabanın mücadele isteğinin kitlesele ve birleşik bir tarzda alanlara aktığı bir süreçten geçiyoruz. Son haftalarda onbinlerce işçi ve emekçi alanlara çıktı, dosta-düşmana kendi gücünü gösterdi. En son 6 Nisan'da İstanbul'da gerçekleşen mitingte ortaya çıkan tablo, sosyal yıkım saldırılarına karşı emekçilerin mücadele azmi ve isteğini bir kez daha gözler önüne serdi.

Kuşkusuz toplumsal hareketlilik açısından bir başka mücadele dinamiği Kürt emekçi kitlelerdir. Aralık 2007 tarihinde İstanbul'da Kürt hareketi ile devrimci-sol güçlerin biraraya gelerek devletin yürüttüğü operasyonlara karşı bir birliktelik oluşturması ve saldırılar karşısında ortak mücadelenin örülmesi yönünde bir adım atılması anlamlı bir gelişmeydi. Bu adım 2008 Newroz'unda alanlarda Kürt emekçiler ile devrimci-sol güçler buluşması biçiminde ortak mitinglerin örgütlenmesine varmıştır. Bu eylem birlikteliğini 1 Mayıs'a taşımak, Kürt emekçilerle sınıfsal talepler ekseninde buluşmak bugün büyük bir önem taşımaktadır. Böyle bir süreçte birleşik, kitlesele ve devrimci bir 1 Mayıs'ın İstanbul'da ve Taksim'de örgütlenmesinin zemini geçtiğimiz yıllara göre daha güçlüdür.

DİSK, KESK, Türk-İş 1 Mayıs'ta Taksim'de!

İçinden geçtiğimiz dönem sınıf ve sendikal hareket açısından sancılı ve karmaşık süreç olarak yaşanıyor. Aylardır yürüyen SSGSS karşıtı mücadele kritik bir evreye gelmiş bulunuyor. SSGSS karşıtı mücadelede Emek Platformu ile "uzlaşanlar"ın bir kısmı, tabanın eleştiri ve baskıları karşısında "mücadele"ye devam demek zorunda kaldılar. Ancak ortaya ne ciddi bir mücadele programı koydular, ne de ilan ettikleri eylemlerin güçlendirilmesini sağlayacak bir çaba ve irade sergilediler. Mecliste saldırı yasasının maddeleri bir bir oylanıp geçerken yasaya "geçmiş olsun!" diyen sendika bürokratları, şimdi de işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı yıllardır devletle açık bir irade çatışması haline gelen Taksim'de kutlamak için kolları sıvamış bulunuyorlar.

Açık ki bunda, geçtiğimiz yıl Taksim'in fiili-meşru bir direnişle kazanılması önemli bir rol oynuyor. Geçtiğimiz yıl sermaye devletinin kolluk güçlerinin tüm İstanbul'u sıkıyönetimi aratmayacak önlemlerle kuşatmasına, pervasızca sergilenen devlet terörüne, yüzlerce insanın gözaltına alınmasına rağmen emekçiler Taksim'e çıkmayı başarmış ve Taksim'i

kazanmışlardır. Sendika bürokratları hem bu kazanım üzerinden fakat hem de SSGSS yasa tasarısı karşısında sergiledikleri ihanetçi tutumla bağlantılı olarak, 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama "kararlılığı" sergiliyorlar.

Devrimci 1 Mayıs Platformu sürecin politik öznesidir!

Taksim kazanımının korunması ve kalıcı hale getirilmesi büyük bir önem taşıyor. Bu görev ve sorumluluk en başta Devrimci 1 Mayıs Platformu ile ilerici ve devrimci güçlere düşüyor.

Devrimci 1 Mayıs Platformu son üç yıldır 1 Mayıslar'ın sınıfsal ve tarihsel özüne uygun kutlanması için azami çaba harcamaktadır. Gerek işçi ve emekçilere yönelik çalışmalarla, gerekse de sendika, ilerici kurum ve kitle örgütlerine bu öze uygun davranma yönünde yaptığı çağrılarla önemli bir rol oynamıştır. Devrimci 1 Mayıs Platformu, bu yıl da misyonuna uygun davranarak çalışmalarını erken bir tarihte başlatmıştır. 24 Mart günü 2008 1 Mayıs'ının örgütlenmesine ilişkin deklarasyonunu kamuoyuna açıklayan Devrimci 1 Mayıs Platformu, "2007 1 Mayıs'ında Taksim alanına çıkanların, 2008 1 Mayıs'ında da Taksim'de olacaklarını" ilan ederek yürünmesi gereken yolu kararlılıkla işaret etmiştir.

Platformun son üç yıldır uğruna mücadele ettiği talepler, 2008 1 Mayıs'ında da geçerliliğini korumaktadır. 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi, '77 katliamının sorumlularının yargılanması ve 1 Mayıs'ta Taksim yasağının sona ermesi taleplerinin yanısıra SSGSS Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi talebini de temel bir talep olarak ileri sürmektedir. Yanısıra, yükselen saldırılar karşısında "halkların kardeşliği" şiarını da öne çıkarmaktadır.

Platform aynı zamanda 2008 1 Mayıs'ının temel talepleri ekseninde güçlü bir ön çalışma ile birleşik, kitlesele ve devrimci bir tarzda örgütlenmesi için ortak örgütlenme komitesinin oluşturulması çağrısı yapmıştır.

★ **Komünistler, yaklaşan 1 Mayıs'ı bir yandan "Güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" şiarıyla bağımsız bir çalışmaya konu ederlerken, diğer yandan tarihsel ve sınıfsal özüne uygun olarak Taksim'de kutlanması için etkin bir çaba ortaya koyacaklardır.**

Taksim'in ortak örgütlenmesi zorunludur!

Devrimci 1 Mayıs Platformu, önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da sürecin birlikte örgütlenmesi için çağrı yapmış bulunuyor. Tüm emek güçlerinin güçlü bir ön hazırlığına dayanan ve ortak olarak örgütlenecek bir 1 Mayıs tablosu, sınıf hareketinin ilerletilmesi bakımından anlamlı bir kazanım olacaktır.

Ancak bunun başarılması, başta konfederasyonlar olmak üzere tüm bileşenlerin buna uygun bir tutum içinde olmasıyla mümkündür. Geçen yıl bu açıdan belli bir mesafe alınmakla birlikte elde edilen sonuç yeterli olmamıştır. Gerek Devrimci 1 Mayıs Platformu gerekse de komünistler, bu tutuma uygun hareket etmeyen sendika bürokratlarını eleştirel bir tutumla mahkum etmişlerdir.

Geçtiğimiz yıl platformun sonuç bildirisinde şu değerlendirme yer alıyordu:

"DİSK geçmiş yıllara oranla ortak iş yapma konusunda daha açık davranmaya çalışmıştır. Ancak birçok noktada ortak iş yapmayı zedeleyen tavirlara girmiş, Taksim hassasiyeti nedeniyle platformumuz bu tür tavırları bir ayrışma nedeni olarak ele almamıştır. Örgütlenme komitesinin biçimi, işleyişi, 60'a yakın kurumun neredeyse tamamının Mecidiyeköy'de toplanalım dediği bir noktada bir gün içinde karar değiştirip Dolmabahçe kararı alması, bu kararın talihsizliğinin 1 Mayıs sabahı bedellerin ağırlığı ile yaşayarak görülmesi, 1 Mayıs şehitlerinin anmalarındaki tavrı ve son olarak da hiçbir şekilde ortaklaşamayacağımız bir metni mitingün ortak metni diye önümüze koymaları, hassasiyetlerimizi gözetmemeleri, 1 Mayıs günü yaşanan binlerce gözaltıya yeterli duyarlılığı göstermemeleri, DİSK'in

önemli eksiklikleridir. Genel olarak ise DİSK'in her ne nedenle olursa olsun Taksim kararının arkasında durması, devletin tehditlerine boyun eğmemesi anlamlı bir adımdır. 2008 1 Mayıs'ının bu değerlendirmeler ışığında örgütlenmesi ve kutlanması gerektiğini düşünüyoruz..."

Taksim'de kutlanacak kitlesel-birleşik bir 1 Mayıs, içinden geçtiğimiz dönemde ayrı bir önem taşımaktadır. 1 Mayıs'a katılacak tüm güçlerden oluşacak ve ön hazırlık çalışmaları ile alanda tam yetkili olacak bir ortak komite, mitingin kitlesel, birleşik ve devrimci temellerde gerçekleşebilmesi bakımından önemlidir.

Nitekim SSGSS'ye karşı verilen mücadelede devrimci-ilerici güçlerle sendika ve odaların yürüttüğü ortak çalışmanın ürettiği olumlu sonuçlar içinden geçtiğimiz dönemde HSGGP üzerinden görülmüştür.

Ortak örgütlenmeyi "mitinge katılacak tüm güçler" olarak tanımlamakla birlikte, devrimci ve sol güçlerin birlikte davranması, devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi bakımından tayin edici olacaktır. Ne yazık ki, sol güçlerin bir kısmı ile Devrimci 1 Mayıs Platformu şu ana kadar 1 Mayıs gündemli ortak bir zemin yakalayamamıştır. Oysa, Kürt hareketi de dahil olmak üzere tüm ilerici ve devrimci güçlerin ortak bir tutum alabilmesi, sonuçta 1 Mayıs'ın nasıl kutlanacağını da belirleyecektir. Sendikalardan gelebilecek muhtemel dayatmaları boş çıkarabilmenin yolu, Kürt hareketi de içinde tüm ilerici ve devrimci güçlerin ortak hareket etmesinden geçmektedir.

Kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'ı örgütlemek!

Taksim'de kitlesel bir biçimde kutlanacak güçlü 1 Mayıs, her bileşenin yürüteceği 1 Mayıs hazırlığının yanısıra tüm güçlerin ortak eksende yaygın ve etkili bir çalışma örmesini de gerektirmektedir. 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanacağını açıklamasıyla birlikte devlet bugünden çok yönlü bir ideolojik saldırı başlatmıştır. Devlet terörü eşliğinde yürütülecek kirlili bir propaganda ile emekçi kitleler sindirilmeye, Taksim ve 1 Mayıs'ın meşruluğu zedelenmeye çalışılacaktır. Bu saldırılara tok ve kararlı bir tutumun ifadesi yanıtların birlikte verilmesi zorunludur.

2008 1 Mayıs'ının güçlü ve kitlesel geçebilmesinin koşullarından biri de "iş bırakma" çağrısının yapılmasıdır. Başta sendikalar olmak üzere tüm devrimci ve ilerici güçler işçi sınıfına ve emekçilere bu çağrıyı tok bir şekilde yapabilmelidir. "1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi" talebi tam da bu noktada büyük bir önem taşımaktadır.

1 Mayıs'ın devrimci bir içerikle kutlanabilmesinin bir diğer koşulu da, kürsünün nasıl kullanılacağıdır. Açık ki, üç sendika konfederasyonunun mitingi birlikte örgütlenme kararı, 1 Mayıs'ın devrimci özünü karartma ve içini boşaltma riski taşımaktadır. Böyle bir sonuçla karşılaşmamak için bugünden harekete geçilmelidir. 1 Mayıs kürsüsünün işçi sınıfının devrimci kürsüsü olabilmesi, sınıfın taleplerini ve özlemlerini yansıtabilmesi için, bunu güvenceleyecek adımlar bugünden atılmalıdır.

Komünistler, yaklaşan 1 Mayıs'ı bir yandan "Güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" şiarıyla bağımsız bir çalışmaya konu ederlerken, diğer yandan tarihsel ve sınıfsal özünü uygun olarak Taksim'de kutlanması için etkin bir çaba ortaya koyacaklardır.

1 Mayıs'a hazırlık çalışmalarından...

Tersaneler 1 Mayıs'a hazırlanıyor!

Tersane İşçileri Birliği, 1 Mayıs'a hazırlık çerçevesinde çalışmalarını aralıksız olarak sürdürüyor. Tersanelerde güçlü ve kitlesel bir 1 Mayıs'ın örgütlenmek için harekete geçen tersane işçileri, 1 Mayıs komiteleri oluşturarak 1 Mayıs'a hazırlanıyor. Öte taraftan "7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!" talebiyle bir çalışma yürütülüyor.

3 Nisan sabahı Tuzla tersanelerinde bildiri dağıtımı gerçekleştirdik. Sabahın erken saatlerinde İçmeler ve Aydıntepe istasyonları ile Tuzla Gemi Tersanesi önünde toplam 2 bin adet bildiri dağıttık. "Bütün tersanelerde 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!/TİB-DER" başlıklı bildirimlerimiz yoğun ilgiyle karşılandı.

27 Şubat direnişi ve sonrasında gerçekleşen eylemler nedeniyle birkaç tersanede "Ağır ve Tehlikeli İşkolu Yönetmeliği" gereği 7.5 saat uygulamasına geçmişti. Ancak bu yeterli değil. Bütün tersanelerde "7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası" uygulamasına geçilmeli, ücretler arttırılmalıdır. Bunun için başlattığımız çalışma 1 Mayıs gündemiyle beraber yürüyecek. İşçilerin yoğun ilgisine konu olan afiş ve bildirileri kullanmaya devam edeceğiz.

Bildiri dağıtımı ve ROTA satışının yanısıra afiş çalışması yürütüyoruz. Bildiri dağıtımının ardından öğle saatlerinde afiş çalışmamıza devam ettik. E-5'in duvarlarını yoğun bir şekilde afişledik. Güzelyalı Köprüsü, İçmeler 1 ve 2. köprüye yaklaşık 400 afiş yaptık.

Afişleme çalışmamız bundan sonra tersane işçilerinin yoğun olarak oturduğu semtlerde yapılacak. Öte yandan ROTA satışını da düzenli olarak bazı tersane önleri ve işçi geçiş güzergâhlarında yapıyoruz. İçmeler, Aydıntepe ve bazı tersane önlerinde ajitasyon konuşmaları eşliğinde toplam 300 adet *Tersane İşçisinin Sesi ROTA* bültenini sattık. ROTA'nın da bundan sonraki satış adresi işçi semtleri olacak.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Buca BDSP: "1 Mayıs'ta alanlara!"

Yaklaşık iki hafta boyunca kapı kapı dolaşarak "SSGSS yasa tasarısı geri çekilsin!", "Kıdem tazminatının fon vb. adı altında gaspına hayır!", "1 Mayıs resmi tatil ilan edilsin!" talepleriyle topladığımız imzaları 6 Nisan'da gerçekleştirdiğimiz basın açıklamasıyla meclise gönderdik.

Eylemimize saat 14:00'te Buca Forbes girişinde "SSGSS, kıdem tazminatının gaspı, özelleştirmeler... Geleceğimiz ve güvencemiz çalınıyor... Geleceksiz yaşamaya güvencesiz çalışmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara!/BDSP" imzalı pankartımızı açarak başladık.

Sermayenin saldırılarını teşhir ettiğimiz basın açıklamasında devletin TÜMTİS örneğinde olduğu gibi sendika yöneticilerine, Emekli-Sen örneğinde olduğu gibi sendikalara, devrimci, ilerici güçlere ve Kürt halkına saldırdığını vurguladık.

SSGSS saldırısının kapsamını ve sonuçlarını anlattık. Saldırının İMF-DB-TÜSİAD işbirliği ile uygulandığını ifade ettik. Sendikal bürokrasinin böylesi bir süreçte oynadığı uğursuz rolü mahkum ettik. Açıklama mücadele çağrısı ile son buldu. Çevredeki emekçilerin ilgi gösterdiği eylemimize Buca Emekli-Sen Şubesi de katılarak destek verdi.

Buca BDSP

OSİM-DER'in 1 Mayıs etkinlikleri...

OSB-İMES İşçileri Derneği Kadın İşçi Komisyonu, 5 Nisan günü, "Sosyal yıkım saldırıları ve emekçi kadın" gündemli bir panel gerçekleştirdi.

Panelde önce Kadın İşçi Komisyonu adına SSGSS Yasa Tasarısı'nın emekçilere ve daha özelde emekçi kadımlara yönelik hangi uygulamaları getireceği anlatıldı. Ardından Emekçi Kadın Komisyonları adına yapılan sunumda SSGSS Yasa Tasarısı diğer sosyal yıkım saldırıları ile bağlantılı bir biçimde anlatıldı. Yasa tasarısı üzerinden yürütülen mücadelenin kısa bir dökümü yapıldıktan sonra tasarısının mecliste görüşüldüğü bugünlerde bu mücadelenin daha da güçlenerek devam etmesi gerektiği vurgulandı. 6 Nisan mitingine ve 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

Sunumların ardından tasarının etkileri üzerinden canlı tartışmalar yaşandı.

OSB-İMES İşçileri Derneği üç hafta önce gerçekleştirdiği üye toplantısında 1 Mayıs hazırlıklarını tartışmış, çeşitli etkinlik planlamaları yapmıştı. 1 Mayıs hazırlıklarından biri olan bu panelin ardından 12 Nisan günü Genç İşçi Komisyonu bir toplantı düzenleyecek.

13 Nisan'da ise OSB-İMES işçileri 1 Mayıs'ı tartışmak üzere bir kez daha bir araya gelecek. Bunun dışında yerel toplantılar ve ajitasyon-propaganda materyalleri ile 1 Mayıs'a hazırlanacak olan OSİM-DER'liler 27 Nisan'da da bir piknik gerçekleştirecekler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kayseri'de devrimci 1 Mayıs çağrısı!

Kayseri BDSP, 2008 1 Mayıs'ının birleşik, kitlesel ve devrimci bir temelde kutlanması için ilde bulunan ilerici, devrimci ve demokrat kurumlara bir çağrı yaptı. 1 Mayıs'ın tarihsel ve güncel anlamının anlatıldığı çağrıda 1 Mayıs'ın nasıl kutlanması gerektiğine değinildi. Sendikal bürokrasinin ve solun eksikliklerine dikkat çekilen açıklamada şöyle denildi:

"2008 1 Mayıs'ı sınıf hareketinin uzun süredir içinde bulunduğu dağıklık, güvensizlik ve örgütsüzlük tablosuna son vermenin bir olanağı haline getirilmeli, saldırılara karşı genel grev-genel direniş çağrısı yükseltilmeli, somut olarak da 1 Mayıs alanlarına çağırılmalıdır. Bunun en önemli aracı olarak her semtte, her fabrikada 1 Mayıs'ı örgütleme birimleri kurulmalıdır."

Kızıl Bayrak / Kayseri

Kırşehir'de 1 Mayıs hazırlığı

Kızıl Bayrak okurları, Kırşehir'de bulunan ilerici, devrimci güçlere yönelik olarak, "Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya, ulusal demokratik hak ve özgürlüklerden yoksunluğa karşı, Kırşehir de birleşik kitlesel, devrimci 1 Mayıs'a hazırlanalım!" başlıklı bildirgeyle çağrı yaptı. 1 Mayıs'ın içinde bulunduğumuz dönem itibarıyla anlamının vurgulandığı açıklamada, 1 Mayıs'a hazırlanma sürecini başarıyla örgütlemeye gösterilecek ortak tutumun önemi ifade edildi. Solun tablosunun eleştirildiği açıklama şu sözlerle son buldu: "Daha bugünden ilimizde bulunan tüm örgütlü-örgütsüz, sendikalı-sendikasız işçi ve emekçilere, 1 Mayıs'ı kutlama kararlılığımızı deklare etmeli, "Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı mücadeleye!" şiarını "1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!" çağrısıyla birleştirmeliyiz."

Kızıl Bayrak okurları

TKİP II. Kongresi kapanış konuşması... / 1

Devrimci çizgi, devri

İki haftayı aşan yoğun bir çalışmanın sonuna gelmiş bulunuyoruz. Çalışmamızın toplamı üzerinden toparlayıcı bir konuşma yapmak iyi olurdu, fakat bunun için hem yeterli zaman ve hem de benim yeterli hazırlığım yok. Bu nedenle zamanımızın sınırlarını da gözetenek önemli gördüğüm bazı sorunlar üzerinde duracağım, bu arada muhtemelen bazı şeyleri de yinelemek zorunda kalacağım.

Parti, parti örgütü ve kongreler

Dün de üzerinde durduğum bir noktadan başlamak istiyorum. Kongre ya da konferanslara gereğinden fazla bir anlam ve misyon yüklemekten kaçınmak, bunları herşeyi adeta sihirli bir değnek gibi çözebilen platformlar olarak görmemek gerekir. Parti kongrelerinin düzeyini ve çözüm gücünü sözkonusu partinin kendi olağan düzeyinden ve sorunları çözme yeteneğinden ayrı düşünebilmek olanağı yoktur. Eğer parti örgütü az çok sağlam bir yapıya oturmuşsa, eğer devrimci, canlı, iyi işleyen bir parti içi yaşam varsa, tam da bu sayede kongrelere hazırlıklı ve örgütlü tartışma süreçleri üzerinden gidilebiliyorsa, bu durumda kongrelerden, bu hazırlık ve tartışma süreçlerinin de olgunlaştırdığı daha ileri ve çözücü sonuçlarla çıkmak kuşkusuz mümkündür. Bu durumda kongreler kendilerinden bekleneni asgari ölçüde gerçekleştirebilirler. Fakat eğer parti yaşamı zaafiyet içindeyse, sorunları her bir aşamada çözmek ve böylece ilerlemek başarısı gösterilemiyorsa, sorunlar sürekli bir biçimde biriktirilip erteleniyorsa, bu durumda kongre ya da konferanslar kendi başlarına hiç de tüm düğümleri çözen, birikmiş sorunları halleden ve partinin önünü pürüzsüzce açan platformlar olamazlar. Bu tür platformlar parti yaşamı ve işleyişinin bir parçası ve organik bir uzantısıdır, başarı ve verimlilikleri temsil ettikleri örgütün genel durumundan ayrı düşünülemez, bunu hep akılda tutmak gerekir.

Parti II. Kongresi'nin toplanma tarihinde bizi aşan nedenlerle yaşanan kaymalar ve bunun yolaçtığı belirsizlikler, kongreye iyi bir hazırlık sürecini belli bakımlardan zaafa uğrattı, bunun üzerinde gereğince duruldu tartışmalarda. Konunun başlangıçta kongre gündemine ilişkin kapsamlı bir gerekçelendirme ile ortaya konulması, parti tüzüğüne de uygun güçlü ve isabetli bir adımdı. Bu adım daha o ilk aşamada kongrenin ana gündemlerine ilişkin bir dizi özel görevlendirme ile de birleştirilmişti. Bütün bunlar ön hazırlık sürecinin yoğunlaştırılmış bir çalışma olarak gerçekleşmesini hedefliyordu. Ama toplanma tarihine ilişkin olarak birbirini izleyen ertelemeler ve bunun yarattığı belirsizlikler, arzulanan yoğunlaşmayı zaman içinde yazık ki zora soktu.

Parti örgütünden gelen ve durumu iyi bilen delege yoldaşlar olarak bunun nedenlerini, buradaki güçlükleri anlayacak durumdasınız hepiniz, bu nedenle bu konuda sözü uzatmıyorum. Bundan gelecek için çıkaracağımız bazı önemli dersler var, bunları bundan böyle belli bir düzenlilik içinde

gerçekleşeceğini umduğumuz yeni parti kongreleri çerçevesinde önemle değerlendirebilmek durumundayız. II. Kongre'nin biraz sancılı yaşanan (bununla ertelemeleri ve toplamda önemli bir süreyi bulan gecikmeyi kastediyorum) sürecinin bize çok şey öğrettiğine, epey bir deneyimle birlikte belli önemli olanaklar ve yetenekler kazandırdığına da kuşku yok. Bu geçmişe dönük kayıplarımızın geleceğe yönelik en önemli kazanımı olmuştur bir bakıma.

II. Parti Kongresi bir ön birikim üzerinde yükseliyor

Öte yandan II. Parti Kongresi'ne önemli bir ön birikimle geldiğimizi, sorunlarımızı da bu birikim üzerinden tartıştığımızı, bazı şeyleri çok fazla tartışma ihtiyacı duymamamızın gerisinde de tam da bu konularda belli bir açıklığa sahip olmamızın önemli bir payı olduğunu unutmamak gerekir. Zamanında kongre gündemi üzerinden ortaya konulan bir dizi önemli sorun, kuşkusuz kongrenin toplanması gecikti diye rafa kaldırılacak değildi. Tersine, bunlara ilişkin olarak gecikme süreci içinde önemli bazı değerlendirmeler ve açılımlar yapıldı, bunlar partinin siyasal ve örgütsel yaşamına uygulanmaya çalışıldı. Devrimci bir partinin yaşamı canlı, dinamik bir süreçtir, oluşan sorunlara zamanında ve çözücü müdahaleler gerektirir, bunun için özellikle kongre ya da konferansların toplanmasını beklemek akla uygun bir davranış değildir. Ve kuşkusuz, her konuda olmasa da bir dizi konuda bu bizde de böyle yaşanmıştır, saptanan sorunlara çözümler aranmış, tıkanıklıklara müdahalelerde bulunulmuştur yaşanan gecikme süreci içinde.

II. Kongremizin çalışması da işte bu birikimin üzerine gelmiştir, ondan beslenmiştir ve onu daha ileri bir düzeyde taşımaya hedeflemiştir. Sonucun asgari sınırlar içinde bir başarıyı ifade ettiğine kuşku yok. Çalışma gündemini oluşturan çeşitli sorunlar belli sınırlar içerisinde irdelenmiştir, bir dizi konuda önemli belirlemeler yapılmış, yeni açıklıklar sağlanmıştır. Bunlardan yararlanılarak sorunlarımızın özü, esası ve çözümleri daha açık ve kuvvetli bir biçimde kongre belgelerinde ortaya konulacaktır. Bu çerçevede kongremiz işlevini esası yönünden yerine getirmiştir. Yetersizlikleri kongre sonrası süreçte, bir sonraki kongreye uzanan dönem içerisinde kuşkusuz giderilecektir. Sonuçta bizim kesintisiz bir politik-örgütsel yaşamımız var ve sorunlarımızla sürekli uğraşmamız bu yaşamın bir parçasıdır. Kongremizin saptadığı sorunlara ilişkin kapsamlı tartışmaları var, bu

tartışmalarda ortaya çıkmış belli yaklaşımlar ve sonuçlar var. Bunları partiye taşımak, bunların ışığında politik ve örgütsel sorunlarımıza planlı müdahalelerde bulunmak, bu çerçevede partiyi her alanda güçlendirmek sorumluluğu ile yüzyüzeyiz şimdi. Kuşkusuz bunun gerekleri yerine getirilecektir. Bu böyleyse eğer, kongremizin asgari sınırlar içerisinde kendi işlevini yerine getirdiğini de söyleyebiliriz.

Kongreden yansıyan tartışma ve çözüm üretme düzeyi önemlidir. Bunu hiç de kongremizi onore etmek için söylemiyorum. Sonuçta ben başından itibaren partinin içindeyim, her aşamadaki düzeyin ve birikimin dolaysız tanığıyım. Kıyaslamak kuşkusuz gerekli değil, zira her dönem kendi rolünü oynamıştır, her üst platform kendi açısından ortaya bir düzey koymuştur. Her birinin işlevi ve dolayısıyla başarısı kendine göredir. Burada önemli olan, II. Parti Kongresi'nin de kendi rolünü asgari bir başarı ile yerine getirdiğini açıklıkla saptamaktır.

I. Parti Kongresi bir kuruluş kongresi idi ve bu onun esas misyonunu belirlemişti. Bu kongrede parti programı, tüzüğü, ilkesel yaklaşımları ve temel politikaları ortaya konulmuş, parti ilan edilmiş, böylece dostun düşmanın gözleri önünde yükselene bir bayrak çekilmişti. Bunlar tarihsel önemde adım ve başarılarıdır kuşkusuz, ama sözkonusu olan bir kuruluş kongresi olduğu için bu böyledir. Ama biz bir kuruluş kongresinde değil, onu izleyen daha olağan bir kongredeyiz. II. Kongre'nin gündemi farklıdır, zira onun toplandığı evrede partinin sorunu ve ihtiyacı farklıdır. Dolayısıyla ortaya koyacağı performansın anlamı ve kapsamı da farklı olacaktır. Buna, daha en baştan, kongre gündemine ilişkin MK gerekçelendirmesinde de bütün açıklığı ile işaret edilmiştir. II. Kongre bir program ve tüzük kongresi idi, oysa II. Kongre partinin politik ve örgütsel çalışmasının çeşitli sorunları üzerinde yükselecektir, bu anlamda o ifade uygunsu bir taktik ve örgüt kongresi olacaktır, denilmiştir. Politika ve örgüt alanında ciddi yetersizliklerimizin ve bazı zaafiyetlerimizin olduğuna işaret edilmiş, II. Parti Kongresi'nin buna yönelik sorunlar üzerinde yoğunlaşacak ve bu konularda partinin önünü açacak bir kongre olacağına işaret edilmiştir. (Bkz. *Partimizin II. Kongresi'nin toplanması üzerine...*, Ekim, Sayı: 249, Aralık 2007 -Red.)

Kongremiz bunu esası yönünden başarmış bulunmaktadır. II. Kongre iki haftayı aşan (ön çalışması ile üç haftayı bulan) yoğun bir çalışma ile bir dizi konuda değerlendirmelerini yapmış, her bir konuda sözünü söylemiştir. Bundan ötesi bundan

Devrimci örgüt, devrimci sınıf...

(TKİP Merkez Yayın Organı Ekim'in Mart 2008 tarihli 251. sayısından alınmıştır...)

sonrasının, asıl olarak pratiğin sorunudur. Demek istiyorum ki bundan böyle sorun, kongre değerlendirmelerini hayata geçirmektir. Sonucu tayin edecek, kongre çalışmasının sonuçlarını ete kemiğe büründürecek olan da budur.

Kongre sonuçları üzerinden partiyi ileriye taşımak sorumluluğu hepimizindir

Kongre gündemini gerekelendiren temel belgedeki "Taktik kongresi" tanımı bazı bakımlardan yanıltıcı olabilir. Bunun tabii ki temelde bir politika boyutu vardır ve bu temel önemdedir. İlgili metinde de buna işaret edilmektedir. Türkiye'nin zor bir dönemeçten geçmekte olduğu, dünyada 11 Eylül ile başlayan yeni sürecin işimizi her bakımdan daha da zorlaştırdığı, değil Türkiye gibi ülkeler burjuva demokrasisine dayalı batılı ülkelerde bile polis rejimine geçilmekte olduğu, dünyada yeni bir buhranlar ve savaşlar dönemine girildiği vurgulanmakta, tüm bunların, özellikle de Türkiye'yi kuşatan kriz bölgesinin Türkiye'nin iç ve dış politikasına muhtemel etkilerinin önemine işaret edilmektedir. Elbette ki bu açıdan politik değerlendirmeler önemlidir. Olayların gidişatını doğru değerlendirebilmek ve yakın geleceği kestirebilmek, böylece önünü iyi kötü görebilmek sürece doğru hazırlanabilmek bakımından hayati önemdedir ve tüm bunlar da "taktik" kavramı kapsamındadır.

Ama partinin taktiği yalnızca politik süreçlerin doğru anlaşılması ve bu çerçevede politik tutum ve görevlerin isabetle saptanmasına indirgenmemelidir. Programımızı açınız, "Stratejik ve Taktik İlkeler" bölümüne bakınız; sendikalara karşı tutum, parlamentoya karşı tutum, devrimci şiddetin ele alınışı, muhalif siyasal akımlara karşı tutum, vb., bunlar hep ilkesel ve pratik yönleriyle taktiğin konusudur. Kongremiz bu açıdan çok geniş bir sorunlar demetini ele almıştır. Sınıf içinde, gençlik içinde, emekçi kadınlar çalışmasında izlenecek yol ve yöntemler, kullanılacak araçlar, alınacak tutumlar vb., vb., üzerine tüm tartışmalarımız partinin taktik hattı kapsamındadır. Bu kapsamda da epeyce konu ele alıp tartıştık, çözümler ve tutumlar saptadık. Önemli olan, bunları süzölmüş sonuçlar olarak kuvvetli bir biçimde sistematize edebilmektir. Nitekim kongre kararları, belki politik değerlendirmeler bölümü hariç, esası yönünden bu formda hazırlanacaktır.

(...)

Biz bir partiyiz, bir tüzüğümüz, görev ve yetkileri tanımlanmış örgütsel kurumlarımız, buna dayalı bir işleyişimiz var. Bu açıdan kongrede açığa çıkmış iradeyi hayata geçirme görev ve sorumluluğu tabii ki en başta yeni seçilmiş bulunan Merkez Komitesi'nindir. Bunu gözden kaçırmamak kaydıyla yine de tüm kongre delegeleri kongre iradesini kongre sonrasında uygulamak konusunda Merkez Komitesi kadar bir sorumlulukla ele almakla yükümlüdürler. Bu açıdan kongremizin bu bileşimini Merkez Komitesinin fiilen genişletilmiş biçimi olarak da düşünmekte bir

sakınca yoktur. Bununla sorumluluk hepimizindir, demek istiyorum. Partiyi ortak emeğimizle, inadımızla ve direncimizle buraya kadar getirdik. Şimdi sorunlarıyla uğraşarak daha ileriye götürmek hedefimiz var ve bunu başarmak hepimizin ortak sorumluluğudur. Yetkiden, konumdan, statüden bağımsız olarak bu böyledir. Bu asla partinin işleyişini ya da kurumlaşmasını boşa çıkaran bir şey değildir, ama işin özüne ilişkindir ve kurumsal işleyişin sağlıklı ve başarılı seyri de işin özünde buna bağlıdır. Partinin hepimizin ortak emeğinin ürünü olduğu duygu ve bilincini partide kökleştirmek gereklidir ve bu sanıldığından da önemlidir. Bu, gerçekten devrimci sınıfın partisi haline gelmekte olduğumuz anlamına gelecektir.

(...)

Sınıfla devrimci birleşme ve mezhepçi sol gelenek

Sınıf çalışmamızın çok yönlü sorunlarını değerlendirirken sınıfla devrimci birleşmenin ilkesel ve stratejik önemi üzerinde yeterince durduk. Kişi olarak bu sorunu çok önemsiyorum; bu Marksizmin alfabesidir fakat yazık ki Türkiye solunun özellikle de devrimci kanadında başından beri ve hala da hiçbir biçimde anlaşılammıştır. Sayısız grubun ortak kimliğini oluşturan ve hala da ısrarla korunan o halkçı demokratizmin gerisinde tam da bu var. Sol hareketimiz halihazırda sınıf dışıdır ve yaşadığı tüm sorunların temelinde ideolojik zaafiyetle birlikte bu vardır. Kaldı ki bunları birbirinden ayırmanın olanağı da yoktur zaten, zira bunlar aynı gerçeğin teorik ve pratik yönleridir. Halkçı anlayışın pratik sonucu ya küçük-burjuva katmanlara dayanmaktadır ya da ifadenin geniş anlamında sınıf dışılıktır. Artık Türkiye'de dayanılabilecek dinamik bir küçük-burjuva katman da kalmadığı için bugünkü sonuç basitçe sınıf dışılıktır ve solda gitgide güçlenen ilkel mezhepçi eğilimlerin temeli de gelinen yerde budur. Devrimci bir çizgide sınıf zeminine oturmanın, devrimci sınıfı temsil edebilir bir parti haline gelebilmenin o büyük tarihsel ve siyasal anlamına ve önemine de ben bunun için döne döne işaret ediyorum. Bu oldu, oldu! Yoksa siyasal mücadele adı altına yapılanlar, mezhepleşmiş küçük grupların sonuçsuz didinmelerinden ve en iyi durumda devletle kısır kalmaya mahkum didişmelerinden öteye geçemeyecektir.

Başlangıçta marksist bir hareketin sınıf hareketiyle

birleşmemesinin bir mantığı vardır kuşkusuz. Sonuçta bu bir tarihi süreç gerektirir ve bu sürecin ne kadar zaman alacağı içinden geçilmekte olan tarihsel-toplumsal koşullar tarafından belirlenir. Ülke olur, 20. yüzyıla girmekte olan Çarlık Rusyası gibi, 8-10 yıl gibi nispeten kısa sürebilir bu; ülke olur '60'lar sonrası Türkiye gibi, aradan 40 kusur yıl geçer, bu sorun hala da çözülmemiş olarak kalır. Ama sonuçta bu gerçekleşmediği sürece de sınıflar mücadelesinde etkili bir rol oynama şansı olmaz, olamaz. Eğer marksistseniz bu kesin olarak böyledir ve

sizin için bunun anlaşılmasında bir güçlük yoktur, zira bu bilimin (daha somut olarak Marksizmin) ve tarihin en temel gerçeğidir.

Lenin'in önemle işaret ettiği gibi burada sorun gerçekte iki yönlüdür; sınıf hareketinden kopuk bir sosyalist hareketin durumu ve akıbeti ile sosyalist hareketten kopuk bir sınıf hareketinin durumu ve akıbeti ile ilgilidir. Son 40 yılın Türkiye'si bize bu iki yönlü kopukluğun sonuçlarını tüm açıklığı ile sunmaktadır. Bunun için bir yandan sınıf hareketinin durumuna, öte yandan 40 yıldır sosyalizm ve sınıf hareketi adına ortaya çıkmış bulunan geleneksel sol akımların akıbetine bakmak yeterlidir. Herşeyin başı soruna ilişkin doğru teorik perspektiftir ve

halkçılığın kör ettiği gözlerin onyıllardır işin lafzında değil ama özünde göremediği de budur. Lafızdan öteye bir kavrayış, siyaset sahnesine çıkıldığı andan itibaren sınıf hareketiyle devrimci birleşmeye yönelik bir pratik kararlılık olarak koyar kendini ortaya. Oysa geleneksel hareketimizde olmayan da tam da budur. Bu hareketten devrimci bir kopma olarak ortaya çıkışın ürünü olan TKİP'yi tüm ötekilerden ayıran en temel davranış çizgilerinden biri de budur. Bolşevizm tarihte, sosyalizm ve sınıf hareketinin devrimci birliği sorununu başarıyla çözen ve bunu da başarılı bir devrimle taçlandırılan örnek bir harekettir. Fakat bunun hiç de bir rastlantı olmadığını bize, öteki birçok şeyin yanısıra, daha en baştan partiyi sosyalizm ile sınıf hareketinin birliği olarak ele alan sağlam marksist perspektif ve buna eşlik eden kararlı sınıf yönelimi göstermektedir. *Iskra*'nın ilk sayısının başyazısı tam da bu konu eksenine oturmaktadır ve Lenin, net sözlerle, partiyi sosyalizm ve sınıf hareketinin birliği olarak tanımlamış ve bu birleşmeyi sağlayamamış bir sosyalist hareket ile sınıf hareketini bekleyen akıbetlere işaret etmiştir. Bu birleşmenin sağlanamadığı Türkiye'de bunun sosyalizm adına hareket eden ve hala da bir biçimde yaşamayı başaran

küçük-burjuva akımlara hazırladığı akıbet, bozulma, ciddiyetini ve inandırıcılığını yitirme ve dahası tam bir mezhepleşme olmuştur. Bugün devrimci ya da reformist geleneksel küçük-burjuva sol akımların en göze batan özelliği budur, bozulmayla iç içe bir mezhepleşmedir.

Mezhepler döneminin sonu için devrimci sınıf hareketi!

Bu temel önemde sorun partimizde sağlam biçimde kavranmıştır ve onun sınıfla devrimci birleşmeye kilitlenmiş kararlı yöneliminin gerisinde bu kavrayış vardır. Bu kavrayış ve yönelim TKİP'yi mezhepleşmeden koruyan ve tüm öteki sol akımlardan ayıran temel önemde bir üstünlüktür. Biz bu gerçeğin bilincindeyiz ve bu bilincin belirlediği bir çaba ve davranış içerisindeyiz. Modern burjuva toplumundaki yeri ve bundan kaynaklanan misyonuyla devrimci olan bir sınıfla temsil etmenin sorumluluğu ile davranıyoruz. Sınıf hareketiyle devrimci birleşmeyi sağlayamadığımız sürece hep eksikli, kusurlu ve sorunlu kalacağımız, bu durumda akıbetimizin bile bir biçimde belirsiz olacağı bilinciyle hareket ediyoruz.

Sorunu böyle ele alabilme bilinci ve yeteneği, bizi Türkiye solunun mezhep geleneğinden kesin bir biçimde ayırıyor. Biz işçi sınıfının o devrimci kimliğini temsil etmek bilinciyle, iradi çabasıyla hareket ediyoruz. Bu aşamada dengeyi sınıf hareketiyle birleşme iradesi ve kararlılığı, bu kararlığa eşlik eden pratik çaba ve bu çabanın sağladığı ilk kazanımlar ile kuruyoruz. Yarın sınıf hareketiyle asgari bir birleşme başarısı gösterebildiğimiz andan itibaren artık bunu aynı zamanda maddi-toplumsal zemin besleyecek, güvenceye alacak ve böylece işimiz alabildiğine kolaylaşacaktır. Bugün büyük ölçüde iradi bir güçle ve ona eşlik eden pratik yönelimle bu konuda dayanmaya, sınıfın o en iyi devrimci eğilimlerine ve özelliklerine uygun bir siyasal çizgide hareket etmeye, buna uygun bir politik-örgütsel anlayışla, buna dayalı siyasal-moral değerlerle, buna uygun bir siyasal mücadele anlayışı ve ahlakı ile hareket etmeye büyük bir dikkat gösteriyoruz ve bu açıdan mümkün mertebeye titiz olmaya çalışıyoruz. Bu sayede mezhep değil parti olabiliyoruz. Sınıf partisi ruhu ve bilinciyle davranabiliyoruz.

TKİP, kurulu düzene karşı mücadele eden her devrimci akımı destekler, der örneğin programımız. Bu hükmün *Komünist Manifesto*'dan beri marksist parti programının değişmez maddesi olması kuşkusuz nedensiz değildir. Bu, işçi sınıfının tam da o öncü sınıf konumundan gelen kucaklayıcı devrimciliğinin bir ifadesi ve yansımasıdır. Proletaryanın öncü devrimci bir sınıf olarak kendi dışındaki ilerici-devrimci güçleri toparlamak, birleştirmek ve seferber etmek gibi bir sorumluluğu vardır. Bu çerçevede onları kucaklamak, onlara kendi demokrasisi içinde gereğince yer açmak sorumluluğu vardır. Yayınlarımızın davranış çizgisi de doğal olarak bu doğrultudadır, kucaklayıcı yayın politikamızın gerisinde belirgin bir sınıf mantığı ve tutumu vardır. Bu bir sınıfın kültürüdür ve böyle olabilmek durumundadır. Bu kültüre aykırı esaslı davranışlar gördüğümüz her durumda işte mezhepler diyebilmelisiniz.

Küçük-burjuva mezhepler, sosyalizmin tarihinde işçi sınıfıyla sosyalizmin henüz birleşmediği dönemlerin ürünüdürler. Marks ve Engels'in I.

Enternasyonal'in tarihi üzerine değerlendirmelerini okuyunuz; burada sosyalizm adına ortaya çıkan küçük-burjuva mezhepler ile sınıf hareketinin gelişmemişliği (dolayısıyla devrimci sosyalist hareketle birleşmemişliği) arasında kopmaz bir bağ kurulur. Bu gelişmemişlik sürdüğü sürece sosyalizm iddialı sol mezheplere geniş bir yaşam alanı açılır. Gelişmemişlik sınıf hareketi ile devrimci sosyalizmin buluşmamasının öteki yüzünden başka bir şey değildir. Ne zamanki bu birleşme sağlanır, işte o zaman mezhepler döneminin de ölüm çanı çalar.

Küçük-burjuva mezhepler dönemi tarihsel olarak sosyalist eğilimlerin henüz sınıf dışı kaldığı bir evreyi işaretler. Sosyalizmle sınıf hareketinin tarihi devrimci birleşmesinin henüz gerçekleşmediği bir dönemin ürünüdürler bu türden oluşumlar. Kuşkusuz bu birleşmenin başarılacağı bir durum kendi başına bir partiyi mezhep yapmaz, ama bu yönelimin gereklerini unutursa, sonuçta kaçınılmaz olarak bir mezhep haline gelir ve yozlaşır. Biz işte, sınıfla birleşme tarihi sürecine, devrimci sınıf yönelimi sorununa esaslı bir biçimde yüklenme meselesine de mutlak bir biçimde buradan bakabilmeliyiz. Bunun bir sınıfsal kimlik, bir sınıfsal kültür meselesi olduğunu unutmamalıyız, partimizin farklılığını buradan da görebilmeliyiz. Sosyalist devrim stratejisi ya da şu veya bu başka siyasal değerlendirmeden değil, işte tam da teorik ve ilkesel temellere dayalı bu sınıfsal kimlik sorunundan giderek anlayabilmeli ve yerli yerine oturabilmeliyiz.

Mezhep değil sınıfın devrimci partisi!

Hareketimizin 20. Yılındayız ve ardından partimizin 10. Yılı gelecek. Bu iki anlamlı vesileyi, özellikle de partinin 10. Yılı'nı, TKİP'nin Türkiye sol hareketi içindeki çok özel yerini parti militanlarına ve sempatan çeperine derinlikli bir biçimde kavratılmasının bir önemli olanağı olarak değerlendirebilmeliyiz. Biz tümüyle başka bir yerde durmaktayız, zira biz gelenekselleşmiş olandan devrimci bir kopuş hareketiyiz. Büyük bir yenilginin, Türkiye'nin '60'lı ve '70'li yıllarına damgasını vuran küçük-burjuva siyasal hareketin kolay yenilgisinin dersleri üzerinde şekillenen, onunla hesaplaşmanın ürünü olan bir hareketiz.

Farkımız buradan gelmektedir, sırımız buradadır, bugün buraya ulaşmamızın anlamı ve açıklaması da buradadır. Herkes elindeki tüketirken, biz eğer elde olmayana var edebilmiş, bir siyasal-örgütsel varlık kazanabilmişsek, hayli güçten düşmüş durumdaki devrimci hareket içinde belirgin bir yere oturabilmişsek, bunu tam da bu köklü ideolojik-politik hesaplaşmaya borçluyuz. Ve bu öyle bir hesaplaşma olmuştur ki, sonuçta bizi bugün bir mezhep gibi değil

de devrimci bir sınıf partisi gibi davranabilme bilincine ve kültürüne de ulaştırabilmiştir. Bu en büyük kazanımdır. Şu veya bu konudaki görüşlerden, devrim stratejisine ilişkin, demokrasi ya da bağımsızlık sorununa ilişkin şu veya bu değerlendirmeden tümüyle ayrı olarak, devrimci sınıf sorumluluğu, o sorumluluğa, o kültüre, o anlayışa, o bakışa dayalı bir parti olmaya çalışmak, bu yönelimdeki kararlılıktan şaşmamak bizim en büyük kazanımımız olmuştur.

Ümit yoldaşın bizdeki ilk yazısı "Parti mi, sekt mi?" başlığı taşımaktadır. Başlık bile kendisini yeterince anlatıyor, hiç de içeriğini sormak gerekmiyor. İçeriği zayıftır, eksiktir, bu önemli değil! Zira sorunun özü daha başlıkta özetlenmiş, vurucu biçimde ortaya konulmuştur. Parti mi, sekt mi? Yani parti olarak gelişip serpillmek mi, yoksa geleneksel akımlarda yaşanageldiği gibi yeni bir mezhep olarak kısırlaşıp yozlaşmak mı? Sorunun özü, esası ve dolayısıyla tayin edici yanı budur. Parti mi olunacaktır, yoksa yeni bir mezhep olarak mı kalınacaktır? Genç bir yoldaş erken bir tarihte sorunun kritik bir noktasına, ifade uygunsu bam telini anlamlı bir biçimde işaret etmektedir ve bu gerçekten harika bir şeydir.

Devrimci sınıf partisi olarak gelişmek, sınıf bakış açısı ve o sınıf eksenine oturma gayretinden ayrı asla gerçekleşemez. Marksist ve dolayısıyla materyalist iseniz, bunun başka bir yolu yoktur. Mezhepçilik en belirgin özelliği ile sınıf dışılıktır, mezhepçi kimliği üreten ve geliştiren maddi gerçeklik tam da budur. Partileşmek sınıfın devrimci dünya görüşüyle, ideolojisiyle donanmak ve pratikte sınıfla devrimci birleşmeyi hedefleyen bir siyasal çalışmanın içinde olmak demektir. Bu hiçbir biçimde sizi genel siyasal yaşamdan koparmaz, ona bir sınıfsal konum ve güç üzerinden katılma irade ve yöneliminizi gösterir yalnızca. Bizi zamanında, daha o ilk kopuş aşamasında, işçilikle suçlayanlara verdiğimiz yanıt hatırlardadır. Onlara demagogik değilse eğer cahilce bir tartışma yapmakta olduklarını hatırlatmış ve şunları söylemiştik: Biz işçi sınıfına, işçi sınıfının ufkunu kendisiyle ve kendi dar sınıf çıkarları ile sınırlamak için gitmiyoruz; tam tersine, biz işçi sınıfına bu sınıfın ufkunu genel toplumsal-siyasal sorunlara çekebilmek için, işçi sınıfını genel

toplumsal çatışmada etkin bir taraf, giderek devrimci öncü bir taraf haline getirebilmek, böylece devrimci siyasal mücadeleyi sınıflar düzlemine çekmek için gidiyoruz. Siyasal mücadele sınıflar düzlemi üzerinden ele alınmadığı ve bunun gereklerine uygun bir yönelim içinde olunmadığı sürece, siyasal mücadele adı altında ancak "öncü savaş" verilebilir. Kelimenin genel politik anlamında söylüyorum, hiç da dar anlamda askeri bir savaşı kasetmiyorum bununla. Nitekim sol mezheplerin devletle o kronikleşmiş kısır atışması bunun ifadesidir ve yazık ki gelinen yerde devletin buna artık öyle fazlaca aldıracağı

da yoktur.

(TKİP II. Kongresi'nin kapanış konuşmasının kayıtları konuşmayı yapan Cihan yoldaş tarafından elden geçirilmiş, partiyi ya da örgüt güvenliğini ilgilendiren özel bölümlerden arındırılmış ve ara başlıklarla düzenlenmiştir...)

(Devam edecek...)

İşçi ve emekçi hareketinden...

TAMEK'te toplu sözleşme

Tek Gıda İş Sendikası 5 Nisan'da yaptığı yazılı açıklama ile TAMEK Gıda ve Konsantre San. ve Tic. A.Ş.'de başarılı bir toplu iş sözleşmesi imzalandığını duyurdu.

Yapılan açıklamada, ücretlerin ortalama yüzde 12 oranında arttırılacağı kaydedildi. Sözleşme ile birlikte ilk kez aile ve çocuk, yakacak, ücretli izin harçlığı, bayram, öğrenim yardımı ve kıdemli işçiliği teşvik primi haklarının kazanıldığı belirtildi. Geçici statüde çalışan sendika üyeleri de yine ilk kez yılda bir maaş ikramiye ve aylık 55 YTL'lik sosyal yardım hakkı kazandı.

Sendika yönetimi, sosyal kazanımlarla birlikte hesaplandığında, her üyenin aylık kazanımının ortalama olarak %25 arttığını ifade etti.

"Emekli-Sen kapatılmaz!"

9 Nisan günü Konak eski Sümerbank önünde toplanan Emekli-Sen üyeleri buradan Basmane AKP ilçe binası önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Eyleme 120 kişi katıldı.

Basmane AKP ilçe binası önünde yapılan açıklamada; 13 yıl önce kurulan Emekli-Sen'in hukuksuzlukla karşı karşıya kaldığı, oysa sendika kurmanın ve sendika üyesi olmanın anayasal bir hak olduğu, AKP'nin hükümete geldiği günden bu yana Emekli-Sen'le birlikte birçok demokratik kitle örgütüne kapatma davası açtığı vurgulandı.

Açıklamanın ardından 12 Nisan'da İstanbul'da ve 16 Nisan'da Türkiye genelinde yapılacak eylemlerin duyurusu yapıldı ve acil talepler okundu. "AKP sağlığa zararlıdır!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Emekli-Sen yasadır, kapatılmaz!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mersin'de 4/b eylemi

4/b sözleşmeli statüde çalışanların eylemleri sürüyor. 4/b statüsünde Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesinde çalışanlar 4 Nisan'da yaptıkları eylemle topladıkları imzaları TBMM, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve YÖK'e yolladılar.

"Dönere katkımız var, dönerde hakkımız var / MEÜ SES İşyeri Temsilciliği" pankartı açarak Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesi önünde toplanan ve Metropol PTT'ye yürüyen yaklaşık 200 kişi, basın açıklamasının ardından, topladıkları imzaları postaladılar.

Eylem boyunca "Sözleşmeli köle olmayacağız!", "Eşit işe eşit ücret!", "Dönere katkımız var, dönerde hakkımız var!", "Güvenceli iş, güvenceli gelecek,

kadrolu çalışmak istiyoruz!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları atıldı. Eyleme diğer hastanelerde çalışan 4/b'liler de destek verdi.

Kızıl Bayrak/Adana

Arçelik işçisine uluslararası destek!

Tuzla Arçelik Fabrikası önünde başlattıkları direnişlerini Nakkaştepe'den Koç Holding önüne taşıyan DİSK/Nakliyat-İş Sendikası üyesi Arçelik işçilerine 6 milyon üyesi bulunan Almanya Sendikalar Birliği'nden (DGB) destek geldi. 4 Nisan'da Koç Holding önünde gerçekleştirilen eyleme DGB Genel Başkanı Michael Sommer ve ETUC Genel Yönetim Kurulu Üyesi Wolfgang Lutterbach katıldılar.

İşçilere seslenen Sommer, özgür sendika mücadelesi verdiklerini belirterek Türkiye ve Almanya'nın koşulları farklı olmasına rağmen hak ve taleplerin aynı olduğunu söyledi. Sözleşme imzalanana kadar mücadelenin sürmesini diledi.

Eyleme destek veren değişik sendikaların başkan ve temsilcileri de birer konuşma yaptılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

UPS işçilerinin eylemleri sürüyor!

4 Nisan günü Real Kavşağı'nda bulunan UPS Kargo yakınlarında "Direnen ER-KA işçisi kazanacak" pankartını ve dövizlerini açan işçiler firma önüne kadar sloganlarıyla yürüyüş gerçekleştirdiler. Coşkulu yürüyüşün ardından, işten atılan işçilerden Deniz Hasanoğlu bir konuşma gerçekleştirdi. Yaşanılan süreci anlatarak işten atılma gerekçelerini yineleyen Hasanoğlu, 25 Mart'ta gerçekleştirdikleri eylemin ardından taşeron ve UPS patronlarının köşeye sıkıştığını ve çıkmak için çabaladıklarını belirtti.

ER-KA Adana Temsilcisinin görüşme talep ettiğini ve görüşmede UPS ve ER-KA taşeronunun aczini daha açık gördüklerini söyleyen Hasanoğlu, atılan işçilerin eksiksiz olarak işe alınması gerektiğini, aksi halde eylemlerinin devam edeceğini bildirdiklerini söyledi.

Firma yetkilileri saldırgan tutumlarını sürdürdüler. Eylem saati beklenirken dayanışmaya gelenlerin resimlerini çeken firma yetkilileri gösterilen tepki üzerine fabrikanın içine giderek oradan çekim yapmaya çalıştılar ve ortamı terörize etmek için polisi fabrika önüne çağırdılar.

Okunan basın metninde, "İşten atılan UPS- ER-KA işçileri geri alınsın!, Tüm çalışanlara insanca çalışma ve yaşam koşulları sağlansın!" talepleri kabul edilene dek direnişin süreceği belirtildi. Eyleme Adana Sanayi İşçileri Derneği, BDSP, Alinteri, Tekstil Sen, Mücadele Birliği ve Halkevleri destek verdi.

13 Nisan'da TEGA işçileriyle dayanışmaya!

TEGA işçileri Ankara'da gerçekleştirilecek dayanışma etkinliğine hazırlanıyorlar. 13 Nisan 2008 Pazar günü Sincan Belediye Kültür Merkezi Yağmur Düğün Salonu'nda gerçekleştirilecek TEGA grevcileriyle dayanışma etkinliğinin açılış konuşmasını Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu yapacak.

"Emeğin Aydınlik Yüzü" film gösteriminin yapılacağı etkinlikte Hasan Tatar, Tolga Çandar ve Sevinç Eratalay türkü ve şarkılarını grevci işçilerle buluşturacaklar.

Sendikal çete kapı dışarı!

Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nda örgütlü Türk-Belçika sermayeli Bosal-Mimaysan fabrikasında çalışan sendika üyeleri, bir süredir faşist Türk Metal çetesi-işveren işbirliği ile karşı karşıyalar. Fabrikada DİSK'e bağlı Birleşik Metal'in örgütlülüğünü

istemeyen Bosal patronu işbirlikçi Türk Metal çetesiyle beraber sendikayı tasfiye çabalarına sarıldı.

2 Nisan'da Taksim'deki Belçika Konsoloslugu önünde basın açıklaması gerçekleştiren Bosal Mimaysan işçileri, sendikal örgütlenmeyi tasfiye çabalarının toplu sözleşme döneminin yaklaşmasıyla gündeme geldiğini söylediler. Bosal fabrikasının örgütlü olduğu BMİS Gebze Şube'nin Başkanı da mücadelelerinin süreceğini dile getirdi. 300'e yakın işçinin çalıştığı fabrika, iki yıl önce yapılan uluslararası görüşmeler ve oluşturulan baskı sonucu BMİS'te örgütlenmişti.

Patron sendikası Türk Metal'in sendikayı tasfiye çabasına karşı Bosal işçileri 1 Nisan günü Türk Metal ve maşaları hakkında suç duyurusunda bulundular. 2 Nisan'da da BMİS'in örgütlü olduğu çevre fabrikalardan gelen destekle Türk Metal çetesinin maşalarına sınıf dayanışmasının gücünü gösterdiler. Sendikalarından vazgeçmeyeceklerini haykıran işçiler, dışarıdan gelen Türk Metal üyelerini fabrika önüne desteğe gelen BMİS üyesi işçilerle beraber kovdular.

MÜ Hastanesi'nde yemek boykotu!

“Ücretsiz ve nitelikli yemek!” talebiyle yemek boykotu gerçekleştiren Marmara Üniversitesi Hastanesi çalışanları 4 Nisan'da da eylemdeydiler. Öğlen hastane bahçesinde bir araya gelen İstanbul Tabip Odası, SES Anadolu Şube üyeleri ve Sağlık İşçileri Sendikası Marmara Üniversitesi Hastanesi İşyeri Temsilciliği ortak eylem yaptılar.

Sağlık emekçilerine ve hasta yakınlarına seslenen İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen nitelikli, ücretsiz yemek hakkı talebini sağlık alanına dönük saldırılarla birleştirdi. SSGSS'ye karşı mücadele çağrısı yaptı. Eyleme hasta yakınları da destek verdi.

Basın açıklamasında sağlık çalışanlarının sorunlarına değinilerek, yemek hizmetinin ücretsiz verilmesi talep edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Varto'da Eğitim-Sen konseri

5 Nisan'da Muş Varto'da Eğitim-Sen tarafından “Düş Sokağı Sakinleri” konseri gerçekleştirildi. 12 Nisan'da Van'da yapılacak olan bölge mitingi öncesi düzenlenen konserde SSGSS'ye karşı emekçilerin topyekûn mücadele etmesi gerektiğini söyleyen Eğitim-Sen Varto temsilcisi Barış Bozkır, bu yasayı geri aldırana kadar mücadele edeceklerini belirtti.

600 kişinin katıldığı geceye Varto Belediye Başkanı, Genel-İş, SES, Tüm Bel-Sen, Pir Sultan Abdal Derneği yöneticileri, Hıms, Karlıova, Karaçoban ve Muş'tan gelen eğitim emekçileri de katıldı. Yerel grupların söylediği türküler ve çekilen halaylarla konser sona erdi.

Kayseri'de işsizlik!

Son yılların en büyük işçi çıkarma ve iş yeri kapatma sorunları ile karşı karşıya gelen Kayseri'de işsizlik çılgın gibi büyüyor. Birlik Mensucat, Çetinkaya

Tekstil, Saygın Tekstil gibi fabrikalarının da aralarında bulunduğu büyük ölçekli işletmeler ya kapandı ya da küçük işletmeler haline dönüştü. Özellikle tekstilde son 3 ay içinde binlerce kişi işsiz kaldı.

Türkiye İş Kurumu Kayseri Müdürlüğü yetkilileri, kendilerine kayıtlı işsiz sayısının 17 bin kişi olduğunu, sırf 2008 başından itibaren işten çıkarılan işçilerin sayısının 7 bini geçtiğini belirtiyorlar. Gerçek rakam ise bunun çok çok üstünde. Zira onbinlerce işçi kuruma kayıtlı değil.

Burjuvazi ve onun ideologlarına göre, hızlı nüfus artışı, ücretlerin yüksekliği, yabancı kaçak işçilik, meslek sevgisinden yoksunluk, Çin malları işsizliğin temel nedenleri olarak gösteriliyor. Oysa sıralanan bu nedenlerin hepsi de tali nedenlerdir. Sermaye düzeninde işsizlik kaçınılmaz bir olgudur. Bu, salt Kayseri'ye değil, tüm Türkiye'ye ve tüm kapitalist dünyaya özgü bir olgudur. Hiçbir önlem, sermaye egemenliği altında işsizliği yok edemez. Bu ancak kapitalizmin bir sosyalist devrimle saf dışı edilmesiyle mümkündür.

Kızıl Bayrak / Kayseri

İDO sendikaya tahammülsüz!

İstanbul Deniz Otobüsleri Anonim Şirketi'ne bağlı olarak faaliyet gösteren BİMTAŞ taşeron firmasının sendikal örgütlenmeye dönük tahammülsüzlüğüne karşı Türk-İş'e bağlı Türkiye Denizciler Sendikası üyeleri Karaköy İskelesi'nde 8 Nisan'da eylem yaptılar.

Karaköy İskelesi'nde gerçekleştirilen ve TÜMTİS, Petrol-İş ve Deri-İş Sendikası Genel Başkanlarının destek verdiği basın açıklamasını TDS Genel Başkanı Turhan Uzun okudu. Taşeron firmalar aracılığıyla belediye işyerlerinde sendikasılaştırma ve taşeronlaşma girişimlerinin devam ettiğini söyledi. BİMTAŞ taşeronunda çalışan 478 gemi adamından 284'ünün Türkiye Denizciler Sendikası'na üye olduğunu, sendika üyelerine istifa baskısı ve tehditlerin yöneltildiğini ifade etti.

Açıklama sırasında “Tehditler bizi yıldırılmaz!” sloganını atan sendika üyeleri İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanına seslenerek baskıların son bulmasını sağlamasını istediler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Samsun Bölge Mitingi'ne çağrı

Gericileştirmeye, piyasalaştırmaya, antidemokratik uygulamalara, ekonomik ve sosyal hakların gaspedilmesine, kariyer basamakları uygulamasına, iş güvencesiz çalıştırılmaya “DUR” demek için mücadeleler sürüyor.

KESK Sivas Şubeler Platformu, 9 Nisan günü eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik hakkı için Samsun Bölge Mitingi'ne çağrı açıklaması yaptı. Basın açıklaması, “Eğitim haktır, gaspedilemez!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganlarının atılması ve bildiri dağıtımıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Sivas

Eğitim Sen'den 12 Nisan mitingine çağrı!

Eğitim-Sen Adana Şubesi 12 Nisan'da Adana'da gerçekleşecek bölgesel mitingine çağrı yapmak amacıyla 9 Nisan günü İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasında, son dönemde işçi ve emekçilere yönelik artan saldırılara değinildi ve eğitimin paralı hale getirilerek faturanın emekçilerin sırtına yıkıldığı vurgulandı. 12 Nisan günü düzenlenecek mitinglere katılım çağrısı yapılarak, bunun aynı zamanda çocuklarımıza ve ülkenin geleceğine de sahip çıkmak olduğu belirtildi.

Kızıl Bayrak / Adana

TRT çalışanları eylemde!

TRT emekçilerinin meclisten geçirilmek istenen TRT Yasa Tasarısı'na karşı verdikleri mücadele sürüyor. 7 Nisan günü TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülen ve yeterli olmadığı gerekçesiyle TRT Genel Müdürlüğü'ne geri gönderilen 3 maddelik tasarıya karşı TRT emekçileri 9 Nisan'da Harbiye'deki TRT İstanbul Radyosu önünde eylemdeydiler. KESK/Haber-Sen üyesi TRT emekçileri İstanbul Radyosu önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile “TRT sansürü”nü, gerici kadrolaşmayı ve baskıları protesto ettiler. Basın açıklamasının ardından eylem atılan coşkulu sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Faşizme karşı omuz omuza!

Uludağ Üniversitesi: “Baskılara son!”

Uludağ Üniversitesi öğrencileri olarak Bursa’da ve ülke çapında yaşanan devlet terörünü protesto etmek ve tutuklu arkadaşlarımıza destek amaçlı olarak 3 Nisan’da bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

Eylem Mediko’nun önünde başladı. “Uludağ, Ankara, Cebeci, DTCF, Çukurova, İstanbul, Ege, Anadolu, İzzet Baysal... Baskılara son!/Uludağ Üniversitesi Öğrencileri” pankartının açıldığı eylemde, çatışma günü jandarma terörünü belgeleyen fotoğraflar taşındı. Yapılan açıklamada saldırıların tüm yerelerde eş zamanlı olarak yaşandığına dikkat çekildi. Eğitim-Sen, ÇHD ve BATİS adına yapılan konuşmalarda saldırı kınandı. SES, ÖDP, SDP ve SODAP da eyleme destek verdiler. Açıklamaların ardından pankart yere serildi ve üzerine kalemler bırakıldı. Eylem slogan ve alkışlarla sona erdirildi. Eyleme yaklaşık 90 kişi katıldı.

Uludağ Üniversitesi Ekim Gençliği

Antalya’da faşist saldırı!

6 Nisan günü Antalya’da gerçekleştirilen saldırıda ilerici öğrenciler yaralandı, 34 öğrenci gözaltına alındı.

Son olarak 4 Nisan günü 70 kişilik faşist grup yurda satırlarla girmiş, ilerici devrimci öğrencilere saldırmıştı. Birçok öğrenci yaralmasına rağmen saldırı püskürtülmüş, faşistlere gerekli yanıt verilmişti.

Faşist grup ertesi gün, okul dışından 30 kişilik bir grupla yeniden yurda saldırı gerçekleştirdi. Bir kişiyi sırtından bıçaklayarak yaraladılar. Saldırının ardından ilerici devrimci öğrenciler, arkadaşlarına sahip çıkarak hastaneye akın ettiler. Silahlı çetenin kampüsüne girdiğinin öğrenilmesi üzerine ise üniversiteye yönediler. Çatışmada faşistler silah kullandılar. Bir kez daha polis ülkücülerle birlikte saldırıya geçti. Birçok öğrenci yaralanırken, 34 öğrenci gözaltına alındı. Saldırının ortağı polis okulda “Her şey vatan için” diye yürüyüş yaptı.

Antalya’da faşist saldırı protesto edildi!

Antalya Akdeniz Üniversitesi’nde polis desteğiyle gerçekleşen faşist saldırı 7 Nisan günü Antalya’daki kitle örgütleri, sendikalar, devrimci ve ilerici kurumlar tarafından protesto edildi.

Eylemde “Üniversitelerde faşist saldırılara son!” pankartı açıldı. Basın açıklamasının ardından üniversite içine yürüyen öğrenciler, polis engeliyle karşılaştılar. Barikatları aşan öğrenciler, sloganlarla Olbia Çarşısı’na kadar yürüdüler.

KESK İstanbul Şubeler Platformu da Akdeniz Üniversitesi’nde yaşanan faşist saldırıyı 8 Nisan’da gerçekleştirdiği basın açıklaması ile protesto etti. Saldırının tek başına 6 Nisan gününe ait bir saldırı olmadığı, önceki günlerde ülkücü öğrencilerin devrimci demokrat öğrencilere “Burada Kürt yok!”, “Hepimiz Türk’üz!” diyerek tacizde buldukları söylendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Üniversitelerde faşist saldırılara son!

DTP, EMEP, SDP, ESP, EHP, TÖP ve SODAP Akdeniz Üniversitesi’nde yaşanan faşist saldırıyla ilgili 9 Nisan’da Galatasaray Postanesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

“Üniversitelerde faşist saldırılara son!” pankartı ve “Üniversitelerde faşist ablukayı yıkacağız!”, “Katil polis üniversiteden defol!” ve “Baskılar bizi yıldıramaz!” dövizlerinin açıldığı eyleme 30 kişi katıldı. Yapılan açıklamada, faşist saldırganlardan Ömer Ulusoy’un bireysel davranan kendini bilmez olarak yansıtılmasının, faşist saldırı ağını örtenlerin suçunu örtme çabasından başka bir şey olmadığı vurgulandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ÇÜ’de faşist saldırı protesto edildi!

Çukurova Üniversitesi Öğretim Elemanları Derneği ile Eğitim-Sen Adana Şubesi 9 Nisan’da ortak bir açıklama yaparak Akdeniz Üniversitesi’nde yaşanan faşist saldırıyı kınadılar. Yapılan açıklamada; “Uludağ, Ankara ve Akdeniz Üniversiteleri’ndeki olaylar başta olmak üzere, çeşitli kentlerde yaratılmak istenilen dehşet ortamının aşılması için; çoğu kez çok bildik olan fail ve arkasındaki güçlerin kamuoyuna hızla açıklanması ve olayların aydınlatılarak suçluların cezalandırılması” istendi. Öğretim elemanlarının ve öğrencilerin de katıldığı eylem, “Demokratik üniversite istiyoruz!” sloganı atılarak bitirildi.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

Adana’da “İşçilerin birliği halkların kardeşliği pikniği!”

Adana Sanayi İşçileri Derneği olarak hazırlıklarını sürdürdüğümüz “Güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz çalışmaya karşı sanayi işçileri kurultayı” ve bununla bağlantılı olarak ele aldığımız 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde planladığımız pikniğimizi 6 Nisan günü gerçekleştirdik.

Kahvaltının ardından bir açılış konuşması gerçekleştirildi ve piknik programı açıklandı. Öğlen başlayacak olan etkinliğe kadar çeşitli sportif etkinlikler ve sohbetler gerçekleştirildi.

Etkinlik Sanayi İşçileri Derneği’nden bir arkadaşımızın açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada sermayenin işçi sınıfı ve emekçilere yönelik saldırılarına değinildi, işçi sınıfının can bedeli mücadelelerle elde ettiği kazanımların bir elinden alınmaya çalışıldığı vurgulandı. Sermayenin saldırıları karşısında işçi sınıfının son dönemde giderek yükselen mücadelesi ve bunun yarattığı sonuçlara değinildi.

Açılış konuşmasından sonra UPS Kargo’da çalışırken işten atılan bir işçi söz aldı. Sermayenin saldırılarının ortada olduğunu, asıl tartışılması gerekenin bunun karşısında neler yapması gerektiği olduğunu vurgulayarak kendi deneyimlerini aktardı. Tek kurtuluşunun işçi sınıfının örgütlenerek mücadele etmesinden geçtiğini vurgulayarak kurultaya katılım çağrısı yaptı.

Ardından iki işçi daha söz alarak, içinden geçtiğimiz süreci değindi ve sermayeye karşı işçi sınıfı ve ezilenlerin safında mücadele çağrısı yaptı.

Şakirpaşa İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu’nun “Yeniden Doğarız Ölümünden” isimli oyununu sergilemesinin ardından Şakirpaşa İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu bir dinleti sundu. Türküler ve devrimci ezgilerden oluşan dinletinin ardından öğle yemeği için ara verildi.

Ardından sportif etkinlikler ve sohbetler gerçekleştirildi. Piknik boyunca işçilerin çalıştıkları alanların sorunlarını ve deneyimlerini tartışmaları oldukça anlamlı oldu. Pikniğimiz 50 kişi katıldı.

***

Bu arada, kurultay çalışmalarımız çerçevesinde çıkardığımız Sanayi İşçileri Bülteni’ni de etkin bir biçimde kullanmaya devam ediyoruz. Şakirpaşa Yeni Metal Sanayi Sitesi ve Karşıyaka Sanayi olmak üzere binlerce işçiye bülten ulaştırdık. Aldığımız tepkiler oldukça anlamlıydı.

Son olarak da hazırladığımız kurultay çağrı afişlerimizi yaygın bir şekilde yapmaya başladık. Yüzlerce afiş Şakirpaşa Mahallesi’ne ve binlerce işçinin kullandığı sanayi yolu üzerine yaptık.

Önümüzdeki süreçte kurultaya çağrı çerçevesinde yaygın bir ajitasyon-propaganda faaliyeti sürdürürken, seçilmiş alanlara dönük faaliyetimizi yoğunlaştıracağız

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Gençlik hareketinden...

Dilekçe değil mücadele kazandı!

Dönemin açılmasıyla birlikte İÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Genç-Sen olarak "Fakülteler arası geçiş yasağına son!" başlıklı bir kampanya başlatmıştık. 1 Nisan'da Edebiyat Fakültesi önünde yaptığımız basın açıklamasıyla topladığımız 1200 dilekçeyi dekanlığa teslim etmiştik. 4 Nisan'da dekanlığın yaptığı açıklamayla Fen-Edebiyat Fakülteleri arasındaki geçiş yasağına son verildi. Öğrencilerin verdiği mücadele bir kez daha okul yönetimine geri adım attırdı.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Düşünce ve Hukuk Kulübü'nden panel

Anadolu Üniversitesi Düşünce ve Hukuk Kulübü, 2 Nisan günü saat 14.00'de "Neo-liberal kurguda yeni yasal düzenlemeler" başlıklı bir panel gerçekleştirdi.

Panelde Prof. Dr. Fuat Ercan, eğitimin özelleştirilmesi ve paralılaştırılması, TTB 2. Başkanı Metin Bakkalcı ise SSGSS yasası hakkında konuştu.

Metin Bakkalcı, devletin kamu hizmetlerinden neden çekilmek istediğine değindi ve sağlığın kâr edilebilecek önemli bir alan olarak görüldüğünü vurguladı. SSGSS yasasının mantığının diğerleri gibi "hizmet alan karşılığını öder" olduğunu vurguladı.

Fuat Ercan, burjuvazinin neden yasaları değiştirmeye ihtiyaç duyduğundan bahsetti. Bugün eğitimin amacının piyasaya ve sermaye sınıfına nitelikli emek gücü sağlamak olduğunu ve nitelikten kastedilenin ise sermayenin işine yarayacak, artı değer üretecek bir emek gücü olduğunu ifade etti. Soru cevap kısmı ile panel sona erdi. Panele yaklaşık 150 kişi katıldı.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

Kampüslerden alanlara kızıl 1 Mayıs'a!

6 Nisan günü gerçekleştirdiğimiz Genç-Sen toplantısı sonrasında 1 Mayıs çalışmamızın genel hatları çizildi. KTÜ ana kampüsüyle birlikte Fatih Eğitim Kampüsü'nde iki ayrı başlıkla 1 Mayıs'a yönelik çalışma yürütülecek. Fatih Eğitim Kampüsü'nde fakülteye kurulan baz istasyonunun teşhiri yapılacak. Baz istasyonuna yönelik çalışmamızı "Başka Bir Üniversite Mümkün!" merkezi kampanyasının şiarı altında öreceğiz. "Kâr için baz istasyonu kurmayan, geleceğimizi yok etmeyen başka bir üniversite mümkün!" şiarıyla Fatih Eğitim Fakültesi öğrencileri taleplerini 1 Mayıs alanlarına taşıyacaklar.

YÖK Başkanı'nın "Herkesin üniversite okumasına gerek yok, parası olan üniversite okusun" açıklaması üzerinden YÖK'ün teşhiri ile paralı eğitime karşı bir çalışma başlatacağız. İki kampüste yürütülecek çalışmaları "Başka Bir Üniversite Mümkün!" şiarıyla bütünleştireceğiz. Parasız eğitim talebimiz 1 Mayıs alanlarında yankılanacak.

Trabzon Ekim Gençliği

Katil devlet hesap verecek!

3 Nisan günü Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü'nde, devletin 30 Mart '72'de Kızıldere'de, 21 Mart '08'de Newroz'da yaptığı katliamlarla ilgili bir eylem gerçekleştirildi.

Eylem, "30 Mart 1972 Kızıldere 21 Mart 2008 Newroz! Kan çığırkanlarının değil halkların kardeşliği safındayız!" pankartı ve ortak dövizler açılarak Yunus Emre Yurdu önünden yemekhaneye yapılan bir yürüyüşle

başladı. Yemekhane önünde yapılan açıklamada, sınır ötesi hareketle birlikte üniversitelerin de ırkçı uygulamaların bir parçası haline getirilmeye çalışıldığı vurgulandı. Ekim Gençliği, DÖB, ODAK, DPG, SGD ve SDG'nin örgütlediği eyleme 50 kişi katıldı. TKP'li öğrenciler, DGH, Eskişehir Gençlik Derneği ve ÖDP gençliği destek verdi.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

Liseli gençlikten...

MEB'den ferman, öğrencilerden isyan!

İstanbul Liseli Gençlik Platformu olarak 12 Nisan'da gerçekleştireceğimiz kurultayların çalışmalarını sürdürüyoruz. Bu çerçevede 5 Nisan'da Kadıköy Dersaneler Sokağı'nda kurultaya çağrı yapan bir basın açıklaması yaptık. Kurultaylarımızı kamuoyuna ilan ettik.

Bugün eğitim alanında bir dizi "yenilik" yapanların fermanları karşısında İLGP olarak, liselileri özgürlük ve eşitlik için mücadeleye çağırdık. Kurultayların gücüyle 1 Mayıs'a yapacağımız hazırlığı da ifade ettik ve tüm liseli ve dersanelileri 1 Mayıs'a çağırdık.

Basın açıklamasına dersanelerde bulunan öğrenciler alkışlar, ıslıklarla destek verdiler. Sloganlara eşlik ettiler. Dersane camlarındaki öğrenciler "ÖSS kaldırılсын!" sloganı attılar.

Basın açıklaması için Kadıköy İskelesi'nde toplanıp Dersaneler Sokağı'na yürüdüğümüz sırada sivil polisler önümüzü kestiler. Bir yoldaşımıza eylemin haber verilip verilmediğini sordular. Yoldaşımızın, eylemin fiili ve meşru olduğunu söylemesi üzerine yanımızdan ayrıldılar.

İstanbul Liseli Gençlik Platformu

İzmir LGP'nin kuruluşuna doğru...

Bir süredir yoğun bir faaliyetle yerelerde çalışmalarını sürdüren İzmir Liseli Gençlik Platformu-Girişimi 12 Nisan günü gerçekleştireceği şenlikle kuruluşunu ilan edecek.

"ÖSS'ye, ticari eğitime, ırkçı müfredata, tek tip disiplin anlayışına, faşizme, şovenizme, emperyalist savaşlara karşı İzmir Lisesi Gençlik Platformu kuruluyor!" şiarıyla kuruluş şenliğine hazırlanan İLGP Girişimcileri, şenliklerini İzmir Büyükşehir

Belediyesi Gençlik Tiyatrosu'nda yapacaklar. Saat 15.00'te Fuar İçi Kahramanlar Kapısı Girişi'ndeki Gençlik Tiyatrosu'nda gerçekleştirilecek etkinlik öncesinde liselerde etkinliğe çağrı amaçlı çalışmalar tüm hızıyla sürüyor. İLGP Girişimcileri bir yandan etkinliğe çağrı bildirimlerini liselilere taşıırken, diğer yandan "Ticari Eğitime Karşı Katalizör" dergisini liselilerle buluşturuyorlar.

Kızıl Bayrak / İzmir

Liselerimizi küçük "Polat"lara teslim etmeyeceğiz!

İzmir Liseli Gençlik Platformu Girişimi olarak faaliyetlerimize liselerde devam ettik. Kuruluşumuza çağırın bildirimlerimizi Alsancak Namık Kemal Lisesi, Teğmen Ali Rıza Akıncı Anadolu Lisesi, 75. Yıl End. Mes. Lisesi, Menemen Lisesi'ne ulaştırdık. Ticari eğitime, baskıcı disiplin yönetmeliklerine karşı liseli arkadaşlarımızı 12 Nisan'da yapılacak olan İLGP Kuruluş Şenliği'ne çağırdık. Çoğu okulda ilgiyle karşılaşılan bildiri dağıtımımız, iki lisede bir-iki faşist tarafından "dağıttırmayız" denilerek provoke edilmeye çalışıldı. Bizler de inadına lise çıkışında sesimizi yükselterek ticari eğitim ve yozlaşma karşıtı propagandamıza devam ettik.

İzmir Liseli Gençlik Platformu Girişimi

Kartal'da Meslek Lisesi Kurultayı'na doğru...

9 Nisan'da Kartal İLGP olarak Kartal Endüstri Meslek Lisesi önünde "Meslek Lisesi Kurultayı'na doğru" adlı bültenimizin dağıtımını gerçekleştirdik. Meslek liselileri İLGP'de örgütlenmeye ve mücadeleye çağırın, meslek liselerinde "staj" adı altında gerçekleştirilen uygulamanın bir sömürü mekanizması olduğuna işaret eden yazılarımızın bulunduğu bülten öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Dağıtımda 300'ü aşkın bülten kullandık.

Öğrenciler bülteni yolda okumaya-aralarında tartışmaya başladılar. Yanısıra birkaç adet olarak diğer okullarda okuyan arkadaşlarına götürmek isteyenler oldu. Dağıtımın sonlarına doğru bir grup liseli ile kurultay ve İLGP çalışmaları üzerine tartışma olanağı yakaladık.

Okul özel güvenliğinin ve faşist öğrencilerin engelleme çabalarına rağmen dağıtımımızı sonuna kadar sürdürdük.

Kartal İLGP

Mısır'da işçi ve emekçiler sömürü ve zorbalığa karşı ayakta!

Günlere yayılan genel grev–genel direniş!

Mısır'da genel grev ve kitle gösterileri önce medya tekelleri tarafından görmezden gelindi. Bu sessizlik fesadına, objektif ve hızlı haber vermekle övünen İngiliz yayın kuruluşu BBC dahil medya tekellerinin neredeyse tümü ortak oldu. Kimi olayları anında dünyaya duyuran bu tekeller, onbinlerce işçi ve emekçinin neoliberal politikalara karşı ayaklanmasını görmezden geldiler. Ancak emekçilerin günlere yayılan militan direnişini medya tekellerinin örnek istediği sessizlik çemberini parçaladı.

Tıpkı Ankara'daki Amerikancı sermaye iktidarı gibi İMF reçeteleri uygulayan gerici Mısır rejimi, yaklaşık 80 milyon nüfuslu ülkenin %40'ını açlık ve sefaletle mahkum etmiştir. Buna rağmen, İMF ve DB şefleri, Mısır ekonomisinin büyüme performansından çok memnun olduklarını söylüyorlar. Mısırlı işçi ve emekçilerle alay etme küstahlığında bulunan İMF-DB şeflerinin memnuniyeti, Hüsnü Mübarek başkanlığındaki rejimin halkın değil, işbirlikçi sermayeyle arkasındaki emperyalist güçlerin hizmetinde olduğunun çarpıcı göstergesidir.

6 Nisan'da yapılan (Müslüman Kardeşler Örgütü'nün boykot ettiği) yerel seçimlerden iki gün önce başlayan grev ve gösteriler, '77'de gerçekleşen "ekmek ayaklanması"yla kıyaslanıyor. '77'de ayaklanan emekçilere saldıran kolluk kuvvetleri yüze yakın insanı katletmişlerdi.

31 yıl sonra, 4 Nisan'da 3 milyon nüfuslu işçi kenti Mahalla el Kübra'da tekstil işçilerinin başlattığı grev ve gösterilere de saldıran polis, kimi haberlere göre 2, kimilerine göre ise 6 emekçiyi katletti. 35 bin polisle kuşatılan kentte yüzlerce yaralı olduğu kaydedilirken, 400'ü aşkın emekçinin de tutuklandığı bildiriliyor.

Ülke nüfusunun %40'ının yoksulluk sınırı altında bir yaşama mahkum edildiği Mısır'da günlük ekmek tüketimi dünya ortalamasında ilk sırada yer alıyor. İMF-DB şeflerinin övgülerine mazhar olan gerici rejim ise, uyguladığı ekonomik politikalar sonucu ekmek fiyatlarının hızla yükselmesine yolaçtı. Yoksul Mısırlıların ekmek kuyruklarında saatlerce beklemesi sıradan bir olay haline gelirken, son haftalarda bu kuyruklarda çıkan kavgalar sonucu 15 kişinin hayatını kaybettiği bildiriliyor.

Yoksulluk ve açlığı dayatan zorba rejime karşı Mahalla el Kübra'da başlayan direniş, genel grev çağrısıyla başkent Kahire ve diğer kentlere de yayıldı. Greve çıkmaları engellenen 25 bin tekstil işçilerinin bir kısmı aileleriyle birlikte sokaklara çıkıp kolluk kuvvetleriyle militan çatışmalara girerken, diğer kentlerdeki işçi ve emekçiler de Mahalla el Kübra işçileriyle dayanışma grevleri ve eylemleri düzenlediler.

İki günlük genel greve katılımın yüksek olduğu belirtilirken, pek çok kentte kepenklerin kapatıldığı, işçilerin yanısıra öğrencilerin, kamu emekçilerinin, işsiz kent yoksullarının da sokaklara dökülerek Hüsnü Mübarek yönetimine karşı tepkilerini militan eylemlerle ortaya koydukları bildirildi.

Grev yapma ve gösteri düzenlemenin yasak olduğu Mısır'da, Mübarek yönetiminin halktan genel greve katılmamasını ve sokak olaylarından uzak durmasını talep etmesine rağmen olayların ayaklanma boyutuna varması, işçi ve emekçilerdeki öfke birikiminin göstergesidir.

Silahlı kolluk kuvvetlerini emekçilerin üzerine salan Amerikancı rejim, olayların üstesinden gelemeyince bazı tavizler vermek zorunda kaldı.

Hüsnü Mübarek yönetimi maaşlara zam yapıp, 15 milyon kişiyi daha gıda yardımı programına dahil edeceğini ilan ederek emekçileri yatıştırmaya çalışıyor. Karaborsada un satan 12 bin vurguncuyu gözaltına aldığı öne süren Mısır yönetimi, un-ekmek fiyatlarını kontrol altına almaya çalışıyor.

30 milyon civarında insanın günde 2 dolardan az bir gelire yoksulluk sınırının altında yaşamaya mahkum edildiği ülkede ekmeğin yanısıra yemeklik yağ, pirinç gibi temel gıda maddelerinin fiyatı da son aylarda iki mislinden fazla artmış durumda.

Gıda krizine varan sorunlar toplumun ara kesimlerini de etkileyecek boyuttadır. Nitekim insanca yaşam talebiyle genel grev ilan edip sokaklara dökülen işçilerin yanısıra işsizler, öğretmenler, doktorlar, avukatlar, yargıçlar ve öğrenciler de harekete geçmiş bulunuyor.

Mısırlı işçi ve emekçilerin kitlesel olduğu kadar militanca dışavuran öfkesi zorba Mübarek yönetimini sıkıştırılmaktadır. Ancak bu hareketin henüz devrimci bir program etrafında birleşik bir direnişe geçme olanağından yoksun olması, rejimi belli ölçüde rahatlatıyor.

Görünen o ki, zorunlu olarak "muhalif" rolü üstlenen gerici Müslüman Kardeşler Örgütü, bu toplumsal hareketin yarattığı siyasal duyarlılıktan en çok yararlanacak taraf olacaktır. Mübarek yönetimine muhalif olan, ancak kapitalizme, neoliberalizme ya da emperyalizme muhalif olmayan bu gerici örgütün işçi ve emekçilerin sorunlarına çözüm üretmesi mümkün

değil. Zira işçi sınıfıyla emekçileri açlık ve sefilliğe mahkum eden Mübarek ya da partisinin ötesinde, Mısır'da egemen olan kapitalist düzendir.

Mevcut koşullarda işçi ve emekçilerin bir kısmı Müslüman Kardeşler Örgütü'nün peşine takılsa da, bu yanılsama geçici olmak durumundadır. Çünkü dünyanın her yerinde olduğu gibi Mısır'da da işçi sınıfı ile emekçi müttefiklerinin çıkarlarını ancak anti-kapitalist, anti-emperyalist programı rehber edinen devrimci akımlar sonuna kadar savunabilir.

Arjantin halkı kirli savaş suçlularından hesap soruyor!

CIA güdümündeki Arjantin ordusu 1976 yılında faşist bir darbeyle yönetime el koyduktan sonra, 20. yüzyılın tanık olduğu en vahşi cuntalardan birini kurarak '83 yılına kadar hüküm sürmüştür. Onbinlerce işçi, emekçi ve ilerici-devrimciyi katleden askeri cunta, 30 bine yakın ilerici-devrimcinin "kayıp" olduğunu da ilan etmişti. Katledilen çocuklarının cesetlerine ulaşamayan analar, onyıllar boyunca başkent Buenos Aires'teki Plaza de Mayo Alanı'nı eylem alanına çevirmişlerdir.

Çocuklarının faşist cellâtlar tarafından ortadan kaldırılmasına engel olmayan Arjantin halkı, '90'lı yıllardan itibaren cunta artıklarından hesap sormasını başararak tarihsel sorumluluğunu kısmen de olsa yerine getirmeye başlamıştır.

Yönetime yaptıkları basınçla cuntacı generallerden kısmen de olsa hesap sorulmasını sağlayan Arjantin halkı, her fırsatta kirli savaşın işkenceci katillerinin de yakasına yapışmaktadır. Halkın duyarlılığını bilen Arjantinli savcılar da, Türkiye ve pek çok ülkede tanık olduğumuz gibi kirli savaş suçlularını aklama yoluna gidemiyor. Nitekim bir Arjantin mahkemesinin yeni açıklanan kararı da kirli savaş suçlularının huzurunu kaçırarak cinstendir.

Uzun yıllar boyunca mücadele eden Plaza de Mayo büyükanneleri, faşist cunta sonrasında katledilen devrimci kadınlardan 500'ünün zindanlarda doğum yaptığını, burada doğan bebeklerin ise kaçırılarak kirli savaş suçluları tarafından "evlat" edinildiğini açığa çıkarmışlardı. Faşist cuntacılar, "düşman neslini rehabilite etme" adına bebekleri asker ailelerine yasadışı yollarla vermişti.

Kaçırılan torunlarının %88'inin kimliğini tespit eden büyükanneler, çocukların bir kısmının ailelerine dönmelerini sağladılar.

Kaçırılan 500 bebekten biri olan Maria Eugenia Sampallo Barragan adlı bir kadın, kendisini kaçırılan hakkında açtığı davayı kazandı. Suçlular hapis cezasına çarptırıldı. Mahkeme, sahte anneye sekiz, sahte babaya yedi, bebeği kaçırılan subaya ise 10 yıl hapis cezası vererek bir ilke imza attı.

Davanın sonuçlanması üzerine, zindanda katledilen anne ve babasının resmini göstererek açıklama yapan Sampallo Barragan, "Benim ailem bunlar. Resmi bir evlatlık sözleşmesi değil. Bu insanlar (hapis cezasına çarptırılan suçlular) sahte doğum tarihi, yeri ve belgeyle beni kendi kızları gibi kaydettirdi. Kendi kendinize sorunuz; kaçırılmış bir bebeğe sürekli kendi kökleri hakkında yalan söylenmiş, her gün kötü davranılmış, aşağılanmış ve aldatılmış olsun. Bütün bunları yapan kişi sevgiyi bilebilir ve hissedebilir mi? Ben derim ki, hayır" sözleriyle tepkisini dile getirdi.

Kaçırılan bebeklerin açtığı bu ilk davanın diğerleri için de emsal teşkil etmesi bekleniyor.

Emperyalizmin savaş aygıtı NATO'nun Bükreş zirvesi...

NATO'ya biçilen misyon: Küresel tetikçilik!

Tekelci kapitalizmin vurucu gücü NATO, 26 üye ülkenin devlet ve hükümet başkanlarının katıldığı “genişleme” gündemli zirvesini Romanya'nın başkenti Bükreş'te gerçekleştirdi. Türkiye'den Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Dışişleri Bakanı Ali Babacan ve Savunma Bakanı Vecdi Gönül katıldı. Bazı çevreler Bükreş buluşmasını, savaş aygıtının kurulduğu 1949 yılından bu yapılan “en önemli zirve” olarak değerlendirdi.

Zirve için eski Sovyet Blok'u üyelerinden Romanya'nın başkentini seçen emperyalist güçler, bu uğursuz buluşmaya sembolik bir anlam yüklemeyi hedeflediler.

Yeni tetikçi arayışı umulan sonucu vermedi

İşgali üstlendikten sonra Afganistan'da acze düşen savaş aygıtı NATO'nun şefleri, uzun zamandır üye ülkelere savaş bölgelerine gidecek ek asker talebinde bulunuyor. Asker talebi bu zirvenin de önemli gündem maddelerinden biri oldu. Ancak haydutbaşı Bush'un yanısıra savaş aygıtının Brüksel'deki şeflerinin de ısrarlı talepleri pek karşılık bulamadı.

Tek istisna, faşizan zihniyetli Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin Afganistan'a 800 asker gönderme vaadinde bulunması oldu. Başa geçtikten sonra rotayı ABD-İngiliz emperyalist odağına doğru kıran Sarkozy yönetiminin, NATO'nun askeri kanadına yeniden katılmak için bu adımı attığı bildiriliyor. Fransa, General De Gaulle döneminde, ABD'nin dış politikasını ve NATO'da uygulamaya çalıştığı stratejiyi protesto ederek 1 Temmuz 1966'da aygıtın askeri kanadından çekilmişti.

Yapılan açıklamaya göre Fransa'nın yanısıra Polonya 400, Gürcistan 500, Çek Cumhuriyeti 120, Azerbaycan 45 askerini Afganistan'a gönderme vaadinde bulundu. İşgalci güçlerin başkent Kabil'i bile denetlemekten aciz olduğu göz önüne alındığında, bu ek kuvvetin Afganistan işgalini sürdüren savaş aygıtının derdine deva olmayacağı açıktır.

Nitekim aygıtın diğer üyelerinin savaş bölgesine asker göndermemesi durumunda Afganistan'daki askerlerini çekeceğini ilan eden Kanada hükümeti de bu rakamın yetersiz olduğunu bildirdi. Kanada Başbakanı Stephen Harper, ittifak üyesi ülkelerin Afganistan'a daha fazla asker göndermelerini istedi. Görünen o ki, Afganistan'daki işgalci birlikleri güçlendirmek yine ABD emperyalizminin bu ülkeye göndereceği ek kuvvete bağlı olacak. Ancak halen Irak bataklığında çırpınan ABD savaş makinesinin de bu işin üstesinden gelmesi kolay olmayacak.

Afganistan'daki gidişat savaş aygıtının şeflerini yenilgiyi tartışmaya itmiş bulunuyor. Bu ülkedeki bir yenilginin NATO'nun geleceğini etkileyecek boyutta sonuçlar doğurabileceği kabul ediliyor. Buna rağmen üye ülkeler Afganistan'da savaş alanına inmekten çekinmiyorlar. Sonuçta Bush'un “Afganistan'da yenilirse, El Kaide bizi evimizde vurur” diyerek etrafa korku salma girişimi de etkili olmadı. Bu durum dünyanın en yıkıcı militarist gücünün sınırlarını göstermesi açısından önemlidir.

Emperyalist güç odakları arası çelişkiler genişlemeyi sınırladı

Savaş aygıtının Brüksel'deki şefleri, Bükreş Zirvesi'nin “genişleme” gündemli olacağını ilan etmiş, bu çerçevede Gürcistan, Ukrayna, Arnavutluk, Hırvatistan, Makedonya gibi emperyalistlere yamanmaya çalışan gerici rejimlerin yönetimindeki ülkelerin NATO üyeliğine alınacağını ifade etmişlerdi. Böylece savaş aygıtı Rusya'nın sınırlarına kadar dayanacaktı.

Ancak bu plan da savaş kundakçılarının istediği şekilde gerçekleşmedi.

Yunanistan Makedonya'nın üyeliğini engellerken, Rusya, Ukrayna ile Gürcistan'ın NATO üyeliğine cepheden karşı çıktı. Zirve henüz başlamadan açıklama yapan Rusya'nın NATO Büyükelçisi Dimitry Rogozin, aygıtın Gürcistan'a üyelik konusunda yeşil ışık yakması halinde, Gürcistan'ın Abhazya ve Güney Osetya bölgelerini “kaybedebileceği” uyarısında bulundu.

Reuters Haber Ajansı'na mülakat veren Rogozin, “Gürcistan NATO üyeliğine ilişkin olarak Washington'dan bir işaret aldığı anda, hemen ertesi gün Abhazya ve Güney Osetya'nın gerçek anlamda Gürcistan topraklardan kopması süreci başlayacak” dedi.

Rusya Dışişleri Bakan Yardımcısı Grigoriy Karasin ise, Ukrayna'nın NATO'ya kabul edilmesi halinde Rusya'nın batı dünyasıyla ilişkilerinin de çok zarar göreceğini söyledi. Karasin'in açıklaması, ABD Başkanı George Bush'un Kiev ziyaretinde Ukrayna'nın NATO üyeliğini destekledikleri açıklamasının hemen ardından geldi.

NATO ile Rusya arasında işbirliği için 2002'de oluşturulan NATO-Rusya Konseyi toplantısına ilk kez katılan Vladimir Putin ise, NATO'nun Rusya'yı hesaba katmadan hareket edemeyeceğini savunup, “Rusya hesaba katılmazsa istikrar sarsılır. NATO

kendi güvenliğini başka ülkelerinin güvenliği pahasına sağlayamaz” sözleriyle batılı şefleri uyardı.

Rusya'nın çıkışı Almanya, Fransa, Belçika, İspanya, Yunanistan, İtalya Macaristan, Hollanda, Lüksemburg, İzlanda, Norveç tarafından desteklenince, savaş kundakçılarının hevesleri kursaklarında kaldı. Sonuç olarak Arnavutluk ve Hırvatistan dışındaki ülkelerin savaş aygıtına katılıp ABD emperyalizmi adına tetikçilik yapmaları bir süreliğine ertelenmiş oldu.

Putin ABD'nin kalkan için gerekçe yaptığı İran tehdidinin de olmadığını belirtti. “Hiç kimse İran'ın ABD'ye saldırmaya cesaret edeceğini sanmasın. İran'ı köşeye itmek yerine birlikte onu daha şeffaflaştırmak en mantıklısı” şeklinde konuşan Putin, Füze kalkanının İran'a değil Rusya'ya karşı kurulacağını bildiklerini bir kez daha yineledi.

Ancak füze kalkanı konusunda ABD'nin izinden giden savaş aygıtının üyeleri, silahlanma yarışını körüklemesi beklenen bu projeye destek verdiler.

Bu arada NATO'nun kapılarına dayanmasına tepki gösteren Putin yönetimi, aygıtın Afgan halklarına karşı işlediği ağır suçlara ortak olmaktan da geri durmadı. Zirvede NATO ile Rusya, ittifakın Afganistan'daki operasyonlarına askeri olmayan malzemelerin transferinde işbirliği anlaşması yaptı. Buna göre Rusya toprakları üzerinden Afganistan'daki işgalci güçlere gıda, petrol, yedek parça ve ulaşım araçları gibi “sivil”

malzemeler taşınacak. Öte yandan Rusya, hava sahasını da NATO'ya açma vaadinde bulundu.

Ankara'daki işbirlikçiler savaş aygıtının emrine amade

Bakanlarla Bükreş'e giden Abdullah Gül, zirveye hareketinden önce yaptığı basın toplantısında, Afganistan'a asker gönderileceğini söyledi. Gazetecilerin "Afganistan'a asker göndermede tutumunuz nedir" sorusunu, "Muharip güç gönderme niyetimiz yok. Yani orada savaşa giren olmayacak. Onun ötesinde Afganistan'a hem askeri hem sivil güçlü destek vermeye devam edeceğiz. Bu bizim çok önem verdiğimiz bir konu" dedi.

Görüldüğü üzere, Afganistan'daki çatışmalara katılmayı göze almayan Ankara'daki işbirlikçi takımı, işgalci NATO güçlerinin Afgan haklarına karşı işlediği ağır suçlara ortak olmaya fazlasıyla hevesli olduklarını ifade ediyor.

Cumhurbaşkanı'nın "füze kalkanı" kurulmasıyla ilgili soruya "Savunmada ve güvenlikte bölünmüşlük olmaz" şeklinde yanıtlaması, savaş kundakçılarıyla bu konuda anlaşmaya varılmış olabileceği şeklinde yorumlandı.

Bükreş Zirvesi'nin toplandığı günlerde çıkan "Savunma ve Havacılık Dergisi"nin Nisan sayısında röportajı yayınlanan Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt da, savaş aygıtı NATO'nun emrine amade olduklarını ifade ediyor.

Türkiye'nin NATO'yu, kendisinin de ayrılmaz parçası olduğu Transatlantik güvenliğinin bir dayanak noktası olarak değerlendirdiğini ifade eden Büyükanıt, NATO'nun devam eden operasyonlarına sağladığı desteğin yanı sıra Türkiye'nin NATO'nun dönüşüm çabalarını da aktif olarak desteklediğini kaydetti.

Geleceğe dönük planlarını açıklayan Genelkurmay Başkanı, "Türk ordusunun, hem konvansiyonel hem de asimetrik muharebeleri icra edebilecek, sayısal bakımdan daha küçük ancak daha modern; hareket kabiliyeti, vuruş gücü ve profesyonellik oranı yüksek; ana silah, malzemesi tam ve NATO ile uyumlu bir yapıya kavuşturulmasının hedeflendiğini" belirtiyor.

NATO'nun Afganistan, Kosova ve Akdeniz'de icra ettiği operasyonlar ile Irak'taki faaliyetlerine "önemli katkılar" sağladıklarını vurgulayan Büyükanıt, Türkiye'nin NATO karargahları barındırmanın, eğitim faaliyetleri yürütmenin yanı sıra, NATO ortak bütçesine maddi katkı sağlamakta, NATO zirvesi ve NATO tatbikatlarına ev sahipliği yapmakta olduğunu hatırlattı.

Yorum gerektirmeyecek açıklıkta olan bu sözlerden de anlaşıldığı üzere, savaş aygıtı NATO'nun ikinci büyük ordusu, tetikçilik misyonuna ilk günkü sadakatle devam etmektedir.

NATO'ya önerilen misyon savaş kundakçılarına tetikçilik!

Halkları köleleştirme seferine devam eden Washington'daki savaş kundakçıları, savaş aygıtının üye sayısını alabildiğine arttırmak için uğraşmaktadırlar. Aygıtın "görev alanı"na yerküremizin her tarafını dahil etmek isteyen bu güçler, Afganistan işgalini NATO'ya devrederek bu yönde ilk somut adımı atmışlardı. Şimdi Asya, Afrika ve Ortadoğu'yu "görev alanı" ilan etmek için planlar hazırlıyorlar.

Enerji kaynaklarını ve yollarını kontrol etmek, yükselen Rusya, Çin, Hindistan gibi güçleri çevrelemek, Avrupalı emperyalistlerin bağımsız inisiyatif geliştirmelerini engelleyip, belli paylar karşılığında savaş kundakçılarınin destekçileri durumuna getirmek... Bu ve benzeri planları tutarsa, sallantıda olan dünya jandarmalığı misyonunu

güvence altına alabileceklerini var sayan ABD rejiminin şefleri için savaş aygıtı NATO vazgeçilmezdir.

Yeni stratejiyi göre, Washington'daki haydut takımı, "nükleer önleyici darbe" dahil olmak üzere, kirli planlarına itiraz eden tüm güçleri, modern silahlarla donanmış katiller sürüsünden teşkil ettikleri savaş makinesiyle diz çöktürme hevesindedir.

Emperyalist güç odakları arasındaki çelişki ve çatışmalar bu planların hayata geçmesine elverişli mi? Bunu kestirmek kolay olmasa da, halkları köleleştirme seferinin başarıya ulaşmayacağı kesindir. Parçalı Irak direnişi bile ABD savaş makinesini bataklığa saplamaya yettiğine göre, halklara karşı açılacak yeni cephelerin işgalci güçleri boğacak bataklıklara dönüşmesi önünde bir engel yoktur.

Nükleer silahları kullanabilecek kadar gözü dönüş caniler tarafından yönetilen savaş aygıtı NATO ya da bu aygıtın güdümündeki orduların üstesinden gelmek, dünya halkları için kolay olmayacaktır elbet. Ama kölelik ya da ölümden başka bir şey vaat etmeyen emperyalist-kapitalist sistemle hesaplaşmadan da, ne savaşların kitlesel kıyımlarından kurtulmak ne yağma ve sömürünün dayattığı kölelik zincirlerini parçalamak mümkündür.

Haydutbaşı Bush Soçi Zirvesi'nde umduğunu bulamadı...

Rusya "füze kalkanı"na direndi!

Akıl almaz boyutlara varan silahlanma yarışını sürekli körükleyen ABD'deki savaş çetesinin son yıllarda dillendirdiği doğu Avrupa ülkelerine "füze kalkanı" kurma planı, baştan beri Rusya'nın sert tepkisiyle karşılanmıştır. Avrupa-Rusya arası konvansiyonel silahları sınırlandırma anlaşmasını geçen Aralık ayında iptal eden Putin yönetimi tepkisinin ciddiyetini göstermişti.

ABD-Rusya ilişkilerinin gerilmesine yol açan proje, savaş aygıtı NATO'nun Bükreş Zirvesi'nde de gündeme gelmiş, Rusya'nın tepkisine rağmen aygıt üyesi devletler tarafından onaylanmıştı. Zirvede, Amerikancı rejimlerin işbaşında bulunduğu Gürcistan-Ukrayna ikilisinin NATO üyeliğine alınmasını engelleyen Rusya, "füze kalkanı"na karşı olduğunu da açıkça dile getirdi.

ABD'nin, "füze kalkanı İran'dan gelecek tehdide karşı kurulmaktadır" söylemini ciddiye almayan Putin, İran'ın ABD veya AB ülkelerine saldırmaya çalışacağına dair iddiaların gülünç olduğunu vurgulamaktadır.

Bükreş Zirvesi'nin ardından Vladimir Putin'le Rusya'nın Karadeniz kıyısındaki Soçi kentinde görüşen Bush'un gündeminde yine "füze kalkanı" projesi vardı.

Görüşmeden sonra basın karşısına çıkan Putin-Bush ikilisi, bir anlaşmaya varamadıklarını özellikle ifade ettiler. Buna karşı basın karşısında tezlerini bir kez daha tekrarlayan haydutbaşı Bush, "füze kalkanı"nın Rusya'ya tehdit etmediğini öne sürdü. ABD'nin "füze kalkanı" planının savunma amaçlı olduğunu ve saldırı niyeti taşımadığını iddia eden Bush, "Rus uzmanları bu sistemin Rusya'ya karşı olmadığı konusunda ikna etmek için daha çok mesafe katetmemiz gerektiği oldukça açık" diye konuştu.

Ortak basın toplantısında konuşan Rus lider Putin ise, "Doğru anlaşılacak istiyorum, stratejik olarak Amerika'nın planlarına ilişkin tavrımızda bir değişiklik olmadı" dedi.

Buna karşın kaygıların nihayet ABD tarafından dinlendiğini söyleyen Putin, bu konuda iki ülkenin anlaşabileceğine dair ihtiyatlı bir iyimserlik içinde olduğunu söyledi.

Ortak deklarasyon yayınlayan Bush-Putin ikilisi, Rusya'nın ABD'nin Çek Cumhuriyeti ve Polonya'daki "füze kalkanı" planlarına karşı olmaya devam ettiğine vurgu yaptılar.

Bush'un Soçi Zirvesi'nden umduğu sonucu alamadığı belli olduktan sonra açıklama yapan Beyaz Saray sözcüsü Dana Perino, Soçi'de Putin ile imzalanacak "stratejik çerçeve belgesi"nin, Washington hükümetinin Polonya ve Çek Cumhuriyeti'nde kurmak istediği "füze kalkanı" ile ilgili sorunu temelden çözmesinin şu safhada mümkün olmadığını söyledi.

Görüldüğü kadarıyla Washington'daki savaş kundakçıları silahlanma yarışını iyice körükleyecek olan bu küstahça adımı atmaya kararlılar. Rus yönetiminin ise "füze kalkanı"nın İran'dan gelecek olası bir tehlikeye karşı kurulduğu safsatasına inanması mümkün değildir. Bu durum, gerici güç odakları arasındaki çelişki ve çatışmaların farklı boyutlarda devam edeceğini göstermektedir.

Gerici güç odakları arasındaki çatışmaların halklara ağır yıkımlar getirdiği sayısız deneyimle sabittir. Tekelci kapitalist devletlerin askeri çatışmalarından başka bir şey olmayan paylaşım savaşlarının ne tür yıkımlara yol açtığı ise birinci ve ikinci paylaşım savaşlarından bilinmektedir. Bundan dolayı işçi sınıfı ve ezilen emekçi halkların silahlanmaya ve emperyalist-kapitalist düzene karşı mücadeleleri her zaman günceldir.

İran Batılı emperyalistlerin uzattığı havucu reddetti!

Batılı emperyalistlere noter hizmeti gören Birleşmiş Milletler (BM), İran'a yaptırım içeren üçüncü karar tasarısını bir süre önce kabul etmişti. Bu son tasarı öncekilere göre daha somut yaptırımlar içeriyor. Örneğin tasarı bazı İranlı yetkililere seyahat kısıtlaması getirirken, nükleer silah üretiminde kullanılabilmesi iddia edilen malların İran'a satışını yapan şirketlere de bazı mali kısıtlamalar getirilmesini öngörüyor

Söz konusu karar tasarılarının İran yönetimi üzerinde etkili olduğunu gösteren verilere henüz rastlanmadı. İran'la farklı çıkar ilişkileri bulunan emperyalist güç odakları Tahran yönetimiyle ilişkileri zayıflatmak istemezken, ABD-İngiltere ikilisi de İran'ı mali yönden kuşatacak olanaklardan yoksun. ABD emperyalizminin, "askeri saldırı dahil bütün seçenekler masada" tehdidini savurmasının bir nedeni de İran karşısındaki aczin aşılabilmesidir.

Ne BM yaptırımları ne ABD-İsrail tehditleri dize getirmeye yetmeyince, batılı emperyalistler, molla rejimin önüne havuç sürerek çıkış yolu arayışına girdiler. Ancak İran Cumhurbaşkanı Ahmedinejad'ın tepkisine bakıldığında, bu girişimin de sonuç vermesi olası görünmüyor.

BM Güvenlik Konseyi'nin 5 daimi üyesi ile Almanya'nın uranyum zenginleştirmeyi durdurması karşılığında İran'a yeni teşvik paketi hazırlığında olduğu belirtilirken, Tahran yönetimi bu önerinin kabul edilmeyeceğini ilan etti.

Japon Kyodo ajansına demeç veren Ahmedinejad, tutumlarının net olduğunu vurgulayarak şunları söyledi: "İran'ın uranyum zenginleştirme faaliyetlerini askıya alması müzakere edilecek bir konu değil. İran şu anda nükleer teknolojiye sahip bir ülkedir ve kendi nükleer teknolojisinden vazgeçmek için bir nedeni de yok."

Uranyum zenginleştirmeyi durdurması karşılığında İran'a yeni teşvik paketi hazırlığında olduğunun hatırlatılması üzerine Ahmedinejad, "Uranyum zenginleştirmenin askıya alınması mazide kalan bir konu. İran artık bu dönemi geride bıraktı" ifadesini kullandı.

ABD ile müttefiklerinden İran'la müzakereye önkoşullu yaklaşmalarını isteyen Ahmedinejad, Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu (IAEA) dışında hiç kimseyle müzakere etmeyeceklerinin ve nükleer programlarını IAEA kuralları çerçevesinde sürdüreceklerinin altını bir kez daha çizdi.

Tahran yönetimi, IAEA Başkanı Muhammed El Baradei'nin İran hakkındaki son raporunun nükleer programı üzerindeki bütün şüpheleri kaldırdığını savunuyor.

İran'ın uranyum zenginleştirme faaliyetini sürdürme konusundaki kararlılığı emperyalist-siyonist güçleri çileden çıkarırken, Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü (OPEC) üyelerine yaptığı çağrı Washington'daki savaş kundakçılarının rahatsızlığını daha da arttıracaktır.

Dolardan vazgeçme kararını büyük ölçüde uygulayan, geçen yıl petrol satışında dolarla çalışmayı tamamen durduran İran, OPEC üyelerine de dolar dışında döviz kullanması yönünde çağırıda bulunuyor.

Geçen yıl Suudi Arabistan'da yapılan OPEC zirvesinde dile getirdiği "ortak banka-ortak döviz"

önerilerini yineleyen Ahmedinejad, petrol satışında kullanılacak dövizin "uluslararası para piyasalarında geçerliliği yüksek bir döviz" olması gerektiğini belirtti.

Ahmedinejad, geçen yıl yaptığı bir konuşmada da, doların "değersiz bir kağıt parçası" olduğunu savunmuştu.

OPEC üyeleri arasında Suudi Arabistan'dan sonra ikinci büyük petrol üreticisi olan İran'ın günlük petrol ihracatı halen 2,5 milyon varil civarındadır. Petrol ihracatının yüzde 65'ini euro ile yapan İran, yüzde 20'sini Japon yeni, geri kalanını da başka dövizlerle yapıyor.

Ahmedinejad'ın önerisi, Venezüella Devlet Başkanı Hugo Chavez dışında henüz yankı uyandırmış değil, ancak bu eğilimin güçlenmesi ihtimal dışı sayılmıyor. Petro-doların (petrolün dolar

üzerinden fiyatlandırılıp satılması) sonu ise, ABD emperyalizminin dünya jandarmalığının da sonunu getirebilecek çapta bir gelişme kabul ediliyor. Zira petro-dolar, ABD dolarının rezerv para olmasının devamını sağlarken, doların rezerv para olması da, karşılıksız para basan ABD emperyalizminin halkların tepesine sürekli bomba yağdırmasının zeminini hazırlıyor. Başka bir ifadeyle, doların rezerv para olmaktan çıkması, ABD emperyalizmine indirilebilecek en büyük mali darbelerden biri olacaktır.

ABD'nin emperyalist saldırganlık ve savaş politikasında bu kadar ısrarcı olmasının bir nedeni de, doların rezerv para olarak kalmasını sağlamaktır. Ancak ezilen halklara yönelik bu akıl almaz kıyımların bunu sağlayabileceğinin hiçbir garantisi yoktur.

Dünya işçi ve emekçi hareketinden...

Almanya'da postanede grev!

Almanya'nın NRW bölgesinde 4.600 postane çalışanı (Deutsche Post AG) greve başladılar. Verdi Sendikası'nın açıklamasına göre, 6 gün içerisinde 20 bine yaklaşık postane işçisi greve katıldı. Çarşamba günü işveren ve sendika temsilcileri uzlaşmak için bir araya gelecekler.

Avrupa işçileri zam bekliyor!

Avrupa Birliği'ne üye ülkelerin Maliye Bakanları ve Avrupa Merkez Bankası yetkililerinin 6 Nisan günü Slovenya'nın başkenti Lyubljana'da biraraya gelmeleri 35 bin kişilik bir yürüyüş ile protesto edildi. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu ETUC'un düzenlediği mitinge 29 farklı ülkeden 54 sendika temsilcisi katıldı.

Viyana'da AB karşıtı gösteri

Viyana'da geçen hafta 3 Nisan günü binlerce kişi Lizbon'daki Avrupa Birliği Antlaşması'na karşı gösteri yaptı. Gösteride farklı sol gruplar Avrupa Birliği politikasına karşı halk oylaması çağrısında bulundu.

Zürih'te inşaat işçileri grevde!

Zürih'teki 100'e yakın şantiyede inşaat işçileri günlerdir grevdeler. İşçiler Aralık ayında imzalanan iş sözleşmesine uyulmasını talep ediyorlar. Bellizona'da 3 Nisan günü öğlen saatlerinde, grevdeki 500 inşaat işçisi, haftalardır grevde olan 150 SBB-Kargo Atölyesi işçisi ile beraber tren garından İsviçre İnşaat Ustaları Birliği merkezine yürüdüler.

İtalya'da işçi eylemi!

İtalya'nın Florenz kentinde 2 bin işçi işyerinin kapatılmasına karşı eylem yaptı. Scandicci şantiyesinin kapatılması durumunda 450 işçi işsiz kalacak.

General Motors'da şantiye kapatmaları!

26 Şubat'tan itibaren GM (General Motors) çalışanları maaşlarının düşürülmesine karşı greve başladılar. GM, bu grevin sonucu olarak, Kuzey Amerika'da 29. ve 30. işyerlerini kapatmak zorunda kaldıklarını açıkladı.

Motorola 2.600 işyerini tasfiye ediyor!

Amerikan telefon şirketi Motorola 2.600 işyerini tasfiye edecek. 2007'den bu yana yaklaşık 10 bin işyeri yok edildi.

Motorola'da bu yılın başında dünya çapında 66 bin işçi çalıştırılıyordu.

Gandrange: Öfkeli metal işçileri!

Fransa-Gandrange işyeri yönetiminin işe aldığı 1.100 işçinin 575'ini işten çıkarma kararına sinirlenen metal işçileri, işyeri bürosunu basıp dağıttılar.

WFB açlık isyanlarına karşı uyarıyor!

UNO'nun Dünya Beslenme Programı (WFP) yiyeceklerde yapılan fiyat yükselişine karşı olabilecek isyanlara karşı uyarıyor ve yoksul ülkeler için destek talep ediyor. Son haftalarda Haiti, Mısır ve Afrika'nın farklı ülkelerinde çatışmalar yaşanmaya başladı.

Endonezya'da özelleştirme!

8 Nisan'da yüzlerce liman işçisi Endonezya-Jakarta'da parlamento önünde özelleştirme ile ilgili plana karşı eylem yaptı. Liman işçileri ülkeyi kaplayan bütün limanlarda grev tehdidinde bulundular. Endonezya'daki giriş-çıkışların %80'i bu limanlardan yapılıyor.

SSGSS'ye karşı mücadele!

M. Can Yüce

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa karşı işçi ve emekçilerin mücadelesi sürüyor... En son Kadıköy'de gerçekleştirilen eylem 20 binin üzerinde işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti. Bu eylem sürecinin daha da yükseltilerek süreceği anlaşılmaktadır. Bu kaçınılmazdır.

Bir yandan Dünya Bankası ve IMF'nin soygun ve saldırı politikaları doğrultusunda işçilerin ve emekçilerin bütün sosyal kazanımlarını ortadan kaldırma kararında olan bir devlet-hükümet; diğer yandan sosyal haklarını korumayı, bugün ve gelecek yaşamlarına yönelik saldırıları püskürtmeyi yaşamsal önemde gören işçi ve emekçiler gerçeği var. Burada bir uzlaşmanın olanağı yok. Bundan dolayı "Mutabakat-uzlaşma değil, direniş var" sözü bu gerçeği en net bir biçimde ifade ediyor.

Emek Platformu'nu oluşturan sendika ve örgütlerin Hükümetle yaptıkları pazarlık sürecinde önemli bir bölümünün uzlaşma yoluna girmesi ve direnişten vazgeçmeleri şaşırtıcı olmadı. Çünkü Türk-İş, Hak-İş türünden sendikalar bu düzenin parçası konumundadırlar ve bugüne dek, en genel anlamda "grev kırıcılığı" rolünü oynamışlardır! DİSK, KESK ve diğer örgütlerin direnişi sürdürmeleri önemlidir. Eğer bundan sonraki dönemde bu direniş süreci daha etkili ve sonuç alıcı bir düzeye çıkarılır ve etkili yöntemlerle sürdürülürse başarı şansı ve olanakları vardır. Bugüne kadar sürdürülen eylemler, daha çok uyarı, kamuoyu oluşturma, kararlılık gösterisi ve etkileme özelliklerine sahipti. Bunların tekrarı, kuşkusuz olumludur, ama sonuç alıcı olması mümkün değildir. Dolayısıyla geline nokta işçi ve emekçiler için yeniden bir değerlendirme ve kararlaşma noktasıdır. İşçiler ve emekçiler bir yol ağzındadırlar. Ya Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununu rafa kaldırtacak etkinlikte bir eylem aşamasına geçerler, ya da mevcut eylem süreciyle kendilerini tekrarlayıp tasarının yasallaşmasını izlemek durumunda kalırlar... Bunun dışında bir ara yol, bir "mutabakat zemini" yok!

SSGSS, işçi ve emekçiler için, toplumun ezici çoğunluğu için ciddi yaşamsal önemde hükümler içermektedir. Salt bugünlerini değil, geleceklerini de doğrudan ilgilendiren ve etkileyen, bugüne kadar elde ettikleri hakları ve sosyal mevzilerini ellerinden alan bir yasa tasarısıyla karşı karşıyayız... Bunun neden böyle olduğunu özet olarak hatırlamakta yarar var:

- * Emeklilik yaşı kademeli de olsa kadın ve erkeklerde 65'e çıkacak,
- * Prim gün sayısı her yıl 100'er artarak 9 bin olacak,
- * Emeklilik maaş bağlama oranları önce yüzde 2.5, sonra yüzde 2'ye düşecek,
- * Emeklilik maaşları yüzde 23-33 oranında azalacak,
- * Aylık geliri 127 YTL olandan 64 YTL GSS primi kesilecek,
- * Halen çalışan memurların aylıkları, GSS kesintileri nedeniyle bugünkünden yüzde 5 daha azalacak,
- * Prim borcu olanlara sağlık hizmeti verilmeyecek,
- * Sağlık hizmeti alabilmek için en az 30 günlük sigortalılık aranacak,
- * Muayene, tetkik ve tedavinin her evresinde katkı payı adı altında ek ödeme alınacak,
- * Teminat Paketi'nde olmayan hastalıklar kapsam

dışında tutulacak,

* Teminat Paketi'ni belirleme yetkisi Sosyal Güvenlik Kurumu'nda olacak,

* Ayakta tedavide, hekim ve diş hekimi muayenesinde 2 YTL katkı payı alınacak,

* Ortez, protez, iyileştirme araç ve gereçleri için yüzde 10-20 oranında katkı payı istenecek,

* Ayakta tedavide kullanılan ilaçlar için de yüzde 10-20 oranında katkı payı kesilecek,

* Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı ve Yardımcısının görev süresi hükümetle uyumuna bağlı olarak kılacak ya da uzayacak.

* Emekli aylıklarına yapılacak zamlarda Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE) baz alınacak. Böylece emekli aylıklarına yapılan zamlar ülke ekonomisinin büyümesinden pay alamayacak.

(<http://www.egitimsen.org.tr/index.php?yazi=218>)

Bu kısa özet bile yasanın işçi ve emekçiler açısından anlamını ortaya koymaya yeterlidir. Kuşkusuz bu yasa tasarısı Dünya Bankası ve IMF'nin dünya çapında uygulayageldiği neo liberal politikaların etkin bir parçasıdır!

Hükümetle yapılan görüşmeler ve ilgili bakann yaptığı açıklamalardan anlaşıldığı gibi, hükümet, işçilerin SSGSS ile ilgili taleplerine olumlu yaklaşmıyor; süren eylemlerin baskısıyla bu tutumunu değiştirme eğiliminde görünmüyor. Kendisine yönelik kapatma davasının başladığı günümüz koşullarında geri adım atma olanağı da hemen hemen yok gibi... Bunun bazı nedenleri var.

Bir: Uygulanan saldırı paketi, Dünya Bankası ve IMF'nin neo liberal paketlerinden biridir. Yaşanmakta olan ekonomik sorunlardan dolayı IMF ile yeni bir anlaşma isteğinde olan AKP Hükümetinin IMF ve Dünya Bankası ile bir "çatışma" durumuna girmesi zor görünmektedir.

İki: Düzen ve büyük tekellere kendini kanıtlama derdinde olan AKP'nin bu yaklaşımını gölgeleyecek bir tutum içine girmesi de zor görünmektedir.

Üç: Bunlarla bağlantılı olarak kapatılma davasıyla karşı karşıya olan AKP'nin içte ve dışta ittifak güçlerini daraltacak girişimlere başvurması pek olası

görünmüyor.

Bunların bir sonucu olarak AKP Hükümetinin SSGSS yasasında geri adım atması son derece güç görünmektedir. İşçi ve emekçilerin mevcut eylem biçimi ve düzeyiyle hükümete geri adım attırmaları da son derece güç olduğuna göre, sonuç almak için ne yapmak gerekir? Geline noktada can alıcı soru budur!

En etkili eylem biçimi ve düzeyinin "genel grev" olduğu yönünde tartışmalar yapılmakta, bu doğrultuda çağrılar olmakta ve öneriler sunulmaktadır. Hiç kuşkusuz işçilerin ve emekçilerin geline noktada genel grev dışında etkili bir silahı kalmamıştır! Bunun dışındaki eylemler önemli olmakla birlikte sonuç getirmesi mümkün değildir.

İşçilerin ve emekçilerin genel grev ve genel eylemleri, diğer toplumsal ve politik güçlerin, Kürdistan yurtsever güçlerinin etkili eylemleriyle desteklendiğinde sonuç almak mümkündür. Bu, sadece SSGSS yasasına geri adım attırmakla kalmayacak, aynı zamanda işçilerin ve emekçilerin politik bir ağırlık kazanması da mümkün hale gelecektir!

Bu noktada Kürdistan işçileri, emekçileri ve genel olarak yurtsever güçlerine önemli bir görev düşmektedir. Bunun nedenini ve anlamını geçen haftaki yazımızda kısaca vurgulamıştık, yeniden tekrarlamayacağız. Ancak şunu vurgulamak istiyoruz. Türkiye'de gelişen, toplumsal ve politik bir ağırlık kazanmış bir işçi-emekçi hareketi, her şeyden önce Kürdistan yurtsever hareketinin çıkarınıdır; hem güncel gelişmeler ve kazanımlar açısından, hem de stratejik ve uzun vadede mücadelenin başarısı açısından... Geleceği kazanmanın yolunun da bu birleşik mücadeleden geçeceği çok açıktır! Emekçilerin, devrimci ve yurtsever güçlerin ortak ve birleşik mücadelede buluşmaları günün vazgeçilmez ihtiyacıdır! Bu ihtiyaç doğrultusunda hareket etmek ertelenmez bir sorumluluktur. Kürdistan devrimci yurtsever güçlerinin bu bilinç ve sorumlulukla davranacağını umuyor ve bekliyoruz!

14 Mart'tan 1 Mayıs 2008'e: İşçi sınıfının baharına doğru...

Volkan Yarasır

İşçi hareketi, Tekel işçilerinin direnişi ve 14 Mart eylemiyle yeni bir baharın zeminlerini örüyor. 2007 yılından başlayan bu süreç, biriktire biriktire bugüne ulaştı. Uzun bir sessizlik ve durgunluk döneminden geçen işçi sınıfı, özellikle Hrant Dink'in cenazesinin son derece görkemli bir kitle hareketine dönüşmesiyle moral ve güç aldı. Cenaze kendiliğinden bir karakterde kitle gösterisiydi ve bu özelliği eylemin muhteşemliğini ve zaafalarını içinde taşıdı. İçinde farklı sınıf ve katmanları barındırdı. Resmi ideolojiyi sorgulayan etkiler yarattı. Her şeyden önce bir şeyler yapılabileceğini gösterdi.

Bu gelişme kendini 1 Mayıs sürecinde sınıfın aktif ve radikal bir şekilde müdahalelerde bulunmasına yol açtı. 30 yıl sonra 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanma ısrarı, 1 Mayıs'a yakışan bir tavır oldu. 1 Mayıs alanının yeniden kazanılmasına yol açtı. Egemenlerin yasağı fiilen ve radikal bir şekilde aşıldı. 1977 yılında 1 Mayıs şehitlerine verdiğimiz "1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanında kutlama" sözümüz yerine getirildi. Aslında bu gelenek 12 Eylül'ün karanlık günlerinde, '80'li yılların sonunda ısrarla sürdürülmüştü. Hrant Dink'in cenazesinde yüzbinlerin alanı zaptetmesi, 2007 1 Mayıs'ının Taksim'de kutlanmasına zeminler yarattı. Moral ve özgüven hissi uyandırdı.

1 Mayıs'ı takip eden kamudaki toplu sözleşme dönemi sınıf hareketinde yeni bir ivmenin habercisi oldu. Birden havayı senkronize grev atmosferi sardı. Geniş kesimler yaygın olası bir grev dalgasını tartışmaya başladı. Özellikle Hava-İş Sendikası'nın toplu sözleşme sürecindeki kararlılığı ve grevdeki ısrarı ve tutarlılığı, sınıfa büyük moral verdi. Sermaye ve siyasi iktidar ise öfkeliydi. Hava-İş'in iradesini kırmak için her yöntem kullanıldı. Özellikle yazılı ve görsel medya işçi ve grev karşıtı propagandaya başladı. Egemenlerin "entelektüel" tetikçileri olan bir kısım "aydın" ve akademisyen greve ve toplu sözleşme sistemine saldırdı. Grevin ilkel bir yöntem, toplu sözleşmenin ise bireysel özgürlüğü kısıtlayan arkaik bir uygulama olduğu yönünde yaygın açıklamalar yapıldı. Gramsci'nin tanımıyla transformismoyu oluşturan bu kesimler egemen ideolojinin ya da ılımlı İslam'ın hegemonya kurmasının ajanları gibi hareket etti. Öte yandan hükümet ve sermaye çevreleri Hava-İş'te yaşanacak bir grevi, "vatan hainliği"yle özdeş tuttu. Yasadışı bir şekilde grev oylaması yaptırıldı. Her düzeydeki baskıya rağmen Hava-İş üyeleri greve çıkma ısrarını korudu. Bu kararlılık sonucunda toplu sözleşme başarıyla bitirildi. Aynı dönemde Teksif Sendikası (genel merkezinin uzlaşmacı tavrına karşılık) tabanının kararlılıkla "sıfır" sözleşmeyi imzalamaması yeni bir gelişme oldu. Tekstil İşverenleri Sendikası katı tutumuna rağmen, sonunda işçilerin lehinde toplu sözleşme imzalandı. Sözleşmeye işverenlerin yaklaşımını Halit Narin net bir şekilde ortaya koydu. Halit Narin, "Teksif Sendikası'yla 40 yıllık centilmenlik anlaşmamız bitmiştir" dedi ve "bundan böyle toplu sözleşme yapmayacağız" diye açıklama yaptı. Önce; Halit Narin sermayenin yeni yol haritasını gösteriyordu. Artık ne sendika, ne de toplu sözleşmelere tahammül edemediklerini açıklıyordu.

Haber-İş'in Telekom Grevi 2007'nin zirvesi oldu. Sermayenin ve siyasi iktidarın sistematik bir şekilde sendikanın altını boşaltması, kapsam dışı personelin sayısının artması ve toplu sözleşmede bir dizi hak kaybının gündeme gelmesi, Haber işkolundaki işçilerin öfkelerini tetikledi. Haber işçisi greve istenen derecede hazırlanamamıştı ve mücadele deneyimi olarak yetersizdi. Buna rağmen haber işçileri öfkeyle ayağa kalktı ve greve çıktı. İşçiler grevi, grevin içinde öğrendi. Dostu düşmanı mücadelenin içinde ayırttırdı. Grev daha ilk gününden itibaren kırılmaya çalışıldı. Kapsam dışı personel devreye sokuldu ve polis desteğiyle çalıştırıldı. Ama grev devam etti. Grevci işçiler kararlılıkla mücadelesini sürdürdü ve direndi. Grevde geçen her gün haber işçisini besledi, şekillendirdi. Sınıf ve sendikal kimliğini ve bilincini güçlendirdi. 46 gün süren grev, 12 Eylül sonrası en büyük grevlerden biri oldu.

Telekom grevi, işçi sınıfına büyük bir güç ve moral verdi. İşçi sınıfı son yıllarda yaşadığı durgunluğu Telekom greviyle aştı. Grev işçi sınıfının mücadelesini azmini körikledi. Her şeyden önemlisi bazı çevrelerin unuttuğu, ya da yadsıdığı sınıf mücadelesini ve kavgasını çıplak bir şekilde ortaya koydu. Telekom grevi, sınıfa karşı sınıf politikasının somut yansıması oldu. İki antagonist sınıf açıkça çatıştı. İki antagonist sınıfın safları da açıkça ortaya çıktı. Bir tarafta emek ve emek cephesi, diğer tarafta sermaye vardı. Sınıf mücadelesinin ayrıştırıcılığı kendini net bir şekilde ortaya koydu. Telekom grevi, grevin yapılabileceğini, sürdürülebileceğini ve (bütün eksikliklerine rağmen) kazanılabileceğini gösterdi. Telekom grevi, yakın dönem sınıf hareketinde yeni bir moment oldu. Ardından sabır, kararlılık ve azmin göstergesi olan Novamed grevi başarıyla bitirildi. Novamed, sınıf mücadelesinde kadın işçilerinin rolünü bir kez daha açığa çıkardı. Novamed sınıf mücadelesinde, işçinin onurunun ekmekten daha önce geldiğini gösterdi.

2007'nin son aylarındaki bu gelişmeler sarsıcı etkiler yarattı. Uluslararası düzeyde işçi sınıfının eylemlerinin yükselmesi ise sürecin başka bir boyutunu oluşturdu.

Ekonomik faşizm olarak da tanımlanabilecek neoliberal politikaların merkez ülkelerde yarattığı yıkım sonucu, Avrupa işçi sınıfı ayağa kalktı. Bir kısmı

sosyal yıkım yasalarına karşı, bir kısmı ekonomik-demokratik hakların korunması ve geliştirilmesi için doğan bu eylemler, Yunanistan'dan Macaristan'a, Fransa'dan Almanya'ya kadar kıta Avrupa'sını sardı. Engels'in deyişiyle ayrıcalıklı işçi konumundaki merkez ülke işçileri kapitalizmin yıkıcılığına karşı ayakta durdu. Sınıf mücadelesi "hayaleti" Avrupa'yı sarıyordu. Ayrıca İsrail, Mısır ve Güney Afrika'da görkemli işçi eylemleri gerçekleşti.

İşçi sınıfı ulusal ve uluslararası düzeydeki eylemler, grevler, direnişler ve genel grevlerle kış uykusundan uyanmaya başladı. Gelişmeler bir silkinme, toparlanma, kendine güvenme ve harekete geçmeyi işaretliyordu.

Tuzla ve Davutpaşa katliamları

2008'e bu birikimlerle girildi. Davutpaşa'da yaşanan katliam, kapitalist sistemin iğrençliğini bir kez daha ortaya çıkardı. Kapitalizm insanın insan üzerindeki tahakkümü, sömürüsü ve efendiliği demektir. Kapitalizm işçi sınıfına tek bir şey vaat ediyordu: Ölüm ve iliklerine kadar sömürülme. Davutpaşa katliamı sınıfın kolektif öfkelerini ve kinini açığa çıkarmasına da gerçek yüzünü gösterdi. Benzer gelişme yoğunlaşan iş cinayetleriyle Tuzla tersanelerinde yaşandı. Tersane işçileri ağır çalışma ve yaşam koşulları ve taşeronluk adı verilen vahşi sömürünün altında çok kısa zamanda tek tek ölmeye başladı. Sınıfın öfkelerini tetikleyen bu gelişmeler, 18. yüzyıldaki kapitalizmin koşullarını aratmayan Tuzla'da yeni bir dönemin kapılarını açtı. Yapılan bir günlük eylem, Tuzla cehenneminde her şeyin yeni başladığını gösterdi. Hedef havza grevi olarak belirlendi. Davutpaşa katliamı ve Tuzla tersane işçilerinin eylemleri sınıf duyarlılığını artırdı. İşçi sınıfı politik gündemin içinde yer aldı. Yer yer sendikalaşma atakları ve TEGA grevi gibi küçük ama uzun soluklu ve dirayetli grevler ve Yörsan gibi inatçı direniş ve eylemler işçi sınıfının özgüvenini pekiştirdi.

Tekel işçilerinin 2007'nin sonlarında yükselen mücadelesi, 2008'in ilk aylarında giderek sertleşti. Daha önce kısmi özelleştirme politikalarını ve sonuçlarını yaşayan TEKEL işçileri, kendilerine

yönelik radikal özelleştirmelerin ne demek olduğunu biliyordu. Dişe diş mücadeleye hazırlanan TEKEL işçileri, işyerini terketmeme, miting ve fiili gösterilerle ekmeğini ve işini korumakta ısrarlı olduğunu gösterdi. Özellikle Ankara eylemi, devletin sınıfı yaklaşımını açıkça ortaya koydu. Kar altında tazyikli suya maruz kalan ve yerlerde sürüklenen TEKEL işçisinin öfkesi, gerçek bir sınıf öfkesiydi. Bu öfkenin, antikapitalist bilinçle bütünleşmesi muazzam bir güç yaratabilirdi. Şeker işçilerini de benzer bir süreç bekliyor. Onları da aynı doğrultuda harekete geçirmek acil bir görev olarak önümüzde duruyor.

14 Mart genel direnişi

Sosyal yıkım yasasına yönelik yerel eylem, miting, ajitasyon ve propaganda faaliyetleriyle başlayan çalışmalar 14 Mart genel direnişiyle en üst boyuta ulaştı. 14 Mart, son 30 yılın en büyük ve katılımı en yüksek işçi eylemi oldu. Tahmini rakamlara göre 2 milyona yakın işçi çeşitli biçimlerde harekete geçti. Eylem yaptı ve sınıf tavrını gösterdi.

1980 sonrası uygulanmaya başlayan neoliberal politikalar sonucu ezilen, yoksullaşan, işsiz kalan ve geleceksizleşen emekçi yığınlar, yıllarca öfkelerini ve tepkilerini biriktirdi. Sessizce bekledi ve sustu. Fakat SSGSS'nin yıkıcılığının farkına varmalarıyla öfke harekete geçti. 14 Mart neoliberal politikalara net bir karşı duruş oldu. 14 Mart bir patlamaydı. Geniş yığınları içinde taşıdı ve sınıfın muhteşem gücünü açığa çıkardı. Türkiye'nin her yeri, her alanı işçilerin nümayişlerine sahne oldu. 14 Mart, tabanın harekete geçiydi ve tabanın harekete geçişiyle neler yapılabileceğini gösterdi. Bazı sendika (Petrol-İş, Birleşik Metal, Tez Koop-İş, Hava-İş gibi) genel merkezlerinin dışında, sendikal yapıların geneli statükocu bir tavır sergiledi. Oyalayıcı ve bazen engelleyici tavırlar alındı. Konfederasyonlar ise eylemi kontrollü bir reaksiyon içinde tutma eğilimindeydi (bir ölçüde DİSK'i ve KESK'i ayrı tutabiliriz). Ne var ki tabanın müthiş basıncıyla ve sınıfın değişik katmanlarının katılımıyla bu sorun aşıldı. İşçi sınıfı konfederasyonların belirlediği sınırları paramparça etti.

Her şeye karşın gözardı edilmemesi gereken bir noktanın üzerinde durmak gerekir. 14 Mart bir yönüyle de (yukarıda belirttiğimiz bütün olumsuzlukları görerek) sendikal yapıların ve konfederasyonların küçük bir adımıyla ve ufak bir kıpırdanmasıyla önemli sonuçlar elde edilebileceğini ortaya koydu. Sendikal hareketin üzerindeki ataleti ve bürokrasiyi kırdığı, korparatizmi parçaladığı ölçüde ne kadar etkili olacağını gösterdi.

Siyasal iktidarın pervasızlığı eylem öncesinde en üst boyuttaydı. Tayyip Erdoğan'ın sendikaları "yalancılıkla" itham etmesi aslında siyasal iktidarın işçi sınıfını ve örgütlenmelerini aşağılaması ve küçük görmesiydi. 14 Mart sermayeye inen bir şamar oldu. Sınıfla alay edilemeyeceğini ve dalga geçilemeyeceğini gösterdi. Üretimden ve hizmetten gelen gücün kullanılmasıyla antidemokratik yasaların, sınıf karşıtı uygulamaların nasıl bertaraf edileceği ortaya çıktı.

14 Mart öncesi sınıfla alay eden, onu dikkate almayan siyasal iktidar aynı gün yasayı gündemden çekti. Emek Platformu temsilcileriyle görüşmek zorunda kaldı.

14 Mart sınıfın gücünü ortaya koyan ve muktedir oluşunu gösteren bir eylem oldu. Şimdi görev siyasal iktidarın manevralarını görmek, sınıfın duyarlılığını sürekli kılmak ve sınıfın mücadelesini aktüalite içinde sıkıştırmamaktır. Fakat gelişmeler siyasal iktidarla Emek Platformu arasında, "uzlaşma" adında IMF ve Dünya Bankası'nın istediği doğrultuda kararlar alınmasına yol açtı. Siyasal iktidar "uzlaşma" adında yarattığı halüsinasyonla, sınıfın moral gücünü ve

tepkisini kırmayı amaçladı. Bu arada ilk tavrını değiştiren DİSK ve KESK'in 1 Nisan eylemi önemli oldu. Bu konfederasyonlar en azından hükümetin politik manevrasının araçları olmaktan çıktı. Tavır bir anlamda özeleştirme niteliği taşıdı ama aynı zamanda bu yapıların sendikal politikalarının ne derece istikrarsız olduğunu da gösterdi. Bazı ciddi süreçlerde savrulabileceklerini ortaya koydu. Türk-İş, Hak-İş ve çeşitli kamu konfederasyonları siyasal iktidarın aparatına dönüştü. Hükümet, sınıfın 14 Mart hamlesine karşı soğukkanlı bir şekilde, bazı konfederasyonları da suç ortağı yaparak yanıt verdi. SSGSS'de yapılacak kısmi revizyonlara onay vermek son derece geri bir tutumdur ve sınıfın moral gücünü kırıcı içeriktedir. Yasanın geri çekilmesi ve çöpe atılması hedef alınmalıdır. İşçi sınıfı buna hazırdır. Ayrıca neoliberal politikaların sistematik bir karşı devrim politikaları olduğu unutulmamalıdır. SSGSS bu programın yalnızca bir boyutudur. Evet önemli bir boyutudur. Ama arkasından bir dizi tarihsel kazanımın gaspı gündeme gelecektir. Başta kıdem ve ihbar tazminatının gaspı, ardından asgari ücretin içinin boşaltılması ya da bölgeselleştirilmesi gibi saldırılar bunlardan birkaçıdır.

İşçi sınıfı, sınıfa karşı sınıf politikaları, mücadele ve örgütlenme taktikleriyle ancak bu konsantre karşı devrimci saldırıları püskürtebilir.

Sermayenin bizi "dar alanda kısa paslaşmalar" yapmaya zorlayacak manevraları, sınıfın mücadele ve eylem gücünü parçalayıcı içeriktedir.

Emek Platformu'nun SSGSS'de yapılan bazı düzeltmelere onay vermesi, hükümetin manevralarına tabi olması ciddi anlamda olumsuz bir hava yarattı. Sınıfın heyecanında ve yaratılan dalgada kırılmalar yaşanabilir. Şimdi yeniden başlama zamanıdır. Yeterince gayret gösterirsek 1 ve 6 Nisan eylemleri yeni bir çıkışın, ayağa kalkışın zeminleri olabilir.

14 Mart bu anlamda başlangıç olmalıdır. Sınıfa yönelik sermayenin Çin çalışma rejimi olarak gündeme sokacağı düzenlemeler, 14 Mart ruhunun canlı tutulması, sınıfın genel ruh haline dönüştürülmesiyle engellenebilir.

Artık gün defans günü değildir. İşçi sınıfının kolektif tepki ve eylemlerinin örgütlenme günüdür. 14 Mart, son derece sert ve acımasız bir saldırının püskürtülebileceğini gösterdi. Sınıfın özgüvenini açığa çıkardı. Şimdi görev eylemlerin ve direnişlerin senkronizasyonunu yaratmak olmalıdır. Sınıfın eylem içinde öğrenmesi ve örgütlenmesi amaçlanmalıdır. 14 Mart neoliberal saldırılara karşı sınıfın birleşik gücünün yaratılmasının zemini olmalıdır. 14 Mart bir kitle hareketinin mayası işlevi görmelidir.

"Taban uyanıyor", yerel inisiyatifler

SSGSS süreci Türkiye çapında yerel inisiyatiflerin doğmasını beraberinde getirdi. Özellikle sendika şubeler platformu gibi örgütlenmeler, başta Ankara'da olmak üzere İstanbul, Bursa, Adana, Gebze'de yayıldı. Etkinlikleri arttı. Sınıfın tüm katmanlarını harekete geçirmeyi hedefleyen bu ve benzer örgütlenmeler yeni işçi inisiyatif alanları olarak öne çıktı. Sınıfın değişik katmanlarını (güvencesizleri, sendikasıız işçileri, işsizleri) içinde barındırdı ya da bu kesimlerin örgütlenmesini hedefledi. Ayrıca birçok demokratik kitle örgütlenmelerinin sosyal yıkım yasasına karşı oluşturdukları yerel inisiyatifler önemli işlev gördü. Değişik yerel inisiyatifler fiilen bürokratik, korparatist yapıları ve işleyişi aşan, kitleleri aktive eden, kitle iradesini yansıtan oluşumlar olarak dikkat çekti. 14 Mart'ta görüldüğü gibi kitlelere ulaşmanın ve kitleleri harekete geçirmenin en önemli araçları oldu. Bir volan kayışı işlevi gördü.

Bu yerel inisiyatiflerin gelişmesi, farklı biçimlerde zenginleşmesi ve kökleşmesi önümüzdeki dönem sınıf hareketine ivme kazandıracaktır.

Türkiye'de 2006 rakamlarına göre 13 milyon (işçi kabul edeceğimiz) ücretli çalışan bulunuyor. Açık ve sayılmayan işsiz sayısı ise 6 milyondur. Kısaca ülkemizde mülksüzlerin (çalışan işçilerin ve işsiz işçilerin) sayısı 19 milyondur. Bu sayının yalnızca % 5'i sendikalıdır. Sınıfın % 95'i ise örgütsüzdür. Aşağı yukarı bu toplam sayının % 65'i ise güvencesizdir. Bu tablo Türkiye işçi sınıfının son derece örgütsüz, şekilsiz, organik birliği dağılmış ve katmanlaşmış olduğunu göstermektedir.

Durum çok net ortadadır. Sınıfın bir bütün olarak yeniden yapılanması acil bir görevdir. Sorunu salt bir sendikal kriz olarak görmek eksik ve yanlış bir yaklaşımdır. Sorun sınıfın tüm katman ve kesimlerinin örgütlenmesi ve organik birliğinin sağlanmasıdır. Bugün sendikal bir krizin yaşandığı doğrudur. Ama bu yalnızca yaşanan problemin sonuçlarından biridir. Yapılması gereken sınıfın her katmanını; işsizleri, güvencesiz işçileri, sokak işçilerini, marjinal kesimleri, beyin işgücünü, sendikalı işçileri, sendikasıız işçileri örgütlemek ve sınıfın birleşik gücünü yaratmaktır. Bunu başarabilmek tabanın harekete geçmesiyle olanaklıdır. Sınıf bir bütün olarak harekete geçirecek ve sınıf hareketini yeniden yapılandırarak temel örgütlenme, taban örgütlenmeleridir. Taban örgütlenmeleri sınıfın bir nesnelere yığını olmasını engelleyen, onun yıkıcı gücünü açığa çıkaran tarihsel bir pratiktir.

Sendikal hareket bu süreçte yeniden yapılanmasına bağlı olarak en fazla katalizör işlevi görebilir. 14 Mart pratiği, sınıfa yönelik topyekün saldırıya karşı, topyekün bir direniş oldu. Sınıfın bir blok halinde harekete geçişini gösterdi. 14 Mart sınıfın tüm katmanlarına yönelmenin önemini ortaya koydu ve bu görevin ihmal edilmez bir görev olduğunu gösterdi.

Telekom grevinin yarattığı dalga 14 Mart'ta daha üst bir boyuta sıçradı. Şimdi görev bu dalgayı 1 Mayıs'la taçlandırmaktır.

Tekel işçilerinin özelleştirmelere karşı direnişi, Yörsan ve TEGA gibi yerel grevler, çeşitli işçi havzalarında örgütlenme pratikleri, 14 Mart gibi muhteşem ayağa kalkışlar 1 Mayıs 2008'le birleşmeli ve bütünleşmelidir. 1 Mayıs 2008, 14 Mart'tan daha ileri bir adım olmalı ve sınıfın gücü dosta düşmana gösterilmelidir. 1 Mayıs 2008'e "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanına!" şiarıyla hazırlanmalıdır. Bu bir inat, bir kararlılık, ısrar ve bir gelenektir.

Anti-kapitalist bir kitle hareketi yaratmak için ileri

14 Mart anti-kapitalist nitelikte bir kitle hareketinin hangi zeminde, koşullarda ve nasıl olacağını ortaya koydu.

2008 yılı iki antagonist sınıfın mücadelesine ve savaşlarına sahne olacak. Türkiye Cumhuriyeti, "ılımlı İslam'la" BOP projesine, Çin çalışma rejimiyle AB'ye angaje olmuş durumda. 2008'de bu angajmanların sert sonuçlarının yaşanması muhtemeldir. Finans kapitalin küresel düzeyde bir kriz yaşaması ihtimalinin çok yüksek olduğu koşullarda Türkiye'nin bu süreçten şiddetle etkilenmesi beklenmelidir. Ayrıca bu krizin 1929 Dünya Ekonomik Krizi'nden sonraki en büyük kriz olduğu tartışması yapılmaktadır. Yaşanacak kriz yalnızca finansal değil, yapısal nitelikte bir krizdir. Türkiye'nin içine gireceği kriz sarmalı, aynı zamanda sınıf mücadelesini keskinleştirecektir ve yıkıcı sonuçlar yaratacaktır. Kriz, işçi sınıfı için yoksulluk, işsizlik, açlık anlamı taşıyacaktır. İşçi sınıfı bu olası gelişmeye karşı hazırlıklı olmalı, örgütlenmelerini yaygınlaştırmalı ve kökleştirmelidir. Krizin faturasının bizim üzerimizden çıkarılacağı ortadadır. Krizin sermayenin kendi krizi olduğunu göstermek gerekir. Bizim yapacağımız hiçbir fedakarlık yoktur. Görev krizden sınıf mücadelesi için yeni imkanlar çıkarmak, emeğin örgütlülüğünü güçlendirmek olmalıdır.

Yolumuz 2001’de Arjantin işçi sınıfının izlediği yol olmalıdır. Yani direniş, ayağa kalkma ve toplumsal mücadeleyi sürüklenme...

1 Mayıs 2008 çalışmaları, 2 Mayıs’tan sonra sosyal yıkım yasasına, kıdem ve ihbar tazminatının gaspına, bölgesel asgari ücret uygulamalarına, TEKEL’in ve şekerin özelleştirilmesine karşı bir anti-kapitalist cephenin ya da bir kitle hareketinin yaratılmasına dönüştürülmelidir.

14 Mart bunun gerçekleşmesinin her türlü zemininin bulunduğunu göstermiştir. Bu hareket, sınıfın birleşik gücünün ifadesi olmalıdır.

Bu konuda 1980’li yıllarda İngiltere’de neoliberal politikalara ve Thatcher’e karşı gerçekleşen Anti-Poll tax hareketi örnek oluşturabilir. Thatcher ilk iktidara geldiği dönemde madencilerin grevini kırarak sınıfın örgütsel ve mücadele gücünü parçaladı. İkinci hükümet döneminde sınıfa genel bir saldırı başlattı ve bu saldırıyı ideolojik bombardımanlarla bütünleştirdi. Üçüncü hükümet döneminde ise sınıfı ve emekçi kitleleri köleleştirmeyi amaçladı. Radikal neoliberal politikaları acımasızca hayata geçirdi. O dönemde (1987) çıkardığı Poll tax, kelle vergisiyle ekonomik durumu ne olursa olsun, 18 yaşını doldurmuş herkesten vergi almayı amaçladı. Bu adım toplumu bütünüyle kontrol etmeyi de amaçlıyordu. Verginin çıkarılma kararı dipten gelen bir dalgayı tetikledi. Poll tax’e karşı mücadele önce bireysel düzeyde başladı. Birebir ilişkilerde yürütüldü. Çeşitli ve zengin ajitasyon ve propaganda araçları yaratıldı. Ama asıl olarak ev ev, kişi kişi bir hareket örgütlendi. Anti Poll tax mücadelesi büyük bir kitle hareketine dönüştü ve bu hareket Thatcher’in sonunu getirdi.

Bugün benzer bir çalışmayı Türkiye’nin her yerinde ve her alanında yapabiliriz. Bu çalışma her şeyden önce sabır isteyen, meşakkatli ve uzun soluklu olacaktır. Böylesine bir faaliyette birebir ilişki ve temas esas alınmalıdır. Sermayenin saldırıları özellikle sosyal güvenlik yasası, kıdem ihbar tazminatının gaspı, asgari ücretin fiilen ortadan kaldırılmasının bütün detayları halka anlatılarak, ajitasyon grupları ve ekipleri yaratılmalı, ev ev, sokak sokak, mahalle mahalle hareket örülmelidir. Bıkmadan, usanmadan bu saldırıların yaratacağı sonuçlar kitlelere açıklanmalıdır. Tek tek aktivistlerin faaliyetlerini dışalamayan bu çalışma, ortak örgütlenmelerle yaygınlaştırılmalıdır. Özellikle birebir görüşmeler ve temaslar öne çıkarılmalıdır. Bunun dışında “10 milyon imza” gibi kampanyalar, aktivist yürüyüşleri, saldırıları teşhir edecek kitle gösterileri farklı ve renkli kampanyalar gerçekleştirilebilir. Ama asıl hedef sınıfın üretim ve hizmetten gelen gücünü açığa çıkartmaktır. Yapılacak çalışmalar buna hizmet etmelidir. Görev her işyerinde, her mahallede, her sokakta işçi sınıfı ve emekçi yığınların kolektif iradesini yansıtacak komiteler oluşturmaktır.

Hedef genel grev ve genel direnişin örülmesidir ve uzun soluklu bir mücadeleyi örgütlemektir. Sosyal yıkım yasasına, asgari ücretin, ihbar ve kıdem tazminatının fiilen tasfiyesine, başta TEKEL ve şeker olmak üzere her türlü özelleştirmeye, kentsel dönüşüm adında şehrin rant alanına dönüştürülmesine, konut hakkının gaspına, suyun metalaştırılmasına karşı komiteler oluşturulmalı ve yaygınlaştırılmalıdır.

Bu komiteler mücadele organına dönüştürülerek, geniş yığınları harekete geçirmek hedeflenmelidir.

“Bir şey yapmalı”nın başlangıcı buralardır. Sorumluluk duyan her kişi, her aktivist, kurum ya da yapı bir yerden başlamalıdır ve bir oya işler gibi uzun soluklu ve meşakkatli bir mücadeleyi hayatın her alanında örmeye çalışmalıdır. Görev “geleceğe” karşı sorumluluk duyan herkesindir. Sosyal güvenlik, asgari ücret, kıdem ve ihbar tazminatı, toplu sözleşme ve grev hakkı ve sendikalar bizlere daha evvelki işçi kuşaklarının ulusal ve uluslararası düzeyde kan, gözyaşı, ölüm, katliam gibi ağır bedeller ödeyerek emanet ettiği kazanımlardır. Bu kazanımlarımızı korumak hatta geliştirmek bizim de gelecek işçi kuşaklarına bırakacağımız değerler olacaktır. Tarih işçi sınıfının yarattığı değerlerle şekillendi. Tarih ve gelecek bizden sorumluluk ve görev bekliyor.

kizilbayrak.net sitesinin Mart ayı rakamları...

Bahar hareketliliğinin rakamlara yansımaları

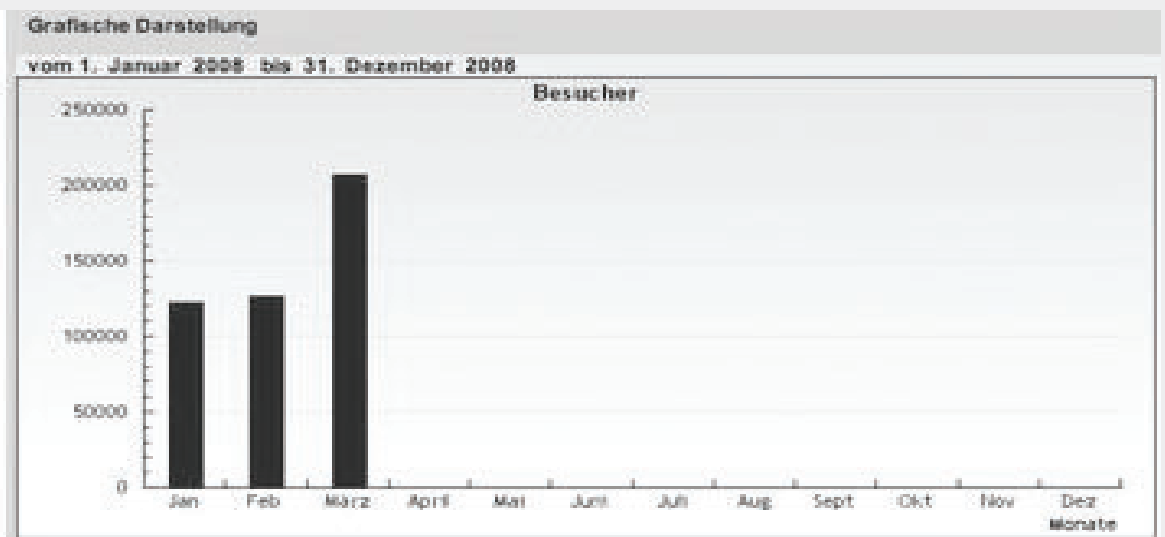
Bahar hareketliliğinin yarattığı politik ilgi yoğunlaşması sitemizin izlenme rakamları üzerinden de kendini belirgin biçimde gösteriyor. Nitekim Mart ayı rakamları iki yıla yaklaşan tüm yayın dönemimizin en yüksek rakamları olarak gerçekleşmiş durumda. **Şubat** ayında (29 gün üzerinden) **127.010** olan toplam ziyaretçi sayısı, **Mart** ayında (31 gün üzerinden) **206.914**’e çıkmış bulunuyor. Buna göre, **Şubat** ayında **4.380** olan günlük ortalama ziyaretçi sayısı, **Mart** ayında **6.675** olarak gerçekleşmiştir. Rakamlardan açıkça görülebileceği gibi, gerek aylık toplamda ve gerekse günlük ortalama da belirgin bir yükseliş söz konusudur.

Aynı artışı aynı oranda olmasa da görüntülenen sayfa sayısı üzerinden de görüyoruz. **Şubat** ayında görüntülenen sayfa sayısı aylık toplam olarak **625.642** ve günlük ortalama olarak **21.574** idi. **Mart** ayında bu rakamlar aylık toplam olarak **768.901**’e ve günlük ortalama olarak **24.803**’e yükselmiş bulunmaktadır.

Şubat ayı rakamlarını verirken, Mart ayının ilk haftasındaki rakamlara da atıfta bulunarak “Bu eğilimin sürmesi durumunda Mart ayında bütün bir yayın dönemimizin en yüksek rakamlarına ulaşmış olacağız” demiştik. Bu tahminimiz umduğumuzdan da yüksek rakamlarla gerçekleşmiş bulunmaktadır. Bu eğilim halen Nisan ayı rakamları ile de sürmektedir ve yineliyoruz, bu büyük artış bahar hareketliliği ile yakından bağlantılıdır. Mart ayına ilişkin tablo ve grafikleri aşağıya alıyoruz. Her zamanki gibi tüm bir yayın dönemimize ilişkin rakamların karşılaştırmalı sunumunu veren tablolar ile birlikte...

(www.kizilbayrak.net)

Son üç ayın ziyaretçi grafiği ve rakamları:

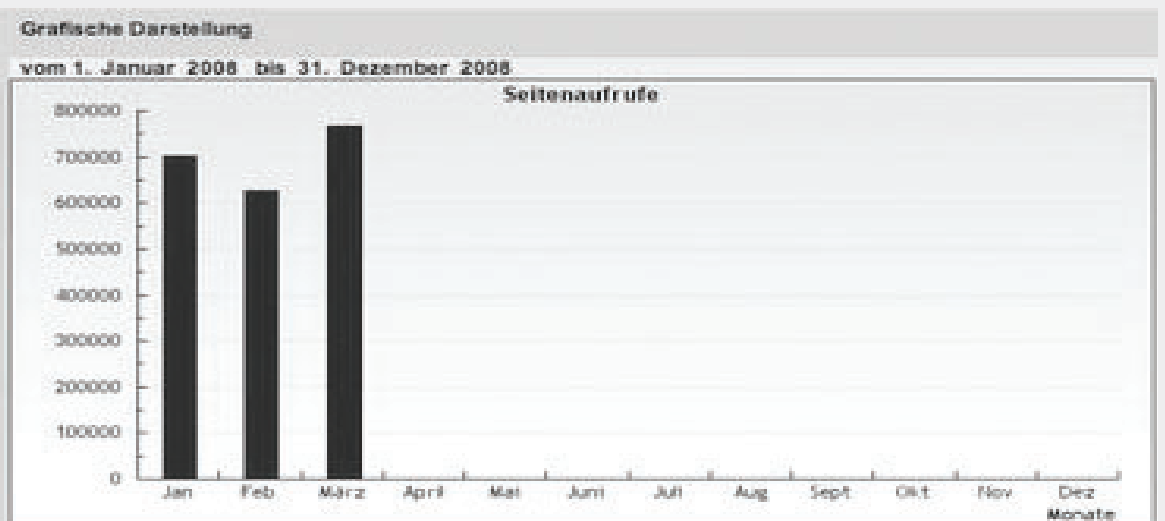

Tabellarische Darstellung

vom 1. Januar 2008 bis 31. Dezember 2008

Datum	Monat	Besucher
1.1.2008	1	122.479
1.2.2008	2	127.010
1.3.2008	3	206.914

Son üç ayın görüntülenen sayfa grafiği ve rakamları:

Tabellarische Darstellung

vom 1. Januar 2008 bis 31. Dezember 2008

Datum	Monat	Seltenaufrufe
1.1.2008	1	702.511
1.2.2008	2	625.642
1.3.2008	3	768.901

Mücadele Postası

TİB-DER: 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

Tuzla tersaneler cehenneminde her türlü ağır çalışma ve sömürü koşulları altında çalışan işçiler olarak, bu yılın 1 Mayıs'ında Taksim'de olacağız.

Geçen yıl 1 Mayıs'ta, 1977 Taksim katliamının 30. yıldönümünde, sermayenin kolluk

kuvvetlerinin sıkıyönetimi andıran baskılarına rağmen onbinlerce işçi, emekçi ve devrimcinin fiili gücüne dayanılarak Taksim Meydanı kazanılmıştır.

Biz de bu kazanımın olduğu yerden yola devam edeceğiz. Bu yıl Taksim'de olunup olunmayacağı konusunda herhangi bir tereddütümüz yok. Taksim geçtiğimiz yıldan itibaren 1 Mayıs alanı olarak işçi ve emekçiler tarafından ilan edilmiştir. Bu kazanım devletin her seferinde sarıldığı grevleri ve gösterileri yasaklamayı öngören "İller İdaresi Yasası"na vurulmuş bir darbedir. İşçi ve emekçilerin sermayenin dayattığı sosyal yıkım saldırılarına karşı öfke ve tepkisi büyüyor. Yaşamı köleleştirilmiş onbinlerce işçi ve emekçi saldırılara karşı geçen yıl Taksim'i fethetti.

Bugün bu saldırılar daha da katmerli olarak karşımızda duruyor. SSGSS saldırısı döneme damgasını vururken, bu saldırıya karşı gelişen direnme potansiyeli birleşik bir karakter taşıyor. Bu birleşik eğilim 1 Mayıs'ta TAKSİM'e damgasını vurmalıdır. Bir dizi fabrikada yaşanan grev ve direnişlerde açığa çıkan tablo 2008 1 Mayıs'ının görkemli olacağına işaret etmektedir.

Bizler tersane işçileri olarak bu görkemin bir parçası olacağız. Tuzla tersane işçileri olarak, iş cinayetlerine, ücretlerimizin düşürülmesine ve taşeronlaştırmaya karşı 27 Şubat'ta yarattığımız direnişin gücü ve enerjisiyle diğer sınıf kardeşlerimizle birlikte TAKSİM Meydanı'na kızıl bayrak dikeceğiz. Tıpkı 1921 yılında Şişli'de sosyalist Hasan Hilmi öncülüğünde kızıl bayraklarıyla 1 Mayıs'ı kutlayan Haliç Tersane işçileri gibi...

- * İş cinayetlerine,
- * Taşeronlaştırmaya,
- * Ücretlerimizin düşürülmesine karşı 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Emekçinin Gündemi fabrikalarda...

12. sayısını çıkardığımız Küçükçekmece yerel yayını *Emekçinin Gündemi*'ni bölgemizde yaygın olarak kullanmayı sürdürüyoruz.

Bu sayıda yoğun olarak, işçi ve emekçilerin sağlık hakkını ortadan kaldıran, mezarda emekliliği dayatan yeni SSGSS Yasa Tasarısı'nı işlediğimiz *Emekçinin Gündemi*'ni bölgemizdeki sanayi havzalarında, büyük ölçekli tekstil fabrikalarında ve metal fabrikalarında ajitasyon konuşmaları eşliğinde etkili bir şekilde dağıtımını gerçekleştirdik. Fabrika satışlarının yanısıra işçilerin ve emekçilerin yoğun olarak geçtiği noktalarda, Merter girişinde, Sefaköy'de satışlar örgütledik. Dağıtım ve satışlarda işçilerin tepkileri oldukça olumluydu. Birçok kişi bülteni ilgili bir şekilde alıp okudu. Dağıtım ve satışlarında işçilerin SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı tepkilerini bir kez daha tanık olduk.

15 günde bir çıkarmayı düşündüğümüz *Emekçinin Gündemi* duvar gazetesinde de yine SSGSS'yi temel gündem olarak işledik. Yüzlerce duvar gazetesini Sefaköy, Yenibosna, Güneşli ve Zeytinburnu'nda yaygın bir şekilde kullandık. Afiş çalışması sırasında zaman zaman devletin kolluk güçlerinin saldırısı ile de karşılaştık.

Emekçinin Gündemi'nin yeni sayısı önümüzdeki günlerde 1 Mayıs gündemli olarak çıkacak...

Emekçinin Gündemi çalışanları

İsviçre-Basel'de seminer...

"10. yılında Partimiz ve Sol Hareket"

Bu yılın sonbaharında partimizin 10. yılını kutlayacağız. Bu vesileyle 6 Nisan günü Basel'de 80 kişinin katıldığı bir seminer gerçekleştirdik. Devrim şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından seminere geçtik.

Semineri sunan yoldaş devrimci ve reformist kanadıyla sol hareketin genel bir tablosunu çizdi. Bugünün reformist hareketlerin dünün küçük-burjuva devrimci akımları olduğunu, devrim iddiasını ve kimliklerini terkettiklerini, bu konularıyla tutarlı bir reform mücadelesi veremediklerini belirtti. Devrimci hareketin ise teoride, politikada ve programda yolun sonuna geldiğini, bu programlarıyla mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt verme yeteneğinde olmadıklarını, bir kısmın programını değiştirse de bu çabada tutarlılıktan yoksun olduklarını, dolayısıyla gerçek bir yenilenmeyi ifade etmediğini dile getirdi.

Devrimci ve reformist kanadıyla sol hareketin '60'lı yıllardaki sosyal uyanış içinde şekillendiği,

'70'li yıllarda reformizmden ve parlamenterizmden devrimci bir kopuş yaşayarak gelişmesinin doruğuna vardığını anlattı. Küçük-burjuva sınıf zemini üzerinde şekillenen bu hareketlerin özellikle de karşı-devrim saldırısı sonrası yaşadığı evrime dikkat çekti.

Türkiye'de burjuva ve küçük-burjuva sosyalizmi döneminin kapandığını, proletarya sosyalizmi döneminin başladığını, bunun bugünkü temsilcisinin partimiz olduğunu teorik olarak gerekçelendirdi. Tüm akımların teoride ve pratikte sınıf dışı konularına işaret etti, "neden işçi sınıfı ve neden işçi sınıfı devrimciliğinin" zorunluluğunu anlattı. Partimizin işçi sınıfı partisi olduğunu, tüm gücünü ve enerjisini devrimci bir işçi sınıfı yaratmaya yönelttiğini, bunun çok temel bir ayrım noktası olduğunu altını çizdi.

Verilen aradan sonra tartışma ve sorulara geçildi. İkinci konuşma daha somut konular üzerinden canlı ve coşkulu bir anlatımla sunuldu ve ilgiyle dinlendi.

TKİP taraftarları / İsviçre

Yürüyüş ve Mücadele Birliği dergilerine yayın yasağı!

Haftalık yayımlanan "*Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm İçin Yürüyüş*" dergisinin 145. sayısı ile *Mücadele Birliği* dergisinin 115. sayısı hakkında bir ay süreyle yayın durdurma ve toplatma kararı çıktı. *Yürüyüş* ve *Mücadele Birliği* dergileri yayın durdurma ve toplatma kararını yaptıkları yazılı açıklama ile duyurdular.

145. sayısının 9. sayfasında yer alan bir yazı nedeniyle yayın yasağı ve toplatma cezası alan *Yürüyüş* Dergisi tarafından yapılan yazılı açıklamada, yayın yasağının uydurma ve hukuksuz bir ceza olduğu söylendi. Toplatma ve bir ay süreyle verilen yayın yasağının gerekçesi ise "terör örgütünün propagandasını yapmak". Kapatma ve yayın yasağına gerekçe gösterilen yazıda Kızıldere'de şehit düşen 10 yiğit devrimcinin yaşamları ve direnişçi kimlikleri anlatılıyordu.

Mücadele Birliği hakkında ise "örgüt açıklamalarına yer verdiği" gerekçesiyle toplatma ve yayın yasağı kararı verildi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
Tel : .....

6 Aylık Yurt içi **30.000 000 TL** Yurt dışı **100 Euro**
1 Yıllık Yurt içi **60.000 000 TL** Yurt dışı **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**Emperyalizme,
şovenizme
ve devlet
terörüne
karşı**

**1 Mayıs'ta
alanlara!**

**Bağımsız Devrimci
Sınıf Platformu**

BDSP